

De prima declinatione

Incipit capitulū p̄mū de declinatiōe nominum

Rectis as es a dat declinatio prima De prima declinatiōe.
i. ntis illas terminatiōes
 pet sup. in ntō. f. nōia aliqua hebraica.
 Atq; p am p̄p̄i a quedā ponū̄t hebreā

(Recti as es a) hic d̄t q̄ p̄ma declinatio noim hz tres tmi
 natōes in ntō f̄ri: scz as vt enecas: es vt anchises: a vt musa aula (Atq; per
 am). Dicit q̄ quedā noia hebreas ponunt p am: vt adā abrahā. ¶ Af. Non
 sunt q̄ttuor terminatiōes noim p̄me declinatiōis: s̄ alexāder est sup̄fluus
 ponēs q̄dā noia p̄me declinatiōis l am: qz donat⁹ ⁊ p̄fican⁹ ponūt t̄m tres
 Dōm q̄ illi solū loquūtur de noib⁹ grecis ⁊ latinis s̄z Alexāder enū̄t vltra
 hoc loq̄tur d̄ noib⁹ hebraic⁹: ⁊ sic poit q̄ttuor terminatiōes. ¶ Cōtra. Eadē
 ē grāmatica apud grecos hebreos ⁊ latinos: s̄ zc. An̄s pz: qz scia ē p̄petuō:
 r̄ ⁊ intrāsmutabiliū. Dōm q̄ b̄n est eadē scia q̄ttū ē ex p̄te rei s̄m sua p̄nci
 pia formalia: t̄m voces possunt mutari: ⁊ sic sunt plures terminatiōes q̄
 tres. ¶ Arguit. Sunt plures terminatiōes q̄ q̄ttuor: qz tot sunt termina
 tiōes quot sunt noia: s̄z multa sunt noia p̄me declinatiōis: s̄ zc. Maior ptz
 qz q̄libet nomē hz suā terminationē. Dicendū q̄ bene sunt plures termi
 nationes s̄m numerū: sed nō s̄m speciem. ¶ Querit. Quare ista declinatio
 ponit p̄ma: Dicendū q̄ ideo: qz facilioza sunt puoza: sed ista declinatio in
 ter oēs est facilioz: s̄ zc. ¶ Querit. Quid ē declinatio. Pro q̄ nota: q̄ decli
 natio capis dupliciter scz lar ge ⁊ stricte. Lar ge capta diffinit sic. Declina
 tio ē alicuius dictionis in fine variatio. Et illo mō p̄iugatio ē etiā declina
 tio. Sed stricte capiēdo eā diffinit sic s̄m monachū. Declinatio est dictio
 nis casualis penes casus in fine variatio p̄pter cognitioē alioz acciden
 tiū ⁊ locutiōis ornatū finalē adinuēta. Per quā diffinitionē fat⁹ differ
 declinatio ab alijs accidentib⁹. Per hoc em̄ q̄ d̄t (dictionis casual⁹) exclu
 ditur p̄iugatio tēpus zc. Et p hoc q̄ subdit (penes casus) excludit op̄atio
 numer⁹ zc. Et p residuū tangit causa finalis declinatiōis: q̄ patebit Et d̄t
 declinatio a p̄bo declino as are q̄d in p̄posito sumit metaphoricē. s. p̄ in
 flectere voces penes casus. Itē licet Donat⁹ nō posuit explicite declinati
 oē inter cetera accidentia. t̄m b̄n implicite: qz comprehendit eaz sub casu
 ¶ Querit q̄ttuplex ē declinatio. Solo. duplex. s. regular⁹ ⁊ irregular⁹. De
 declinatio regularis ē q̄n ḡt̄s regulari formā a ntō: ⁊ alij obliq̄ regulari:
 ter formant a ḡtō: vt m̄ḡ m̄ḡi m̄ḡo zc. Sed declinatio irregularis ē q̄n
 ḡt̄s irregulariter formā a ntō: vt iupiter iouis: iter iteris. ¶ Queritur
 Quot sunt declinatiōes in noie. Dōm q̄ q̄nq; q̄d ptz p̄ sufficientiā. Nā ois
 declinatio cognoscit penes ḡt̄m p̄ respectū ad d̄tm vel s̄ ḡt̄s terminat in
 vocalē v̄l in p̄sonantē. Si in p̄sonantē hoc ē dupl̄r: qz vel i p̄cedit p̄sonantē
 et sic ē tertia declinatio vt lapis aut u: et sic est quarta vt fruct⁹. Si autē
 terminat in vocalē hoc ē dupl̄r: qz v̄l in duplicē vocalē: ⁊ sic ē q̄nta: v̄l in
 simplicē hoc ē dupl̄r: qz vel in e ⁊ sic est p̄ma: vt muse vel in i ⁊ sic ē sc̄ba vt
 d̄t Et dictū fuit notanter (per respectū ad d̄tm) qz alias sp̄s ⁊ bartholo
 me⁹ essent eiusdē declinatiōis qz ambo habent ḡt̄m in i: s̄z differūt in d̄tō
 ¶ Querit. Quot de causis declinatio ē inuēta. Dōm q̄ duabus de causis
 scz causa necessitatis ⁊ comoditatis. Causa necessitatis ē alioz accidētū
 facilioz cognitio facili⁹ em̄ cognoscim⁹ de noie cuius n̄ieri ⁊ cuius casus
 sit p̄ declinationē q̄ sine declinatione. Sed causa comoditatis est ornat⁹
 modus locutiōis et aptitudo dictionum ad rithmos et metra: quia meli⁹
 possumus habere diuersas cōsonantias dictionum q̄ si nō mutātur pe:

De prima declinatiōe.

Arguit

Replia.

Arguit

Querit

Queritur

Querit

Querit

Glosa notabilis

Nota. nes declinationem. **Notandū** q̄ lra terminalis dicit̄ vltima lra dictio- nis: sed terminatio d̄ vltima syllaba dictiois penes quā attendit̄ genus nois. Et q̄nq; idē sonāt lre terminales et terminatio q̄n scz dictio termina- tur in vocalē vt̄ musa dogina cubile cupido cornu rē. **Eneas** penultima p̄ducta ē ppriū nomē viri. Dicit̄ etiā eneas penultima correpta in actō plu- rali in feminino ḡne ab hoc noie eneas a iuu qd̄ derivat̄ ab hoc noie es er̄ v̄n̄. per portas eneas trāsivit vir fortis ene as. Itē Ollā dic̄ enea ppriū nomē dic̄ enea. Anchises ē ppriū nomē viri et ē nomē grecū. **Musa** eyn p̄yffe Et venit a moys grece qd̄ ē aqua latine. Inde etiā dicitur moyses et musica. v̄n̄. Signat̄ aquaz moys: hinc moyses musica surgit. Item musa significat̄ duo. v̄n̄. Est dea dicta musa: cātus modu. atio musa. Item musa metrum cantus: instrumenta sonoz. Ac nomē propriuz musa sapientia vatū. Itē dicunt̄ qdam q̄ adam et abraam possunt̄ dici noia latina: et tūc d̄z dicit̄ ada ade: abraa abrae. Sz q̄n sunt noia hebraica vel barbarica tūc sunt indeclinabilia: et d̄z adā abraā per oēs casus. Itē adā fuit p̄m̄ homo siue ptoplastus: a ptos qd̄ est p̄m̄uz: et plasma formatio: q̄ fuit primo for- matus. v̄n̄. Estq; ptos p̄m̄uz: hinc ptoplastus erit. Abraā interpretatur pater multarū gentium. **Poeta** d̄z ille qui docet. pprietas rerū fictas Et poema d̄z talis doctrina ficta vel ordinata locutio. Et differūt poema et poeta. v̄n̄. Illa poeta docet que dat doctrina poema. sup. prima declinatio. i. e. lōgā sup. casibz sup. casibus

Dans ac dypthongon ḡtis atq; datus.

Arguit **Querit** **Dicit** q̄ ḡtis et dr̄us s̄n̄ gulares nom̄ p̄me declinatiois h̄nt ac dyptho- gon. i. e. lōgā vt̄ aule mole musc rē. **Autoz** ē diminut̄ eo q̄ nō ponit̄ q̄l sit dypthonḡ. **Dōm** q̄ auctor. p̄pter hoc nō ē diminut̄: q̄ nō omittit̄ aliqd̄ qd̄ p̄se ad h̄ scie determinationē spectat. **Q̄r.** Quid sit dypthonḡ? **Dōm** q̄ ē cōbinatio duarū vocaliū in vna et eadē syllaba positarū vim suā obrinentiū. Et sunt quattuor: scz ae oe au et eu. **Nota** q̄ (D̄s se) nō d̄z legi per tres syllabas: ita scz q̄ sit dactylus: sed per duas vt̄ sit spondens istā terminationē actūs illas terminatiōes inuenimus.

Am seruat quartus, tamē an aut eu reperimus

p̄ q̄n .i. ntūs terminat̄ p̄ q̄n sup. ntūs
Lū rectus fit in as vel in es. vel cū dat a grecus
 .i. ntūs sup. nomis in actō

Rectus in a greci facit an quarto breuiari

Dicit q̄ actūs h̄z am: vt̄ musā. Tū q̄n ntūs terminat̄ in as vel i es rep̄m̄ actū in an vel in en: vt̄ enea vl̄ eneen: anchisan vl̄ anchisen. Et grec̄ no- minatiuz i a terminat̄ p̄t am h̄z an i actō: vt̄ egea h̄z egeā vl̄ egean. **Nota** p̄ declaratiōe rer. q̄ ntūs i as h̄z am vl̄ en i ntūs i es h̄z an vl̄ en i actō
 .i. vtūs terminabit̄ sup. in ntō sup. in vtō

Quintus in a dabit̄, post es tamen e reperitur

Dicit q̄ vtūs h̄z a vt̄ musa enea. Tamen illa q̄ habent es in ntō habent e in vtō vel a vt̄ anchises habet anchisa vel anchise.
 .i. abltūs ntū in es sup. in abltō

A sextus, tamen es q̄nq; per e dare debes

ntū in am refumas .i. vtō abltū iungendo

Am recti repetes, quinto sextum sociando

De tertia declinatione.

Ab alio. vii. Sex attēde modos quō est derivare necesse. Anguilla voce sola descendit ab anguis. Sensu nō voce semel vniū precreat ex se. Sensu voce simul ab amo descendit amator. Estq; sophos sapiens interpretatio si sit. Dicitio cōposita que denotat vt pbat addo. Atq; modus sextus declinādo reperit. Itē quibus istos modos ponat Johan. de garl. tñ tres pmos tñ tenemus in cōi vsu: et etiam fm illum textum in immediate sequentem.

i. dōnū simplicis figure. i. fm normā. i. declinab dōnes ppositite figure

Simplicium norma formabis et compositiua.

In hoc vsu dicitur: tu formabis cōposita fm normā simplicitiū: qā sicut pat hz prius in grō: sic etiā cōpater: et hoc q ad declinationē. Tenet etiā hec regula q ad gen: qā sicut mī est g: sei: sic etiā cōmater. Tenet etiā in platōe sillabaz: qā sicut mī pducit illā sillabā ma: et sic etiā cōmater. Tenet etiā in iugatis verbor: quia sicut facio hz feci in ptō: sic etiā infitio hz in feci: q sūt multe exceptōes: vt patebit. **Arguit.** Cōposita nō sequuntur normā simplicitiū: q ter. est falsus: qā hoc nomē ars solū declinat in feio g: hz sua pposita. f. iners solers declinant in oi g. Dōm q nō lz nō declinent pposita p eosdē articulos cū simplicibus: tñ bñ p easdē terminatōes casuales qō sufficit. **Cōtra.** Bicornis et unicornis sūt pposita a cornu: et tñ non declinant p easdē terminatōes. q rē. Dōm q ista rēgula aliquā fallit: vt patebit. **Notādū** q q̄ttuor p̄ditōes req̄runt ad vitatē hui⁹ regule p̄rims est q vltima ps cōponentiū sit eiusdē ptis orōnis cū dōne cōposita et q̄be nuolus malivolus excludunt ab hac regula: qā ipa sūt noia: et vltia ps cōponentiū. s. volo q̄bbū. Scōdo p̄ditio est q vltima ps cōponentiū sit declinabile. et q̄ unicornis et bicornis nō declinant sicut sua simplicita: quia cornu qō ē vltima ps est indeclinabile saltē in singulari numero. Tercia cōditō est qd nō mutet aliqua sp̄tes declinatōis vel iugatis: et p̄pter hoc addo nō iugat sicut do. Quarta cōditio est q cōpositū sit minus notū q̄ simplex: quia q̄ simplex est minus notū: tūc nō sequit normā sui cōpositi: nō tñ semp: vt patebit ibi. Simplex cōpositi.

Arguit

Replica.

Notādū

supple aliqua tenere
Dicitio compositam dicitur habere figuram.

sup. dōnē in duas dōtōnes dividere sup. partiū.
Quā licet in geminas partes distiguere quarū
 .i. significatōes habet significanda sup. ppositā dōnem

Significata gerit vox designanda per ipsam
 Dicit q illa dōtō est cōposita figure quā licet dividere in duas vt i plures pres: quaz p̄tū scata a designant p ipsam ppositā dōtōnē: vt magna minus: significat grandem animo: quia magnus idem est qd grandis nō valebis talē sup. dicitōe diuissōem designare

Non poteris tale sub simplici scisma notare.

Dicit q tale scisma. i. talem diuissōnē nō poteris inuenire in dicitōe simplici: quia simplex dicitio nō est in partes diuisibilis.

declinabis ab epar a iubar a nectar locas.
Et dices epatis iubaris: cum nectare ponis.
 ab aspar sup. grāmaticos ab os affotiatur locas.
Asparis vsus habet: et bostaris additur istis

Glosa notabilis

Epar.
Zubar
Nectar
Aspar
Bostar

Chic reuertit ad ppositū illi rē. In deriuatis. ⁊ excipiendo aliq̄ noia ſe
q̄ epar hz epar: ⁊ ubar nectar aspar ⁊ bostar hnt ar̄ cur. i. gto. **¶ Epar**
die leber: ⁊ dnt epar iecur ⁊ ficatū. vñ. **Est amū ficatū bunt iecur ap̄ ppa**
tū. Ac rōnali dic epar eē datū. **¶ Zubar. i. splēdor:** pōit q̄nq̄ p rfo vt ibi
Ceteri tm̄ cecinerē vātū corde. plago iub. affu. i. rfm q̄ ē splēdor pris. Ne
ctar. i. claretū: q̄ nectit mētē bibēt̄ interi⁹: ⁊ labia exteri⁹: ⁊ sic dē vinū p̄
gmētātū. vñ ḡgili⁹. Stipāt ⁊ dulci dīstētāt nectare cellas. **¶ Aspar ē pas**
ries d̄ asserib⁹ fact⁹. ⁊ d̄ ab asser ⁊ paries. **¶ Bostar ē equocū. p̄mo ē nomē**
virī: ⁊ sic hz ar̄ cur. i. gto. Alio mō deriuat̄ a bos⁹ stare: ⁊ sic fit stabulū vt
p̄sepe boū: ⁊ sic p̄ducit aris ibi (In deriuatis) vñ. Cū bostar p̄sepe notat p̄
ducit aris. Cū ppūū nomē corripit aris. Itē nota q̄ bostar q̄n est ppūū
uomen dicit etiā a bos ⁊ stare: quasi stans ante boues custodiens eos
nomē ier dat sup. cur tā nomē adiectiū in cer. i. mutat̄ sup. i. gto

De Et

Et tibi prebet eris: cer mobile vertitur in cris,
 nomē i ter in gto declina qd̄ hz iouis lateris excepta
Ter per tris forma: sunt iupiter et later extra
 stateris lutheris lintheris pantheris characteris
Et stater atq; luther lither pãtherq; character
 etheris crateris i gto declinabitur hoc nomen
Ether et crater: per bria formabitur imber
 deriuata hoc nomē hoc nomē sup. lōgā
Et sua composita: ver et mulier dabit eris

Dicit q̄ nomen terminatū in er hz eris curtā in gto: vt agger geris: ac
eris. In excipiūt noia adiectiua in cer q̄ hnt eris in gto vt acer cris. (Ter
p̄ tris forma) Dicit q̄ nomē tminatū in ter mutat ter in tris in gto vt
eris: sily stater luter linther pãther character ether ⁊ crater q̄ hnt er̄ in gto
(per bria formabit imber) Dicit q̄ hoc nomē imber cū suis ppositis habet
bria in gto vt imber ibria: septēber bria: october bria. (Uter ⁊ mulier dabit
eris) Dicit q̄ ista duo noia ver ⁊ mulier hnt eris longā in gto: vt ver⁹ mu
lieris. Arguit p̄mo nomē terminatū in cer nō hz cris in gto: ḡ ter. ē fal
sus. Ans pbat de hoc noie carcer qd̄ hz carceris. Dm̄ q̄ text. intelligit s̄
noibus adiectiuis: sed carcer est nomen substātiū. Arguit scdo. Sunt
plura noia in ter q̄ nō hnt tris in gto: sed eris q̄ hic nō excipiunt. ḡ rē. ahs
p̄ vt cister hecter. Dm̄ q̄ cōp̄hendunt sub istis. Uel d̄m̄ q̄ indifferen
ter hnt eris vel tris in gto. ⁊ id̄ ex̄ p̄uñt. Argger teu. ein trch. Sz ager
ein acker: Tūc bon⁹ ē ager quē circūdat bon⁹ agger. ¶ Ber lufft. ¶ Cada
uer b̄ corpus animal̄ mortuū. ⁊ b̄ fm̄ ethimologiā syllabalez quali caro
dada vmbus. Et dicit qdā q̄ hō mortuus b̄ funus q̄n est in dono. Sz b̄
cadauer q̄n mittit extra ad sepeliendum. Et dicit vmbra q̄n est in inferno
Chic acer hec a eris ⁊ hoc acre adiectiū hz acris in gto: r est id̄ q̄ fortis
vel amarus. Alio mō acer est nomen substātiū: ⁊ sic hz acris in gto: et sic
gnificat quādā arborē. vñ. Df arbor acer vir fortis ⁊ improb⁹ acer. Ar
bor format eris: s̄ fortis amar⁹ hnt cris. ¶ Carcer ein Kercker. i. et galtus
lū. ⁊ d̄ quasi coarctat⁹: q̄ in eo coarcent captiui p̄p̄ delicta cōmissa. Uter
eris eris vñ silucluch. Sed vter vtra vtrum. id est quis de duobus. Et com
ponitur cū q̄ ⁊ dicit vterq; vtraq; vtrūq;. Et differūt quis ⁊ vter a um: vt

Arguit
Agger.
Aer.
Cadauer
Acer.
Carcer
Acer.

De tertia declinatione.

supra. Differūt etiā vter vteris: et vter a tm. vñ. Mobile qrit vter: vinum
 fixū tenet vter. **Water** eyn muter. Inde matern⁹ a um: et maternalis. i.
 ad matrē ptinens. Inde matercula. i. pua mī. **Jupiter** iouis est vñ d se
 ptē planetis i suis qualitatib⁹ rpatns calid⁹ et humid⁹: malitiā saturni tēp
 perat cursum suū in. xij. annis cōplet. Et dicit qñ iunās pat: qz iunat ad p
 ductiōnē generabiliū et corruptibiliū. Itē olim dicebat iupiter iupiteris:
 et iouis iouis p eodē. Et ex istis duob⁹ modernū fatiūt vñ dicentes iupit
 iouis. **Later** eyn zeggelsteyn: q̄ q̄to plus lauat tāto min⁹ a rubedine mū
 datur. vñ. Ille lauat laterē qui castigat mulierē. Itē littus aro: laterē qz
 lauo dū seruiō pzano. **Ether** der hyimmel: et ppue dicit celū stellatum: ab e
 qd est extra et her lis: qz ibi nulla ē p̄trarietas: vt ptz pmo celi. Sz qñ ca
 pit p̄ superiou regione aeris tūc dicit sic p̄ antiphasin: qz ibi fiūt multe im
 pressionēs ignit: vt ptz i libro Meteorū. vñ. Hecicsta. Aera die nostrū: sed
 dicas ethera summū. **Crater**. i. cyphus hñs duas aures vñ anfas ad por
 tandū: et dicit a cratin grece qd ē connectere latine: qz olim tale vas solebat
 er viminibus et virgulis cōnecti. Sz mō capit p̄ quolibz cypho. Et differūt
 crater et crates. vñ. Est cyphus cras: res ferrea sit crates. Itē qdā decept⁹
 cū vino aq̄ mixto fecit hoc enigma. In crathere meo thet: ē cōiuncta lico.
 Est dea iuncta deo: sz dea maior eo. Nil valet hic vñ ea nisi sint ambo pha
 risea. Ammodo p̄pterea sit de⁹ absqz dea. Itē crates t̄. eyn rost. Inb cra
 ticula. **Pictor** eris vñ tris ē aus qdā tota crocea. vñ ē aial ifellū bob⁹ str
 mulās aculeis. teu. eyn vvespe. **Crater** ē illud qd ponderat in statera. i.
 media ps vncie vñ. Libra statera: stater res que libra fit in illa. Sepe min⁹
 staterē pēdet lāx ampla statē. Res fiet iusta staterē portante statura. Est
 libre lingua stater ē nūmiz moneta. **Panther** ē qdā aial vari⁹ coloris
 vñ. Est qdrupes panther q̄ nō ē pulchrior alter. Qui magis ex albo depi
 gatur orbiculato. Itē pāther hz in actō singulari pantherē vñ panthera: vt
 dicit Hecicsta: q̄ qdā sūt noia terciē declinatōis q̄ hñt em vñ a i actō singu
 lar: et nō formātur noia p̄ime declina. in a. vñ. Bis duo noia sunt ine
 duplicatā quartū. Ex quo femiea quibus ē inflectio p̄ima. Formāt: ceu
 lampas panther qz crater et ether. Ethera crathera pātheraqz lāpada di
 cas. **Character** ē equocū. vñ. Effigies forma pecudis nota: siue figura.
 Estqz nouus vult⁹: stilus coctur a character. **Linter** ē quedā parua na
 uicula vñ vasculū ex q̄ porci solēt comedere. **Luter** ē equocū. P̄mo ē qd
 dā aial. teu. eyn otter. Secō idē est qd cātarus. i. vasculū cū duab⁹ ansis
 q̄ vinū portat. Tercio fecit lauatoziū. i. vas aptum ad lauādū aliqd. vñ.
 Est aial luter: est cātarus atqz lauacrū. Itē. Die luterēs vasa pur gādīs
 foudib⁹ apta. **Imber** ē qdā pluuia impetuosa. Sz nimb⁹ est pluuia ter
 nuis cadēs cōiter in aprili. vñ. Est imber pluuia nubis caligine tecta. Est
 nimb⁹ tenuis quo nos aspigit apulis. Itē imber s̄m Jii. est qñs nomen gre
 cū: tūc capit pro mense martio. Inde tūc dicit̄ Septēber qñ septim⁹ mē
 sis ab imbre. i. a martio. October quasi octan⁹ mēsis ab imbre. **Celeber**.
 heilig: quasi celestis imber. **Saluber**. selig qñ salutis imber. Et hec duo
 nota. s. laluber et celeber quōdā habuerūt bus i ntō: et sic habebāt gtm̄ simi
 lē ntō quare adhuc habēt bus in gto. **Uer**. der glentz. Et dicit vireo es
 ere: quia tunc virescunt herbe et plante: et est quarta pars anni: et inci
 pit a cathedra sancti petri durans vsqz ad festum symphoriani: vt dicit̄
 est supra de hyeme. **Mulier** teutho. ein vvyb: siue sit maritata siue vir
 go siue vidua Et dicitur mulier quasi mollier: qz mulieres sunt molles ha
 bet eris productam in gto. vñ denerius. Nōne vides q̄ nulla fides in mu
 liere: Nec hodie nec heri nec cras credas mulieri

Water.
Jupiter

Later

Ether

Crater.

Pictor.
Stater

Panther

Character.
Linter.
Luter

Imber.

Celeber.
Saluber.

Uer

Mulier

Glosa notabilis

Domē in ir. i. corripit 1 gto hoc nomē i. exemplū

De J

It breuiabit iris: matyr fiet tibi testis.

Dicit q nomen in ir habet iris correpta in gto: vt matyr martiris in gto in nto loca hoc nomē 1 gto seruare.

De O.

Is post or pone: cor cordis debet habere

Dicit q nomina in or terminata addunt is post or in gto: vt odor odorē Sed hoc nomen cor habet cordis in genitiuo nomē masculi g nomē cōis gnis sup. longā. i. nomē feti g

Has aut commune dabit oris femineumq;

Dicit q nomina masculini feminini r cōis gnis habent oris lōgā in gto vt fetor fetoris: soror sororis: melior melioris. facit sup. curā hoc nomē hoc nomē. i. noia neutri g hoc no.

Format or rhetor mēor arbor neutraq; castor

aliqua sup. noia ab hector adiunguntur

Et quedā propria velut hectoris associantur

Arguit

Dicit q hec noia rhetor memor arbor: r noia neutri g: vt equor: et hoc nomē castor: r qdā ppa noia: vt hector hz curā oris i gto. **A**rguit. Sūt pla nomina q hnt curā oris i gto q h ponunt: h alexand ē in sufficiens in suo pcessu. **A**hs pbat d pposit; h nois corp: vt bicorpor tricornpor. r sūr pposita hui nois dec: vt idecor dedecor. **D**ōm q cōposita a corp r dec hnt oris curā in gto sicut sua simplicita: vt pz p illā riaz Simplitiū nomē.

Martyr. Odor

Martyr grece d testis latine: qz martyres effusione sui sanguinis testifi cati sunt xpm eē rex deū r hoiem passum p salute nostrā. **O**dor vel odoe: r talia sunt quatruor. vñ. **H**is duo noia sunt or r os fatiētia re: ctos. **A**rbor odorg labor istis sotiabil honor. **A**rboe odofq labos ist; soti abit r honos. **F**etor gestanct. i. malus odor: r odor cōis accipit p bono odore: r fetor p malo. **C**or ein hertz: r ē illud qd pmo viuit r vltio mori tur in aiali. vñ. **E**st itestiuū qdā cor nobile dictū. **Q**d viuit pmo qd mortē suscipit imo. r dī cōter fm lralē ethimologiā quasi camera oipotētis re g

Fetor. Cor.

Itē dū cor nō orat inuāhū lingua laborat. **I**tē. **N**ō vor sed votū: nō mus fca carmina sz cor. **N**ō clamor sed amor souat in aure dei. **I**tē a cor dī re cordor aris. i. ad memoriā redire. r discordor aris. i. discēpare in corde. r pccordor aris. i. in corde puenire. **A**utor ein lerer. i. doctor vel doctrix. r dñt autor auctor r actor put descēdūt a diuersis dictiōibus. vñ. **A**utor ab autentin sine c venit: n sine cū c. **A**ctor reddit ago: venit auctor ab au geo verbo. **I**tē dicit Grecis. **A**uctor ab agēdo nomē trahit: ast ab agēdo **A**ctor: ab autēin grece q nascit autor. **I**tē auctor. i. augmētator. **A**ctor dī ille q agit. **I**tē autor ē cōis g: sz auctor r actor sunt mascu. g. **I**tē ines nif actor nomē ppriū grecū hñs oris correpta in gto r cōprehendit sub hī hector. vñ. **A**ctoris in spolijs ptus actoris hī. **C**or ein hufstray r dī qñ viens cor. f. sui marini. vñ. **D**edecor ē vvor tua nā pz eē tricornpor. **I**tē dedecor. i. inhonestus. **T**ricorpor dī q hz qritatē triū corpū: **U**el vvor dī quasi vnior ab vngo is ere: qz puelle nubētes solebāt inungi chrisimate: vel qa vvores dñt inunge facies eaz. **C**Rhetor ein vvorprech. **I**tē rhex grece. i. locutio latine. **I**n rhet or. i. magf hñs scientiā loquendi. **I**n rhetori ca. i. talis ars. **I**n rhetoricus qui studet illā artē. vñ. **R**hetoricus posat: i. qd rhetor bā poscit. **M**emor tenit. gedechtig. vñ. **C**ausa queso dei ts

Autor

Aror.

Rhetor

De tibi for
hoc nomen
Rouur pre
Causa queso dei ts
materia a

De tertia declinatione

memor esto mei. In immemor quasi non memor. i. oblitus. **A**rbor ein baym. In arbutu. i. locus in quo crescunt arbores. vñ. Arbor honoris dicitur quod solamen habet. et dicitur arbor vel arbos in arbor ut dicitur. **E**quor dicitur mare. i. mare planum et dicitur a verbo equo aris. i. planum fieri per triu quod mare raro planum est: vel dicitur mare planum dum non agitat ventus: et dicitur equo nomine et equo habu. vñ. Tunc fatuus equo par o dicitur transire per equum. In cunctis equo rebus dum vado per equum. In primo versu fecit mare simpliciter. In secundo fecit mare planum. **C**astor ein biber: et dicitur a castro as are. i. gentilia amouere: quod castor castrat seipsum quando avenatoribus fugat sciens ex naturali industria quod non voluit nisi genitalia sua que multum valent in medicinalibus: quibus habitus duntaxat aialium viuum fugere. vñ. Questio formatum cum castor ab hoste fugat. Cur ablatiuos dentes gerat in gressus illos dente ferit: quod sic euadere quirit. Item quando castor est nomine specificum animalis: tunc habet dentes correptam in gressu. Sed quando est proprium nomine viri: tunc producit os sicut na bor et victor. vñ. Item castore victore naboris remotis. **H**ector est nomine proprium cuiusdam militis Troiani mirabilis strenui filii patri regis. vñ. hoc spiritus rector semper sit letus ut hector. Ut iob sit patiens atque sigilla scientis nomine iur faciat. sicut curia hoc nomine. i. faciat sup. loga

Arbor
Equor.
Castor.
Hector

Dr tibi format uris: sed fur subdit tibi furis,

De U:

hoc nomen dat sup. curia ista nomina.

Robur prebet oris: ebur et iecur et femur addis

Dicitur quod nomen in ur facit uris correptam in gressu: ut turtur turtur. Sed fur habet furis productam. et ista nomina robur ebur iecur et femur habent oris correptam in gressu. **R**obur dicitur murmur. i. murmulus. i. occultus. primo vel susurratio. In murmurare. i. susurrare vel ad modum muti se habere. **T**urcē nomen avis. **F**ur ein dyeff. et dicitur furis nomine et furis habu a furo is ere. teu. vñ. Dives quando furis capias de crimine furis. Item religiose furis dum cernis crimina furis. Item dicitur fur et latro. vñ. Buto. Fur non est latro: quod tempore fur furit atro. Claro non atro rapit omnes res sibi latro. **R**obur. i. arbor. s. quercus. vel est idem quod fortitudo. In robustus. i. fortis: et quando fecit arboris: tunc proprie capit per truncum. vñ. Est arbor robur: et habet in corpore robur. Robora sunt trunci: dicitur robora vites. **E**bur est os elephantis. Inde eburneus a um. i. candidus tanquam ebur. **I**ecur die leuer. s. animalium irrationabilium: epar hominum et ficauum ut dicitur. **F**emur. i. cora: et superior pars cruris: et dicitur alio nomine semen. ponunt tamen aliquid dicitur et dicitur quod femur proprie est viri: semen mulieris. vñ. Dic femur esse viri semen dicas mulieris: hec tamen differentia non seruat quod femur dicitur a fero fers quod fert totum corpus tam viri quam mulieris sicut papiam. Item femina claudet femur: ne nos de te mala femur prima loga. i. loquamur a fo: faris. **F**emur dicitur femorale et a femine feminine. i. bracia. Item femur dicitur posterior pars coxe: que tangit equum in equitantibus. Unde olim equitantes: equos sub feminibus amissi dicebantur: et semen dicitur femina: quia seia cognoscitur cuius serus sit per semen.

Murmur
Turtur
Fur.
Robur.
Ebur.
Iecur
Femur.

in gressu hoc nomen hoc nomen in gressu

Ex as est atis: elephas gigasque dant antis

De As.

ista nomina antiquorum aliqua

Et diamas adamas: veterum quoque nomina quedam

hoc nomen in gressu in gressu in gressu in gressu vas vadis

Vas maris: as allis: vas vasis: vas vadis isti,

D liij

De tertia declinatione.

mare. **As** assis est equus primo sciat et ulu: vt in euāgelio. Nōne dno passeris asse uenit: Differunt tñ as et obulus: qz obulus sciat pondus ad similitud. nē totius denarij: sed as est denarius diuidius nō pfecte rotundus sicut obulus: sed semicirculus est as. Secdo sciat pondus. xij. vnciaruz Tertio d: punctus vnus in decio vel talo vel tarillo. Quarto sciat possessiōem omnium bonoz aliuims. Vñ Siccista. As obulus pondus punctus: possessio tota. **Uas** vadis i. pinguis vel fidesior: et d: a vado is ere: id est ire. vñ. Donatus vadib⁹ potestis ire quo vultis. Inde dicit vadiū vadij ten em pfandit. Uas vasis em fas. Inde vasculum. i. capsula: et d: a vascor eris: quia illa quibus vascitur ponuntur in vase. vnde uersus. Uas vadis est obfes: vas vasis sit tibi capsula. Et differunt vades verbum et vades pluralis numeri a vas. vñ. Tu nō sic vades: quin dabis ante vades. **Pallas** est nomen cuiusdam dee scz belli: et dicit a pallin grece quia est mouere latinis: quia mouet homines ad bella. Etiam est pprium nomen viri. **Lampas** est vas in quo ponitur oleum cuz lichno accenso vt luceat. Et dicitur a lambo is ere: quia lampas a lambendo consumit oleum p lichnū accensum. **Archas** est vir vel mulier de Archadia. Etiam filia Jouis fm fabulas dicebatur archas. **Menetas** menetia dicitur ados est filia neptris menetie: et sic de alijs patronimicis suo mō. **Ciclas** adis est vestis a rotunditate dicta sursum stricta deorsum ampla. et dicit a ciclon grece: qd est rotundū lanne. Etia capitur p insula. Unde Siccista. Et ciclas pānus circumdat ciclada pontus. Item ciclas mantellus: ast sit maris insula ciclas. Et habet cicladem vel ciclada in accusatiuo singulari. masculinū gen⁹ cōe genus sup. i nō. i. coreptam

As
Uas
Pallas
Lampas
Archas
menetas
Liclus

Mas aut cōmune si fiet in es breuiatam

varians in gō illa nomina exemplū

E mutans dat itis: stipes miles tibi testis

Q dicit q noia masculini generis in es curtam terminata mutāt e in i in gō: et addunt tis: vt miles inultis: stipes in stipitis. **Q**ueritur. quō debem⁹ scire q stipes et miles et similes dictioes terminantur in es curtam: Dicē dū q per regulam alexandri in tertia parte posita. scilz ibi. Obliquus crescens qui corripit ante supremaz. In recto facit es curtā: testis tibi miles **Q**arguitur Auro: facit hic repetitionem principij: qz dicit ibi q nomina tertiae declinatōis que mutant es in itis in gō terminant in es breuē: et ita ab illa tertia parte remittit nos ad primā pte et e contra cū dicit (Mas aut cōe) dicens q nomina masculini gñis et cōis gñis que terminant in es breuē: mutāt es in itis curtam in gō. Ita remittit ab hinc illuc et illinc huc. Dicendum q hoc facit ppter pluralitatem illorū nominiū: de dōbus dare certā regulā est multū difficile: nec est possibile q p vnā regulam sciatur. hoc nomē in gō in penultima syllaba

te es breui.
Querit
Qarguit

Di ptes dat etis dypthongus in ante suprema.

Q dicit q noia in es breuē terminata hntia dypthōgū in penultima syllaba habent etis curtā in gō: vt papes ppetis: qz debet scribi p papes. fun. noia descendunt adiunguntur

Que deriuantur a verbis associantur

sup noibus inuenitur in penultima syllaba

In quibus e curta reperitur in ante suprema.

Glosa notabilis

Dicit q̄ noīa in es breuē terminata descendētia a verbis hnt e curtā ante ris in penultima syllaba: vt ab hebeo hebes etis; a tereo teres teret; hoc nomen .i. correpta in gto producta

Inquies est curta; tamen etis erit sibi longa

Dicit q̄ hoc nomen inquies terminatur in es breuem: tñ habet etis longam in genitiuo: vt iniquietis
supple genus in gto hoc nomen

Femineū dat etis curta m: seges tibi testis.

Dicit q̄ nomē fei ḡ in es breuē facit etis curtā in gto: vt seges segetis ab hoc noi in gto cōpositū excipies

A pede compositū dat edis: sed apes remouebis

Dicit q̄ cōposita a pes habent edis in gto: vt bipes bipedis. Sed hoc cōpositum apes remouebis: quia habet apis.
sup. nomen hoc verbū sup. curtam

Quod prebet sedeo formabit idis genitiuo

Dicit q̄ nomina descendētia ab hoc verbo sedeo habent idis curtaz in gto: vt deses desidis: obfes obsidis.
uariabis in gto excipe a quies.

Es longam mutabis in is: sed deme quietis

illos gto etiam excipe.

Heredis cereris mercedis vel locupletis.

sotiabis ab agnes

Magnetis iunges: agnetis dicere debes

p qñ faciet in gto hoc nomen

Cum preit i formabit etis: paries tibi testis.

Dicit q̄ nomina terminata in es longā mutant es in is in gto vt sedes sedis. Sed excipe quies q̄d habet quietis: heres heredis: ceres ceres: merces mercedis: locuples locupletis: magnes magnetis. **A**rguitur. ista nomina lebes rapes cremes etc. terminant in es longā et habent etis longā in gto: vt patet in tertia parte: et tñ nō excipiuntur hic. ergo etc. **S**olo. **A**u tor loquitur de paruulis: et ideo ppter illoꝝ tēneritatez plura postponit: qd nō ignorantie sed ytilitati inueniunt ascribendū est. **Q**uerit quō cognosci pnt noīa in es longam vel breuē? **S**olutio: vt dictū est: et p nullaz regulā cognosci pnt: s; p hoc solū q̄ plura noīa taliter ponunt: et qñ i pcedit s: tūc h̄ etis curtā i gto: vt paries parietis. **M**iles ein ritter: ḡ cōis et dr̄ a mille: q; inter mille hoīes vir vn⁹ acceptas ad militiā. **E**t iā ē nomī dignitatis masculini ḡ: et sic etiā inter mille vir vnus repit miles. **I**n hic et hec militaris et hoc re adiectū. **I**n etiā milito omīa. i. miles. **I**n cōmito omīa: q̄ cū alijs est in militia: q; illi q̄ sunt in tali militia: vel in eodē bello dicunt cōmitōes. **I**n a miles scdo mō dr̄ militissa. i. vxor militis. **S**tipes masculini ḡ ein liekt. et dr̄ stipēs quasi stans pes. et ponit p arido trunco arboris. et dicit stirps stipēs stirps et styx. vñ. **S**tipes itis bacul⁹: stirps stirpis regia. ples. **S**tipe stirpis est obulus: styx stix atra palus. **I**tem dicit stirpes itis casus pluralis numeri ab hoc nomine stirps: et stirpes itis singularis numeri. vñ. **M**unera parua stipēs: nō fertile dat tua stipēs. **I**n stipēs

Arguit

Querit

Miles.

Stipes

De tertia declinatione

nō fertur. i. trūcus arid⁹ ⁊ steril. **W**erges tis ē equocū. Primo fcat aney: ten. ein tucherlin: qz sepi⁹ mergit se in aqz: ⁊ dicitur etiā merg⁹ gi. Scdo fit her bā segetis. vñ. **S**icut. Est merges vin⁹ si mergit⁹ ē gtūs. Sz si dicat merges tis herba vocat. **I**stud tria vsui ⁊ vnguitiō: qd bē qz p sue nō dicitur merges: sz merguis gi: ⁊ p garba dicitur merges itis. **E**ques dicitur aliqd eqtās. In eqtis sa ē mulier eqtās. Itē dicitur eques nomē ⁊ eques hōū ab equo as are. ten. gluchmachen. vñ. Si sis puus eqs eqtes te grādib⁹ eques. Nō sis sol⁹ eqs tibi me p te decor eqs. **P**repes. i. velox. vñ. Tristitie pco ppete currit eq. Prepes dicitur quasi p alijs petēs. s. rē suā vel terminū vie. Dicit autē prepes ⁊ ppes. vñ. Perpes ppetu⁹: sz ppet tibi velox. **H**ebes. i. obtusus. vñ. Est mi hi sensus hebes: ideo mihi pccere debes. Si tibi sensus hebes: ideo plus dicē debes. parcere tibi nolo: nequā qz te fore scio. hebes venit a hebeo es ere. i. pigrescere ppe in ope mētis. In hebetudo. i. obtusitas: ⁊ hebetare. i. heberē facere. Itē dicitur hebetis media correpta: ⁊ hebet⁹ scōa psona p'is nū meri media pducta: vñ. Est hebes h hebetis: hebeo vel hebes dat hebet⁹. **T**eres a tero: rotund⁹ ⁊ dicitur teres ⁊ rotundū. vñ. hāstā dicē teretē: pō: mā dicē esse rotundū. **I**nterps cōis g' dicitur mīscēs diuersa g'na linguarū: et exponēs vñā p aliā: ⁊ venit a verbo cōi. s. interpretor. aris. i. exponē vt expōi. **I**nquies vniue. Itē quies spūs est indifferēt tertie vel ante declina. tū vniue eo solū in tertia declinatiōe. Sed hoc cōpositū requies est quin te declinatiōis. Itē quies aliqñ est nomē adiectiū omniū g'nis: ⁊ sic est idē qd quietus: ⁊ ab illo dicitur inquies p cōpositiōnē. vñ. Inqes esse caue: tibi ma gna quies erit a ve. **S**eges. i. semē. ⁊ dicitur a sero is ere. Vel dicitur matura mes sis: ⁊ sic dicitur a sero as are: qz satur siue metis in agro. ⁊ dicitur segetes et sata vñ. Dū fera segetes: sata dū raditibus herit. **T**eges est domuncula tegens paupes. Inde regula diminutiū: ein dach. quia tegula domuz te git. Inde turgurū et est casa pastoz siue custodū vinearum. vñ. Cur sibi parua teges cui multa sit tibi seges. **P**es accipit tripliat. Primo pro membro cum quo ambulamus. Scdo p pede metroz. Tertio p mēsurā in agro que p'tinet. xv. digitos. Quadrupes est aial hñs quattuor pedes: ⁊ capitur autonomatice p equo. vñ. Quadrupes p'hebi que cogit causa mori ri. Quadrupes i plano quāz cadit pede sano. Nō mirare bipes si labit tibi pes. Bipes est aial hñs duos pedes sicut hō ⁊ auis. Tripes dicitur hñs tres pe des sicut sedes. **A**pes vel apis. ten. ein yme: ⁊ dicitur ab a qd ē sine ⁊ pes dis qz nascit sine pedibus: vel p antiphrasim: qz multos habet pedes. **A**peo dicitur pes peditis: ⁊ ē qd vel qd ambulat pedib⁹: ⁊ ē idē qd pedester. **D**efes idis. i. piger vel remissus. inde desidia. i. pigritia: ⁊ venit a desideo es ere. i. pigrescere vel deorsum sedere. Itē desideo is ere: a do ⁊ sideo. i. fugē. vñ. De sidis hoc crimē: desidia iā ppe linē. **O**bses. i. vas vadis ⁊ pignus qd p' pue dat p obsessis: ⁊ venit ab obsideo es ere. i. circūsedere vel obuallare: qz obsessi. i. circūallati dāt pign⁹ vt libere vadāt quo velint. In obsidio nis e obsessio omis. i. circūallatio. **P**reses idis. i. p'sul. ⁊ dicitur a p'sideo es ere. i. p'sse vel defendere. in p'sidiū. i. auxiliū vel defensio Itē dicitur p'ses ⁊ p'ces. i. orōnes vel vota. vñ. Est p'toz p'ses: dicē fore vota p'ces. Itē. O sacer p'ses p nobis fundito p'ces. (Es lō gā mutabis in is). **S**epes. i. hortus: ⁊ dicitur alio noie seps seps. vñ. Seps sepe calcā vbi prior esse videt. Item. holofe nes ⁊ Aristoteles sunt p'p'ia nomina. **S**edes. ten. ein stuo. Itē cedes dis. i. verberatio vel strages vel occisio. primum. s. sedes p f. venit a sedeo es ere. Sed sedem p c. venit a cedo is ere: qd habet plura scata fm qd habet duplex p'tm. Quā em nō hz cecidi in p'teritio: tunc fcat occidere: scindere vt verberare. Sed quā habet cessi: tunc fcat locū dare. Ita planius patetibus

Werges

Eques.

Prepes.

Hebes.

Teres

Interps.

Inquies.

Seges

Teges

Pes

Defes

Obses.

Preses

Sepes.

Sedes.

Glosa notabilis

Proles in caplo de verbis. Un metrū differētiāle. Qñ sede sedes videas ne sit ma
 la cedes. Qñ sedes sede maiorū pñde cede. Itē dñā inter sedes nomen ⁊ se
 des verbū a sedeo. vñ. Dū sup altare sedes: casum pbet tibi sedes. Illa se
 de sede: nec ab illa sede recede. ¶ Proles sciat filiū vel filiam alicuꝝ. Itē
 Sentit adhuc ples qđ cōmiserē parentes. hoc est qđ nos adhuc sentimus:
 qđ cōmiserūt pthoplasti. i. pūm parentes. Itē ples capif p filio isto vsu
 Nos cū prole pia bñdicat hgo maria. ¶ Ares grece vel arete. i. hñus lati
 ne. ¶ Lebes lebetis hz in actō lebetē vel lebera. Inde lebera lebete. i. pu
 cacabus: et habet lebetas in actō plurali. ⁊ cacabus dicit ppue eneu vas
 Lebes aut lapideū: capif tñ sepe p eneo caldario. teu. ein Kessel. Itē aref
 ⁊ lebes sunt noia greca de quibꝝ aut or nō facit mentionē: nec p hoc est di
 minutus: qz autor est instructor latinorū nō curās de grecis dictōibus ples
 ne determinare. ¶ Her grece. i. terra latine. Inde dñ. herus. i. dñs ⁊ hera. i.
 dñā. Itē dñ heres heredis quasi filius heri vel here: qz succedit parētibꝝ in
 bonis. Inde hereditas. Itē hereo es ere. i. assistere vel adesse. Itē heres he
 redis: qz heret. i. assistit bonis cuiꝝ est heres. Un dñā. Eri cur heres: cras
 eris nō eris heres. ¶ Ceres aliqñ ē ppriū nomen: ⁊ sic est dea frugū. vnde
 Semina qñ heres tibi subueniat sacra ceres. Itē qñqz est nomen appellari
 uum: ⁊ sic capif p frugibꝝ. Itē ceruisia. teu. byer quasi vis cereris in aqua.
Merces. ¶ Merces edis est premiū qđ dat laborantibꝝ p merito: ⁊ dñ a mercoꝝ aris
 Itē merx est illud qđ vendit: ⁊ hz merces in pli nūero. vñ. Vendunt mer
 ces opantibꝝ ē data merces. Itē. Est ibi merces kräck vbi nō dat nisi hab
 danch. ¶ Locuples. i. diues: ⁊ dñ quasi loculos plenos hñs. Itē sūt nero
 nes miseri facti locupletes. ¶ Magnes est lapis magne hñtis attrahens
 ex sua natura ad se ferrū. vñ. Ut ferrū magnes sic ad se nos trahit agnes.
Partes ¶ Paries teu. ein wandt. Et dñnt paries nomen ⁊ paries sbū. vñ. Est bo
Abies. ¶ Abies ab eūdo: qz abit. i. transit ⁊ crescit in alitū. Abies abiet p eodem
 breniata .f. i. nō sup. casum.

Is correpta sibi similem facit gentium

Dicit qz nom̄ sim̄ natū i is correp. facit gñm sibi siles vt vall' nept' fort' ⁊ z.
 ista nomina demuntur

Luspidis et lapidis et cassidis excipiuntur

a sanguis ab exanguis ab aspis

Sanguinis: et dices exanguis: aspidis addes.

ab egis vt priamis priamidis

Egidis atqz notes: sic patronymica formes.

a thetis in gto hz paris vel paridis

Thetios et thetidis dices: paris is dat idisqz

hoc nomen in gto hoc nomē i gto hoc nomē

Sardis inis: dat iaspis idis: sic ibidis ibis

ab issi hoc nomen

Isidis adiunges: indeclinabile semis

qñ sciat dimidiū qñ sciat pōdus in gto

Et pro dimidio pondus semillis habeto

De tertia declinatione.

Exempla sunt.

Lum tigris tigridis: tibris quiritisq; quiritis

Hic ponit exceptione a regula pdicta dicēs. q̄ ista noia i tex. posita. s. cu spis lapis rē. nō faciūt gtm̄ silem nō: vt pz in tex. r expōne vocabulorum. **Arguit.** Sūt plura noia q̄ hic enumerant q̄ hnt crecētā idis in gto sū: **Argut** gulari: vt priamis calamis tyrannis pirus diplois perichel r emorrois: g rē. Sofo. Omnia illa cōprehendunt sub nominib⁹ patronymicis in is Sed maior: horū nominū declaratio inuestiganda est in opere maiorū rē. sup. nomē scz quōdā i gto sunt exempla

Quod dedit r dat eris: vomis puluisq; cinisq;

hoc nomen sup. nominibus foriabis

Et cucumis pariter predictis annumerabis

Dicit q̄ nomen terminatū in is: qd̄ quōdā terminabat in er: habet eris curtam in gto vt vomis vomeris: puluis pulueris rē. in gto .i. longa demantur.

Is itis producta dabit tamen excipiantur

hoc nomē in gto hoc nomē .i. nō excipit

Glis gliris glissis: glis glitis non cadit extra

Dicit q̄ nomē in is hz itis. p̄ductā in gto: vt lis litis: in excipiūt. Glis gliris r glis glissis q̄ nō hnt itis in gto: sed glis glitis manet sub regula gnali **Callis.** **Neptis.** **Nota.** **Callis** ē loc⁹ declinūs intra mōtes. r dr̄ a vallādo: qz vallat. i. circūdat mōtib⁹. vñ. **Est** in mōtes terre depressio vall. **Neptis** ein nichte: r ē feim̄ hui⁹ nois nepos. r dr̄ nepos q̄si nat⁹ post. **Nō** q̄ autor n̄ excipit ista tria noia. s. eucharis acharis r epicharis q̄ tr̄ terminant in is curtā r nō habēt gtm̄ silem nō: s; hnt idis. Excusando autorē dicim⁹ q̄ nō est diminut⁹: ex q̄ illa noia sunt greca: r cōphēdūt ibi (Et patronimica iū ges) qz noia greca r patronymica silt nō declinant. Itē cuspis tricuspis patēt ifra d̄ generib⁹. **Charis** seu charicon grece. i. ḡa latine: r eu grece. i. bonū ltine: in eucharis. i. bñ ḡtiosus. Acharis q̄si nō ḡtiosus. Epichar⁹ q̄si valde v̄ sup̄ ḡtiosus. **Lapis** dr̄ q̄si ledēs pedē. r ponūt qdā d̄riam in lapis nti casus r lappis ablti casus ab isto noie lappa lappe vel lapa pe. p eodez. vñ. **Est** res dura lapis: scabiē capitis fugo lappis. **Cassis** ē equocū fm̄ qz hz duplice gtm̄. s. cassis vel cassidis vt ibi (Cassis idis galca. **Sāguis.** i. cruor: r ē equocū. vñ grece. **Sāguis** p̄genies: sanguis qz dr̄ humor. **Sāguis** pec catū: sanguis qz vita vocat. Itē d̄nt fm̄ quōsdā cruor: r sanguis. vñ. **Sāguis** alit corp⁹ cruor: ē de corp⁹ fusus. v̄ sic. extractis venis cruor: ē de corpore sanguis. **Eranguis** dr̄ quasi extra sanguinē r mortuus: et h̄bz in nominatiuo eranguis. Item. hic iacet eranguis cui plagas intulit anguis: Item anguis est serpens sic dictus: qz angulose r curue incedit: Inō angulla teu ein ael. **Aspis.** .i. serpens: r est quōddā genus serpentū aspergens venenū mosu vel hiatu suo: qd̄ etiā ad medicamina valet qn̄ venenū pu⁹ ē extractū q̄ p̄ incātatiōes r voces venatorū decipit r sic capit. **Dū** aut incantat a venatorū tūc vñ aūrē trudit ad terrā r aliā obstruit cuz cauda sua ne p̄ dulcē sonū allicial. Itē aspis aliqñ dr̄ scutū militare. **Inde** aspiduala. i. parua aspis. **Egis.** i. clipeus palladis. Et dicitur ab egle grece. quod est capra latine: qz clipe⁹ ille tect⁹ fuit pelle caprina. vñ. Non clipeo degis si sit tibi palladis egis **Priamis** dicitur filia vel neptis pami

Callis.
Neptis.
Nota.

Charis.
Lapis.

Cassis.
Sāguis.

Aspis

Egis.

Priamis

Glosa notabilis

- Chlammis** et nomen patronymicum ut postea prebit. ¶ Chlammis idis est pallius quod ex parte induit nec sustinet sed fibula infrenat ne cadat. Et chlammis est velius nobilius prope militum: purpura regum: stola sacerdotum: toga advocatorum: birrus rusticorum: custodium vel monachorum. Item est meretrix celsa sua dum claudit chlammis ora. Item sub illa regula Cuspidiarum lapidis prebit intelligi multa alia nomina: ut chlammis pyris tyrannis etc. ¶ Sardis est equocui: vel est nomen citatis vel est nomen preciosi lapidis vel est nomen insule: et sunt diversa scata diversum huius generis. pro primo scato huius dicitur: huius reliquis huius inis. unde. Dic sardis sardis scato dum notat verbum. Sardis inis lapis est proprius: vel insula sardis. ¶ Zaspis est quedam gemma preciosa viridis coloris melior omni metallo. unde. Auro quod melius: id est spissius quod iaspide dicitur: Quid dicitur de: quod deitate nihil. ¶ Ibis est equino: cuius quibus est avis quod alio nomine vocat ciconia: et sic in dicitur huius ibidis vel ibis in gradibus: quibus est avis inimica serpentibus: quod alio nomine dicitur ibis: et hitat in egypto vel scens cadaveribus et morticinis: quibus est idem quod invidus: tunc huius generis sicut natus. unde. Ibidis ac ibis gradus dum facit ibis. Tunc avis est ibis: et ibi invidus ibis. Item quidam dicitur quod etiam scaturit: sed melius dicitur ibis: et hitat in egypto vel pens: sit et invidus ibis. Item dicitur Jo. dicitur gar. quod quatuor huius scata. primo sit radice herbe. Secundo scaturit corde. sicut in volatu. Tertio scaturit invidus. Quarto sit serpentem. unde. Est ibis radix: coccos avis invidus anguis. Item ibis sunt brachylogus est quedam generis quadrupedis animalis. sicut capra: et dicitur ibices quia si ambices. Nam ad modum avis arduus et excelsa tenet loca: et in petris et in rupibus altissimis. Istud animal dicitur a grecis vocat. unde. Cornua fert ibis dicitur grece vocata. Item promerisa est de hoc nomine ibis et multis alijs nominibus quibus determinare relinquo studiosis disputantibus. ¶ Ibis est nomen civitatis dea. In dicitur parisiensis civitas quedam in francia dicitur a paris quod est iuxta: et ista dea: quasi iuxta deam istud: quod parisiensis sitnata est iuxta locum ubi quondam colebat ista dea. sicut in claustris sancti Germani ubi adhuc apparuit imago istius supinis in quodam muro. Vel ista interpretatur introductio: quasi parisiensis introductione. Ibi enim multi in introducunt in diversis scientijs. Item parisiensis est locus egregius: mala generis: bona civitas. Nam dno pastilla pro numero dant in illa. Item femina casta: securis acuta: dicitur fidelis. hec tria parisiensis nomen vel raro videbis. ¶ Semis quibus scaturit civitatis rei: et sic est indeclinabile et ois generis: et tunc dicitur ab henus quod est dimidius: mutatio huius in s: dicitur semis quasi henus. unde. Nas tribus et semis solidis ego pedis emi. Item quibus sit podus vel assen. et tunc dicitur semis quasi semi assen: quod assen est mensura vel pondus. unde. vnciaz. et dicitur semis dimidius assen. sicut vntiaz: et huius semissis in gradibus: Et missis media parte notat assen. ¶ Thetis est equivoocus. primo est mater achillis: et sic huius thetidis in gradibus. Secundo est mare vel dea nereidum. i. aquarum: et sic huius thetidis in gradibus. Item nereis nereidis est aqua marina. unde. Dic thetis et thetidis sic me habet achillis. Si thetidis dicas: tunc est dea thetis nereidum. i. aquarum. Sed Jo. de gar. sic dicit. Cum mare sit thetis thetidis sit mater achillis. Water habet thetidis: mare thetidis gradibus. ¶ Paris est proprius nomen pulcherrimi viri qui dedit iudicium de innone et pallade dicitur. Unde et formosus me indice sunt venerande. Et differunt paris generis casus a paris: et paris ab hoc verbo pario: et paris proprius nomen. unde. Mis dum bella parum miserere paris tibi paris. ¶ Tybus dicitur tyberis: est fluvius quedam transfluvius in illo fluvio: et de suo exito hoc nomen ei datum est: ante enim a colore suo vocabatur albula: etiam est quedam insula. unde. Est tybus fluvius: est tybus insula dicitur: In quod submersus cecidit deus tyberinus Rex albanorum tybus fuit in s

De prima declinatione

Dicit q' abltus h3 a: vt musa. th ntus in es qnq3 h3 e: vt anchises h3 an/
chisa anchise. (Am recti repetes) Dicit q' ntus in am seruat etia am in vto
et ablt: vt ad3 abrahā. **N**ota q' omnia noia pume declinationis in as p
ducūt vrm in a: sed oia alia noia corripūt a in vto. vñ. hunc th erapias cū
rectus in as tibi fiat. Inde vrm velut andrea dabo longū. Itē vrm pme de
clinationis in e sp grecus pducatur: q' ois vrm in e tā in tercia q' in pma de
clinatione pducatur: h3 a corripitur. vñ. Ex es pducta qnta datur e h3 a cur
ta. Quid facis eneade pbat hoc 7 atrida necas cur Qd etiā testatur Alex.
ibi. **E**g vrm 7c. **A**ula ē equocū. pmo fcat atriu regis. Scdo fcat tēplū
vt adorete dūm in aula scā ei. Tertius ē vsus 7 suetudo. vñ cōite r dicam
hoc recessit ab aula. i. ab vsu v' p'auerudie. vñ. Aula domū regis tēplū sigēz
vsūm. Et d' aliqñ anlai in gto. vñ Virgili. Aulai in medio librabant pocu/
la bachi. Etia pictus cta h3 pictai in gto: ibi em vna vocalis lōga. f. e diuidi/
tur in duas breues. f. ai: p figurā q' d' byeresis. vñ sillaba diuiditur 7 dieres
vocatur **M**ola. i. molendinū. ein mulen. **M**ola ein schelle. **S**cola ein
schule. **U**ola capif manu. vñ: Stans mola: surda nola: sterilis vola: stans
schola sola. Quattuor: hec dominis nil valere suos. **P**ala est instrū quo
potant carbones igitur: vel quo panes in furno ponūt. vñ. Nō venit ille pa
lā qui furatur mihi palā. Itē pumū palā est aduerbiū. i. manifeste. **P**olē/
ta est genus leguminis vel farine subtilis de faba vel tritico 7c. vel quidā ei
bus de farina factus: e. n. bry: 7 corripit pumā. vñ. Inuigilat siliquat grā
di pasta polenta. pasta est aqua mirta cū aqua. In hystorijs sup Josue dicit
tur q' polenta sunt grana 7 tosta 7 in manū fracta ad modū grani piloro
si: vñ d' polēta quasi pilenta. Quidā th dicūt polentas esse pulres 7 purga
tissima farina esse factas: 7 tunc d' a polen im: quod est purgatissima fari
na: vñ nemo pōt locas buccas sufflare polentas. Itē bucca est maxilla v'
gena ein vange. Itē polēta in p'dicto versu est gnus fei. sed pōt etiā esse ge
neris neut. i. vñ. Dulce dedit tosta qd coxerat an polenta. **I**tē plura sunt
noia neutri g' pme declinationis in a. vñ. Pascha polenta iota zizania mam
mona mamma. his neutri genus est: 7 declinatio puma. Credit th apō plu
res q' zizania est g' fei in fri numero. **P**ascha est equiuocū. pmo d' ve/
sperē in quo imolabat agn' paschal: vtz math. xxvj. Scitis q' post biduum
pascha fiet. Scdo d' agnus paschalis: vtz ibidē. Ubi vis paremus tibi come
dere pascha. Tertio d' panis azymus: vtz in euāgelio Johānis. Nō intro
ierūt ptozū vt nō cōtaminaretur comedere pascha. i. panes azimos. **N**o
ta q' pascha est g' neutri: th petrus helye sequēs puscianū dicit q' pascha ē
gnus fei: 7 q' h3 am in actō singulari p illā regulā (Am seruat quart) Etia
am dicit q' si reperiat pascha nostrā in neutro gne: ibi pascha est tercie de
clinationis. Sed reprehēditur a quodā expositore sic. pascha qd est pume
petrus terme iubet esse. Credēs q' grecum nomē sit cū sit hebraicum. Itē Jo
hānes de garl. Qui dicit pascha paschatis errat ab arte. Sed pascha ps lce
pueri dnt variare. **N**ota th q' scētūs Ambrosius: venerabilis Beda 7 Zu
to dicit q' pascha indifferēter est nomen grecuz 7 hebraicū. Si sit hebraicū
tūc d' a pasche hebraice qd est transitus latine. Propter qd dicit mag' by/
stoziarū q' pascha est dictō hebraica semi g'. Sed qñ pascha est dictio greca
tūc est gnus neutri 7 tercie declinationis: 7 sic reperit sepe in expositione ac
scriptura: 7 p'cipue in expositione Nicolai de lyra sup bibliā: th cōis vsus te
net nūc ptrariū cū Isidoro: qui dicit q' pascha est dictio hebraica neutri ge
neris pume declinationis Et d' a pascha hebraice qd fm cum est transire la
tine: q' multiplex trāsitus cōtigit illo tpe anni quo seruamus nostrum pa/
schā: q' tunc angelus dñi trāsliuit p egyptū pcutiendo populū egypti. Et
b

Aula.

Mola

Pala

Polenta.

Nota.

Pascha

Glosa notabilis

Plaga. am hebreus pplo trāsiuit tūc p mare rubiū fugiendo psecutiones pharaonis. Etia tunc trāsiuit xps a morte spali ad vitā immortalē. vñ. Qd sol uitur cur festa pascha vocat. Angel⁹ egyptū trāsiuit pcutiēdo. hebre⁹ populus trāsiuit p mare rubz. Trāsiit ad vitā p ascali tpe xps. C Plaga tria fcat. pumo ē ides q vuln⁹. ein wund. vel acatry ein lybzeichen Scdo est idē q regio vel puintia: ein landtschafft. Tertio est idē q rhyte vel summi tas rhytis. ein netz. Et p pumo fcatō plaga pducit pumā syllabā: sed p reliquis corripit. vñ. Uulnera sunt plage: regio plaga vñ plaga rhyte. Itē plaga capitur p uulnere in hoc versu. Quod iubet hospes agas si non vis tollere plagas. Lena. i. meretrix. Leno ein bube. Unde lenoneu lena non diligit absqz crumena. Crumena id est barfa seu pera. vñ. Ur cupid⁹ nol let plenas reperire crumenas. his si deberet implere manus alienas. C Scala. teuthonice ein leyther. Inde scalare. i. per scalam ascendere.

Scala

.i. ntō .i. ntō .i. vto poni

Arguit.

Replica.

Primo plurali decet e: quintoq; locari

Hic dicit q primus et quintus casus. i. ntus et vtus prime declinationis hnt e in ntō plurali: vt musa plage vāge scela rē. C Arguitur. Nomina pume declinationis nō habēt e in ntō plu: q iste text⁹ male ab autore ponit. His pbaf: vt

Katherina barbara margaretha rē. sunt noia pume declinationis: et tñ nō hnt e in ntō plurali. Dm q ista regula intelligitur de noibus appellatiue qualitatis. C Cōtra nomina appellatiue qualitatis nō hnt e in ntō plurali. ergo rē. probaf: q; saxigena est prime declinationis: et tñ habet e in ntō plurali: vt congrue dicitur saxigena studia. Solutio: ibi capitur adiectiue et est neutri generis secunde declinationis: et dicit saxigenus a um: sed qñ est substantiuū tūc est prime declinationis: et habet e in ntō plurali. Si multiter etiam dicitur alienigena: studia: francigena rē.

pet .i. dtūs

talis figura

Atq; secundus habet arum: nisi syncopa fiet

Dicit q gtūs prime declinationis hz arum vt musarū: nisi syncopa fiet: id est nisi deponatur d medio dictionis: vt puam. dū pto puamidarum.

.i. dtūs .i. abltūs.

Tertius et sextus habet is: tamen excipiemus

omnia ista nomina

Fila: mula: dea: domicella: magistraq; sponsa:

Sic equa: sic asina: dic cum famuleq; dueq;

Ambe dic anima: libertaq; nata de donna

Querit.

C Tertius et sextus dicit q dtūs hz is et etiā abltūs vt musis plag. C Th excipiemus dicit q debemus exape ab ista regula quindecam nomia q cōi ter hnt abus: que enumerant in textu. Et ponitur ibi donna p syncopā. p domina C Querit. Quare h tertus antiquus autoris est mutatus. s. Quā do mas fit in us. Solo est hie mutatus ppter duas causas. puma ē: qz est multū difficil nō solū clericul: sed et: ā lectoib⁹ r mgis. Scdo est qz est fal sus: et hoc fortassis ppter male scribētes vel male metrificātes: nā vifa lu pa et multe alie dictiones similes habent masculinū in us: et tamen non ha bent abus. Itēz reprimus in libus poetarum eabus et detrabus ab ea es

De secunda declinatione.

dertra: sed in vsu moderno solum dicimus eis et dextris.
 supple casibus plurali numeri adiungimus

Accusatiuis pluralibus as sotiamus

Dicit q' actus pluralis numeri habz as: vt muscas dominas ancillas

Verbis his nota sit declinatio prima.

Dicit q' ex pdict' h' sib' fit prima declinatio cognita oib'. Cphala ē tur phala
 ris lignea ordinata a n' castrū: r ponit qñs p repagulo. Sz phalāga. ppe
 de ein stange. C Uāga ē instm q' rescindunt supstitutes a vitib'. vñ. Ad
 vitē vāgas: ad litē porto phalāgas. Syncopa ē figura tollēs lfam l' syl
 labā d' medio dōnis: vt pāmidū n' idaz: duū p duorū. Et hz vñā fi
 gurā sibi appositā q' d' epēthe' eri qñ lra vel sila addit ad medi
 um dōnis: vt dōo idupator. or. vñ Grecif. Syncopa d' medio tol
 lit: q' epenthesis auget. Aufei i apocopa finē q' dat pagoge. Itē syncopa
 tio magi: fit i gto pli quā i alijs casib' noim pme declina. qz oēs aliq' casus
 sunt siles in multitudinē i sillabaz: sz solū grūs p'is excedit alios casus i
 nūero sillaz. vñ. Oēs pma pares dat declinatio casus. Sz rum pl' alijs
 maior grūs h'. Exceptis illis q' ab' assortiam'. C filius. i. nat' ein soen
 filia. i. nata. ein tochter. C Mulus r mula. est aial q' gnaf ex asinoz eq:
 C Uea ein ap' gothin. C Wna r domicella. ein frazv. Magr pz infra. Ma
 gistra vxoz ei' vt doctrix. C Spōsa est vxoz breuē nupta. ein bruth. Spon
 sus est marit' ei'. Equus ein pfero. Equa. i. m' eq. ein merrh. Famul'. i.
 fuus. Famul'. i. ancilla. C Asinus. ein esel. Asina ein esellinne. C Duo
 due duo. cyven Ambo ambe ambo. bey de Snatusnata a genero as are
 siue natus nata a nascor eris. i. fili' r filia. C Aia d' multis mōis. vñ Jo
 hānes d' gar. Est simplex rō: vegetabile: vit agz sanguis. Cōpositū: demō:
 unctio: gula: volūtas. Itē acceptōes aie r plēs alie patēt i expōne Joh. d'
 gar. Sz tñ gnaf distinguim' aiam fm tres potētias ei' q' sunt vegetatim
 sensitiu' r intellectiū. Sic dicim' q' qdā ē aia vegetatiua qdā sensitua r
 qdā intellectiua. C Vita dat leuen. Sz vitta p duplex t. ein hube. vñ gre
 cista. Vita p vñū t' d'bo descendit ab isto. C Vno: sz a vitro vitta vittatio fi
 et. Et subd' p'per duo r scriptū muliebre notat f dmiclū C Wna. i. pecūia
 vñ. Si vis mnā vir mna dabit tibi nāris i ir mna. Na dabo: da nabo na
 ppero: na pperabo. Itē Wna docet vt beda centum dragnas valet vna
 illas terminatiōes sup. declinatiōe

phala

Uanga.

Syncopa

Anima.

Vita.

Wna.

Arvl' ir ur aut um us aut eus pōe scda

Hic d' q' scda declinatio hz sex terminatiōes. I. er ir ur um
 us r eus. Exem' d' er vt mgr: d' ir vt vir: d' ur vt satur: d' um
 vt tēplū: d' us vt dñs: d' eus vt tydeus. C Arguif iste ter. ē
 fallus: g' rē. pbat q' multa sunt noia in er: vt ymber: in ir
 vt martyr rē. q' nō sunt scbe declina. sz tertie vt postea patebit. Dōm q' n'
 oia noia in er r in ir terminata sunt scbe declinat. sed solū aliq': vt sacer
 vir r filia. C Cōtra. idēptitas terminatiōis est signū idēptitatis rei signi
 ficate: sed vir r martyr hnt eādē terminatiōe: ergo etiā hnt eādē scatio
 nē. Dicēdū q' maior intelligit de illis quozum vñū derivat ab alio: sicut
 abstractū a concretō. Cōtra ex illo sequeret q' nō possent h'fe eādē materiā
 q' diuerse forme requirūt diuersas materias. dicēdū q' hoc verū ē d' ma
 teria p'propinqua. sz hic littere r syllabe sunt materia remota.
 supple casus .i. ntūs

De scda declinatione.

Arguif.

Replica.

I genitiuis erit: sed quando rectus habebit

De gto.

Glosa notabilis

vt vlr satur tydeus sup. casus nrm̄ excedetur.

It aut ur aut eus genitiuus eum superabit.

C gr̄us erit (hic dē q̄ gr̄us scōe declinationis h̄z i. vt dñi scāni. Sz qñ res eius rē.) Dicit q̄ qñ nt̄us terminatur in r. in ur. aut in eus: tunc gr̄us superat nrm̄: p̄ excrecentiā in syllabis: vt vir viri: satur saturi: tydeus tydei simile in gr̄o sup nomen terminat mutamus

Dm par fiet et us: sed quod fit in et variamus.

Dicit q̄ quādo n̄ us terminat in um vt in us: tunc gr̄us est s̄ilis nt̄o i syl labis: vt asilum asili: fums serui. (Sz qd̄ fit in er rē.) Dicit q̄ qñ nt̄us terminatur in er: tunc genitiu⁹ aliquando crescit r̄ aliquando non. illis duob⁹ lris excedit nrm̄. i. non habēs mutā ante er

Et sp̄ iuncta superabit: et er sine muta.

Dicit q̄ quādo nt̄us terminat in er habens sp̄ ante er: tunc gr̄us crescit: vt p̄sper prosperi. Et er sine muta: vt miser miseri: tener teneri. i. p̄cedat supple casus crescentiā non habebit

St si p̄sfit genitiuus non superabit

Dicit q̄ quādo st p̄cedit er: tunc gr̄us nō sup̄at nrm̄: vt magister magistri regule subditur. s. declinatōz hoc nomen tenebit

Huic noime suberit: ternā ve sequester habebit.

Dicit q̄ hoc nomen seq̄ster subest huic noime: vel est tertie declinationis. i. s̄ilis p̄ quādo. i. tali lre postponit. i. femininum genus

Par est cum mute subit et: p̄ a dans muliebre.

ab ista regula demas. s. noia de illis verbis compenit.

Hic tagula excipias que de gero vi' fero formas

Dicit q̄ nomen in er habēs mutā ante er: r̄ faciens seim̄ gen⁹ p̄ a non h̄z crescentiam in gr̄o fri: vt pulcher niger sacer. In excipiunt noia q̄ formant ab istis duob⁹ v̄bis gero r̄ fero q̄ habēt crescentiā: vt armiger armigeri: dapifer dapiferi. Itē sc̄da declinatio h̄z ser terminaciones r̄ tres lras terminales. vnde Joh. de gar. Tresq̄ sc̄da tenet apices in testis r̄ s. Si recte vi deas veniunt ser erit illi. Et vel ir ur aut um: sequit us eus comital Declinando tibi prudens exempla relinquo. Sacer. i. sanct⁹. vtz supra. Vir eum man r̄ d̄ a viro es ere: qz vir dz virere in frutib⁹. vñ. Vir notat etate: vir serum: vir p̄bitatem. Satur teu. s. ad. vñ. Nō vult scire satur: qd̄ ieiun⁹ patiat. Itē. Dum satur est venter gaudet caput inde libent. Itē Dñs satur est venter monachoz sufficient. Tunc sur gunt lente miserere canunt sine mente. Ccc⁹. i. orb⁹ v. su. teu. blindr. th. d̄rit. vñ. Lumine p̄nat⁹ viciolenter d̄ orb⁹. Ccc⁹ inutilit gerit instrum̄ta videndi. Scānum ein banck Inde scabellum idem. h. Asinus in scāno se vult simulare magr̄o. Templū. i. dom⁹ dei: r̄ d̄ a v̄bo inuitato. s. templor. vnde greci. D̄ a templo qd̄ nō h̄z v̄lus. Nā p̄templari debem⁹ i hoc bona t̄m̄. Itēz quā cito templi subis recola cur sis hō nar. Aut lege v̄l c̄ta: vt t̄po funde p̄car. Tydeus est pp̄uum nomen viri: r̄ d̄ q̄si timens eu. i. bonum. r̄ pōt pom̄ p̄ dyabolo. Cnunt⁹. i. legat⁹. ein bothe differunt. Cnunt⁹ est aliq̄s qm̄ noua nuntiat at t̄pe. Legat⁹ missus q̄si missus ad hos v̄l ad illos. Item legat⁹ cap̄t come muniter. p̄ illo q̄ ab aliquo magno mittit p̄tra a domino post olico. vnde. Deben⁹ legari turpia nulla pati. Cseruus id est famulus. et est equu⁹

Nota.

**Vir.
Satur.**

**Lecus.
Scammū**

Templū.

Tydeus

Cnunt⁹

Seruus.

De secunda declinatione.

equinocti. vii. Emptitios vel p̄siles dicas fore suos. A sermo dñs: qz vitaz
 fiat ei. A famulor famul: dicas a fuio suus Cū de natura sibi libera cō
 ditio sit. Itē dñs ē inter sui nomēz fui verbū. vii. Dū puer es seru: siuis
 qz tibi sunt serui. A silus ē musca grādis stimulās boues z pturbās apes
 Sz asilū ē dom⁹ quā struat rhonul: in q̄ null⁹ debet offendit: z sic dñ
 locus refugij z tal' loc⁹ ē sacer: sicut amiteriū vel eccl'ia. vii. Turbat as
 lus apes: miseris succurrit asilū. Dñs: domn⁹ p̄ sincipā dñt fm q̄sdaz
 vii. Celestē dñm: terrestre dic fore domnū. Magf ei meyster: z b̄ a ma
 ior z sterion qd ē status: qz b̄ magf q̄si maior i statōe sicut sunt iudices do
 ctiores z senatores. Et sic pz: qz d̄z scribi p̄ duplex ū: sz qz in p̄pōne sepe po
 nit vna lra p̄ alia: ideo pot scribi p̄ g: sicut coiter scribit: vt pz p̄ catholice
 In magistro as are. i. docere. vii. Catho Inuenies aliqd qd te vitare mgio
 Minister ē suus quasi minor in statu vii. A maiore statu nomē traxere
 magf. A minore statu nomē traxere minister. Itē Mos ē vulgar: qd quā
 docūz seholaris. Casus scit fari: statū vult p̄byterari. Nā declinat q̄ scit
 scānū vt magf. Nō vult doceri: sz doctor gliscit h̄i. Puer eint kindt Et
 h̄nt pueri septē pditōes bonas z septē petā mortalia. p̄mo qz pueri sunt
 puri z mūdi z luxuriā. Secdo sunt qui z supbiā. Tertio parū comedūt con
 tra gulā. Quarto sp̄ currūt z accidiā. Quinto sp̄ letant z inuidiā. Sexto ei
 to dant alijs id qd h̄nt z auaritiā. Septimo cito pacificant z irā. vii. Sūt
 pueri puri: parū parūqz cibant. Currunt letant: cito dant: cito pacificā
 tur. Miser teuto. durstig. vii. A sperus nihil est misero dū surgit i altū
 Dū surgūt miseri: nolūt miseris misereri. Prosper teuthonire glucklich.
 vii. Qui remigat. p̄sper solus sit postulo noster. C̄sequerē d̄r ille q̄ cō
 cordat litigates. vii. D̄r in causis iudex in lite sequester. Qui litem ausc
 tat: medius: qui pignora seruat. pulcher. schon. Inde pulchritudo schoen
 heyt. Piger dicitur quasi pedibus eger. Niger schvartz. vii. Ue tibi
 tu nigre dicebat cacabus olle. Armiger d̄r arma gerens. Dapifer d̄r
 ferens dapes. vii. Presentat dapifer epulas: coquus excoquit illas.
 crescentiā h̄nt sup. in grō ille ntūs sup. a grō

A silus.

**Domnus
Magist.**

Minister

Puer.

**Miser
Prosper.**

Crescunt que dāt us: sz adulter erit super adus,

omnia ista nomina

Celtiber atqz lacer liber socer ac hyber atqz

illius gti

cum illo nomine

recordare.

Presbyteri cū mulabero memor: esse memento,

hoc nomen

in grō

in grō

Dexter format eri poteris quoqz dicere dextri

Dicit qz nomina habentis us in grō habent excrescentiam: vt vnus vni
 us: alter alterius. Et nā adulter crescit in grō: quia habet adnlteri Et hec
 nomina celtiber lacer zc. etiam cresunt in grō. Et hoc nomen dexter quā
 z crescit et quandoqz non: vt patet in textu. Alter ein ander. Inde al
 tercor aris id est litigare: vii. Litem dant h̄c mines: obiur gātur mulieres.
 Ritanturqz canes: altercantur sophiste. Adulter ein eebrecher. vii. Al
 terius violans proxem fertur adulter. Estqz mechus fatiens incestum cuz
 meretrice. Celtiber est quidam populus. vii. Catholice dicit qz celti de
 cuntur gallicis: z hyberi dicunt hypani: z inde celtiber. i. populus mixt⁹ ex
 gallicis et hypanis. Lacer est ille qui lacerat. videner sus. Qui lacerat
 lacer est: laceratus qui laceratur. Dicunt tñ aliqui qz lacer indifferēt d̄r

**Alter
Adulter.**

Celtiber.

Lacer

Glosa notabilis

Liber

ille qui lacerat vt q lacerat. vñ. Qui lacerat lacer e. vt q lacerat⁹ habetur
Liber e⁹ educu ad quatuor. primo sciat bacchi. i. deo vini. Seco sciat
hoiem liberu ab oi vinculo. Tertio sciat codicē vel volumen in quo scribit
autentica scriptura. Quarto sciat corticē raptū ab arboze. et vñ illa ps que
mediat inter corticem et suber. Unde Breatia. pars prior est cortex: liber
altera: tertia suber: pro primo duobus scaris liber hz beri in gto: sed pro
duobus vltimis hz bu. vñ. Liber. i. bachus: vel vir sine compede nar⁹. Li-
ber. i. codex vel raptus ab arboze cortex. Prima veri fatiunt gto: buqz secu-
da. Socer. i. pater vxoris vel pater mariti. Socrus. i. maf vxoris vt ma-
ter mariti. vñ Brecista. Est pater vxoris socer et socrus genitrix est. Ac vx-
or nari dicitur esse nurus. Ille gener tibi sit cui filia nupsit. Et ille. Cui⁹ habes
narā socer est: fraterqz mariti. Lcui nāqz virū se notat eē virū. Cui⁹ sotta
tus adest frater tu⁹ hec tua glos est. Cui⁹ ber vno mō est quidā ppōs hitās
iuxta finiuū q dicitur hiberus. Alio mō sciat quilibet hominē de hispania: et est
mobile p tria gna et p tres terminaciones. Cui⁹ presbyter. i. sacerdos. teu. em
presbyter. et dicitur quasi presbens iter. i. viā: qz p̄st vteri dñt alijs p̄bere viā q̄ itur
ad regnū celoz. Mulciber veri vel bu dicitur q̄si mulcēs hymbre. Sz mulcēs
fer feri dicitur quasi mulcens ferū. Mulciber fm duas dicitur quattuor modis:
fm interpretationem. Uno mō dicitur quasi mulcens es. Alio modo dicitur
quasi mulcens hymbrem. Et p illis duobus scatis est tertie declinationis
Tertio dicitur quasi mulcens ferū. Quarto dicitur quasi mulcēs fer-
rum: et tunc est p̄prie faber icuis. Et pro illis duobus significatis est secu-
derat esse sinister. id est bc nus vir non desiderat esse malus.

Sacer.

Hyber.

**Presbyt.
Mulciber.**

Dexter.

sup. nomina cum tali lra .i. lepūs sine cresctia

Letera cum muta: dicit esse frequentius equa.

Dicit q oia alia noia hntia mutā añ r: de qb⁹ nō ē p̄ mentio facta hnt
gtnū similem ntō in numero syllabarum: vt faber fabri: cancer cancri.
omnia ista nomina

Unus et vllus vter et nullus solus et alter

hoc nomē. i. fatiūt supple casus adūgīs in gto.

Totus dant in ius genitiuos: addis alius

quia declinationē illius p̄forationis

Nanqz tenent normam p̄nominis ista secundā

Dicit q noia in textu posita hnt us in gto p cresctiā: vt vñ vñ⁹ tot⁹ pro-
tus: qz hnt scām declinationē. p̄nois: vt ille ill⁹ Itē alius nō crescit i syl-
labis: sed solū in q̄titate producendo penultimam sillabam in genitiuo
scz in gto duplex deponit vltima

Lum datur ij binaria: citur quandoqz suprema:

Dicit q quando genitiuus nominis secundē declinationis habet dupli-
cem ij: tunc vltima quandoqz deponitur: vt anthonis anthoni.
nomē in eius supple casui grecoium.

Eus dat ei vel eos: genitiuo more pelasgi.

Faber

Agger.

Dicit q nomē i eius terminatū hz ei vt eos in gto more nois greci vt hy-
poge⁹ hz hypoge⁹ vt hypogeos. Faber vñ ille q solet subsistere e⁹ s. vñ⁹
Faber i angario p̄nectit babata gūpho. Agger em acker: et ē scēe decli-
nā. Sed agger em thām vñ eum bych: et est tertie declinationis. Unde uerfus

De secunda declinatione.

Capitulum signat aer: cumulatq; fra sit agger. Cacer triplex hz scath' pui mo feat piscē q' retrograde vadit. Secdo feat feat signū celeste: et sic ē sede declina. et masculi g'. Tertio feat morbu. teutonice. der kancker: et sic fm aliquos est tertie decli. et neutri g'. vñ. Est et ial signū cancer vitūq; mag' hgnū. Cancer eris morbus: cacer cristellaq; piscis. Dicit tñ speculū grammatice: q' cacer in o' bus featis ē sede declina. et masculini g'. Itē octo sūt noia cōter v'sitata q' hnt scdam declinationē pnois. vñ. Seruāt flexurā pnois octo scdam. Un' cū totus ali' solus q's r' vter. Alter r' vllus cōposit' sūt annumerab. Itē hec noia hnt ius coreptā vel pductā in gto: exceptis alter et alius: q' alter sp corripit pnt'am gti: et alius sp pducit. vñ. Ut tna metra petūt dabit gtiūs in ius. Corripis alterius sp pducis alius. Itē hec oia carent vto pter tria. vñ. Cūcta carēt quinto quoz gtiūs in ius. his tri bus exceptis vñ tot' qz sol'. Unus a um: eyn. et caret plurali nūero. tñ quidā vident ponere in pli numero. vñ. Cōcordes more dicunt morbu vni

Lancer

Nota.

Unus
Illus
Alter

Alter.
Solut

Totus

Hyppoge'
Pelasgus

Utrius antiquis vniū inter duos: hz q's inter plures: vñ flousta. Querit vter duo: sed querit q's plures vel vni. Et sic ē sede declina. Alio mō vter ē sub stantiuū: et feat vas vinariū: et hz vtrius in gto: et tūc est tertie declina. vñ. Utrius antiquis vniū cōmittere noli. Nec sensib' sensum quē retinē ve lus. Alter. ei ander. Alius ē idē. vñ. Vult rect' alius: hz dat gtiūs alius Solus vno mō idē ē q' solitar ius. Alio mō est dictio exclusiua: et valet tñ sicut iste et nō alius. Et dnt solū acti casus a solus: et solū soli. i. terra. vñ. Sit tibi terra solū duo pnt vincere solū. Totus a um: gantz: et ca pit cathogoreumatice et syncathegoreumatice i. mirtē. Virgilius laurē tius et deus p: opua nomina. Hyppogens potest dici sol quādo est sub ter terra. Unde Grecista. Est hyppogens sol cum tenet aera summus. Si terre subbit: tunc hyppogens erit. Pelasgus id est grecus. Item greci appellan tur pelasgi: quia sicut Varro dicit: greci per pelagus primo ad ytaliam p uenerunt: et ideo pelasgi appellantur.

Tercius o posuit sextumq; sibi sociabit.

Dicit q' dtūs et abltūs nois sede decli. hz o: vt dño suo. Arguit nomen sede declina. nō hz in dtō singulari: ergo tertus est falsus. His probat: q' vnus vllus rē. habent i in dtō. Dicendum q' ista regula intelligitur de no minibus secūde declina: iō: s que habent i in gto singulari: sed ista nomina fm moder nos grāmaticos habent us in genitiuo: vt prius patuit.

Arguit

Sed dabis i terno cum feceris us genitiuo

Dicit q' qñ gtiūs terminatur in us: tūc dtūs hz i tno o: sed bene habz o in ablatiue: vt vnus vnus vni: et in abltō vno. Arguitur nomina habētia us in gto nō habent i in dtō: ergo rē. His patet: quia lius hz alio in dtō vt patet luce. vij. de centurione qui dicit Dico huic vade et vadit: et alio veni et venit: ibi ly alio est dti casus. Dicendū q' illa nomina olim habuerunt in gto singulari et o in dtō more alioz uominum secunde declinatōis: teste Pufciano: sed non apud modernos grammatcos.

Arguit.

Om retinet quartus: sed neutris puideamus

Primum cū quarto quintoq; sono dabis vno

De actō

habet actūs sup. noibus attribuiamus
.i. ntrū actō .i. vto .i. declinab sub eadē voce

Glosa notabilis

Dicit qd actūs habet unū: vt dñm. (Sed neutris rē) **D**icit qd pñdeamus
 in neutris: qz nomina neutri generis habent tres casus similes: scz nōmī
 ac rñi vñm. cuiuscunqz declinationis fuerit etiam in vtroqz numero
 sociabis sup. noībus ille actūs exempli.

Qu innges grecis menelaon erit tibi testis

Dicit qd noīa greca pter unū hñt etiā on i actō: vt menelaū vñ rianelaā.
 fērnat .i. nōmī .i. actūs.

Lū tenet eus rectus aliquñ sit per a quartus

Dicit qd qñ nōmī sit i eus: tūc actūs qñqz sit p a vt tyde^o tydeū^o tydes^o
 .i. nōmī sup. terminatus formabit vñm

De vto.

Rectus in r vel in vñm similē faciet ei quintū

Dicit qd qñ nōmī terminat i r vñ i unū: tūc hz vñm sīlēm sibi vt mgr vir scās
 ex nōmī i er per illā figurā sup. in vto (nū)

Ex r quandoqz per metathesim reperis re

Dicit qd qñqz reperimus vñm in re ex nōmī in er p metathesim. i. p trāspo
 sitionē litterarū: vt teucher techre: alexandar alexandre.

Recti dypthongus dabit eu qnto quasi grecus

Dicit qd nōmī terminat^o in eus dypthōgō hz eu in vto: vt tydeus tydeu.
 sup. nomen in nōmī .i. in vto deponens.

Lum pprīum dat ius tenet i quinto iaciens us

Dicit qd nomē pprū in us hz i in vto deponēdo us: vt virgilius virgili
 variabis sup. i vto sup. noīa

Os mutabis in e: sic formas cetera recte

Dicit qd oīa alia noīa pter p̄dicta mutant añ us i e in vto: vt dñs dñe
 vtūs tenet in vto

Quintus habz casus: fili deus agne vel agnus

Et vulgus populus fluui^o pelagusqz chorusqz

Ferculuz **D**icit qd filius hz filli in vto. Deus hz deus vel dee in vto: agnus hz agn^o
 vel agne in vto: r vulgus pelagus in masculino gñe qñqz hñt us r qñqz e:
 etiā populus fluuius r chorus hñt us vel e. **F**erculū duo fecit. p̄mo sig
 nificat illud quod comeditur. Secō significat currū: r sic dñ Canticoz. iij
 Salomon fecit sibi ferculum de lignis libani habens columnas argēteas
 r dicit a fero fers. vñ^o. Fercula sunt epule: sed sunt et fercula currus. fer
 tilis esto caput p̄mi: fero fersqz secundi. **W**enelaus vno modo ponit p
 proprio nomine regis. Alio mō dicit esse propriū nomen montis iacensis in
 arabia: cuius cacumen attingit medietatē medie regiōis aeris: r dñ a me
 ne qd ē defect^o: r laos pplz: qñ defectū ppli hñs: r hoc p̄t nimū ei^o frigi
 ditatē. **D**yphthōg^o ē p̄ glutinatio duaz vocaliū i eadē sillā postarū vñm
 suā ob rñtū: vtz ifra. **A**nnul^o ē diminutū ab ann^o: r sic fecit puū annuz
 scz mensē. Sz annulus ē puer vñm anni. **A**gnellus dñ puus agnus. vñ^o
 Annul^o ē puus annus: puer vñm anni. **D**ñ agniculus agnellus sit tener
Sudariū agnus. **S**udariū rñ ē equiuocū. Qñqz est pannus in q̄ sūt tur homo mo

Wenela^o

Dypthōg^o

Annulus

Sudariū

De secunda declinatione.

tunc: et sic venit a suo is ere. Quis est vestis pilosa que supponit equis sudaria? ne capiatur frigus: et de a sudo as are. viii. Corpora que teguntur pannos sudaria dicuntur. Et sunt reuera de verbo suo sic dicta. Talibus insuntur pannis que corpora humani. Alit ad quadrupedem sudaria pertinet equi. Sudo caput: quoniam sudore fit yda caballi. **Quere** Quid est metathesis: dicitur quod est figura huius fieri quoniam si avel sillaba transponitur in fine dictionis: ut in hoc verbo. Si dicas teuchre per teucher metathesis fit. Item teucher est proprium nomen viri. Item antiqui dixerunt quod virgilius habet virgilie in verbo: mercurius mercurie: salustius sicut. Sed nos dicimus virgilius mercuri salusti in verbo: abijunctio vltima sillaba: hec pulchra. Item petrus helie dicit quod si illa noia habuerint tunc primitiuo: tunc dicitur hinc tunc in verbo: ut laurentius: de quasi lauream tenens ubi exprimit tunc in ly tenens: ergo retinet in verbo ut laurenti. Si autem habuerint e in primitiuo: tunc dicitur habere e in verbo: ut bonifacius de quasi bonum fatiens: ubi exprimit e in ly fatiens: ergo habebit e in verbo: ut bonifacius bonifaci. Alii aliter distinguunt: ut in his verbis. Nisi precedat tunc in ti fit tibi quantus. Vel a si preterit in e quantus tibi tunc fit. Tertio aliter loquuntur dicitur quod antiquus dicebat laurentius per e: sed modo ubi laurentius per t. viii. Querit an e quanto dici debeat aut t. Quidam mauriti quondam dicere periti. Sed modo maurici vult lex et regula dici. Sic modo laurenti deponat versus haberi. Item laurentius scribit per t: sed in sermo sillaba ti fit e. Et generaliter fit in modis dictionibus quoniam vocalis sequitur t: ut lectio auditio: sed hoc fallit quod tuor odibus. Primum quoniam venit ante t: ut mirtio. Secundo quoniam s venit ante t: ut in stior. Tertio quoniam illa sillaba ti facit aliquam differentiam: ut lis habet lirus in genitio plurali: et non mutat ibi sillaba ti in e ad dnam huius nominis licet licet quod est idem quod filii tele: eum dicitur ven eum vobis: ader eum lysie ven eum cley de Quarto quoniam mediat h inter t et i: ut mathias. viii. Syllaba ti fit e quatuor sequente vocali. Nisi preterit aut s. aut d. aut f. aut mediat h. Infirior illa preterit in li mirtio siue mathias. Item nota quod sunt aliqua nomina habentia indifferenter us v et in verbo. viii. Us dat et e populus suuus: quoniam us additur agnus. Item nota quod sunt aliqua nomina greca de quibus Alexander non facit metonymie que habent nec t nec us in verbo. viii. Præterea duo sunt ut pithus siue melap. Que nec in us nec in e nec in i quinto cecidere. Virgilius panthum dicit: stratius melap. Item sunt aliqua nomina que non mutant us e in verbo sicut in verbo sicut in verbo. viii. Infernus mundus suuus cherus et locus annus. Non mutat us in e: quoniam sint ista serbo. Ponimus tamen de istis plura in verbo per e: ut per. Item quondam dicebat filie et filie in verbo. viii. Filie virgilie quondam dicitur per e poete. Fili virgili nunc dicitur esse periti. Item alexander ponit aliqua nomina hinc us in verbo: que etiam sepius repiunt hinc: et quoniam habent e: tunc manent sub regula generali: unde petrus helie. Inueniunt in us per quintos edita casus. Quos cõs in e semper vult versus habere. Filius eum soen: et de a phyllos grece: quod est amor latine: quoniam filii debent esse in amore parentum. Item in i. quod dupliciter dicitur esse filius. imitatione doctrine: generatione et amore et adoptio. viii. Discipulus natus charus: filius optus. Deus got: et de a theos grece quod est deus latine. Et deus secundum suas quattuor litteras ex quibus dicitur quasi dans eternam vitam suis. Item deus caret plurali numero: quod est solus vnus deus: tamen boni et scilicet possunt dici deum inchoati. scilicet precipiat cum deo in vita viri tuos. Sed secundum gentiles colunt plures deos: tunc deum in plurali numero fecit ydola. Etiam dicitur prepositio inseparabilis: quia per se non dicitur aliquid significare: sed operet quod ponatur cum alijs prepositionibus: sicut de inseparabilis. viii. Di fit prepositio sicut deum sunt ydola dicta. Etiam dicitur dis nomen et dis prepositio. viii. Dis declinabilis: sed dis fit prepositio. Item debemus scribere hoc nomen deum per duplices litteras: sed in prelatione dicimus deum per simplicem. viii. Scribe deum de si vis vir

Quere.

Nota.

Nota.

Filius.

Deus.

Glosa notabilis

Agnus banus hri. **Agnus** ein lamp. rdf ab agnosco qz solo balatu cognoscit matre sua. In agnellus r agniculus idē. **Aulus**. i. cōis pplus: r dī quasi vilis gens: qz ppis cōis ē pue reputatiōis. Et dñt vuln r vulg. vñ. Est vulg. ppis cōis: plagaqz vuln. **pelagus** .i. mare: r dī a pello is ere. Un hencifia. Df hinc pelag. qz pellit littora fluat. **Popul** volck: r dī a polis grece qd est pluralitas latine: qz in populo ē pluralitas hoim. r dñt popul. pma lōga: r ppis pma brevis. vñ. **Popul** ē arbor: ppis collectio gētis. **Popul** est aliqd: s; nihil est ppis. hoc ē qd ppis qñ fcat arborē est aliqd: s; qñ fcat gētē est nihil: qz nō est vnū simpliciter r in piculari: sed solū aggregatiue est nihil: qz nū est vnū simplr r in piculari: sed solum aggregatiue ex multis hoibus. **Fluuus** fcat aquā currentē: r venit a vbo fluo is ere: qz cōtinue fluit. **Chorus** plura fcat. vñ Joh. de garlā. Mēsurat triticū: locus est conuentus: et ordo. **Flat** corus: saltat organice qz sonat. Itē qñ corus fcat vētū. pducit primā syllabam fm Buto. vñ. **Proueniūt** aqlo boreas r corus ab austro. Itē Est mēsurā corus: cor. vñ tus: chor. agmē. Est tēplis chor. fert chor. atqz chorea. Est chor. dulce (quod sonat alte) melos. Item corus pro vento scribitur sine h.

.i. nō plis nūeri .i. in vto parit .i. adūges

De plura li numero **Q**rimo plurali quinto simul i sotiabis

Arguit. Dicit qz nūs r vtūs nois scde declinatiōis plis nūeri habent i: vt dñi sui mgi famuli rē. **Arguit** noia scde declinatiōis nō hnt i in ntō r vto pluralib: s; text. ē fallus. **Añs** pbat: qz sanctuariū r tēplū sunt scde declina. r hnt a in ntō r vto plib. ddm qz ista rla intelligit de noib. scde decli. masculini r sei g: sed ista sunt neutri g: r in sequēti textu excipiunt. **Cōtra** noia masculini g: scde declina. non hnt i in ntō vto pluralib: vt petrus henric. s; rē. ddm qz ista regula intelligit de noib. appellatiuis. **Cōtra** noia appellatiua scde decli. nō hnt i in ntō r vto plalib: vtz de hoc noie de. ddm qz hoc nomen de. captū p vero deo fm rē caret nūero pl: qz ē vn. de. s; capiēdo deū. p ill. q sunt p picipationē tales: tūc habent plēm nūer. **Qz** quō hoc nomen de. hz in plī nūero. ddm qz scdm pscia. hz dij vt dei: s; dij ē mag. ysitarū. Un **Esopus** d scdo ait. **Añs** etiā recolūt ipia facta dei. s; dij maioris vmbis rē. **Zuuenalis**. Et fm pscia. hz dñs vel deus in dtō r abltō pluralib. Un **Quidius**. **De** demus. qz deis vt illos adolere supni. Et debet scribi p duplex ij: sed per vnū tm pserri.

Querit .i. ntm r vtm scz gñis .i. actm locari

Hos casus neutri quartūqz decet per a poni.

Arguit. Dicit qz decet ntm r actm r vtm nois neutri g: poni p a: vt scāna viana. **Arguit**. dicitū philortū hnt a in ntō actō r vto pluralib: tñ non sunt g: neutri: ergo auctor est hic insufficientis. **Añs** pbat. qz sunt generis feminini: vt patebit in de generib. nominū. dicendū qz cōprehendunt sub ist: qz de similib. quodāmodo idem est iudicium.

.i. in gñis sin copat supple casib

Dic nisi concisis orum fieri genitiuis

Dicit qz genitiu. plural. hz orū vt dominor. compendior. nisi in nominibus sin copat: qz reperit dñū p duoz. deū p deoz per syn copam.

.i. datiu terminat ablatiuum iungit

Tertius is finit: sextumqz sibi sotiabit.

Dicit qz datiu. r ablatiu. terminat in is: vt dominis magistris rē.

De secunda declinatione.

fo: mabit actus .i. noibus neutri g̃ iūginus .f. noibus

Os faciet quartus: nisi neutris: a damus illis

¶ Dicit q̃ actus facit os: vt dños: nisi in noibus neutri generis: quia illa habent a vt ligna scamna templa.

illa duo nomina scz nomina

Exceptis ambo duo: tñ hec heteroclitia pono.

¶ Dicit q̃ ambo duo excipiūt qz sunt heteroclitia: vt isra p̃tēbit. **¶** Fūgus ē q̃ dā pu⁹ piscis. Et vñt fungi nomē ⁊ fungi h̃bū īfinitiu mōi a fūgor eris. vñ Si fuerint dulces fungi poteris h̃n fungi **¶** Basilisk⁹ ē equocū p̃mo scat aial venenosum. Scōdō ē idē qd̃ dyabol⁹: vt ibi. Sup̃ aspide ⁊ basiliscū ambulabis. vñ. Est aial letale sathan tibi sit basiliscus. **¶** Vinatiū dī fer vini vī pellis vne q̃ remanet vino ex̃p̃so. **¶** Acn⁹ est lapillus vne. vñ grecist. pelles vnaꝝ vinaci⁹ dicim⁹ eē. Sz dices acnū qd̃ i vna cernis acurū. **¶** Cōpēdiū dī tractat⁹ vī fmo breuis ⁊ vtil. Sz dispēdiū ē tractat⁹ lōg⁹ ⁊ inutilis. Et ipēdiū ē fmo lōg⁹ s̃z vtil. vñ. De breuib⁹ s̃l vtilib⁹ cōpēdia dicas. De lōgis ⁊ inutilib⁹ dispēdia dico. Lōga s̃z vtilia dicas ipēdia vere. Lignū holtz s̃z lichn⁹ ē medī qd̃ ardet in cādela. vñ. Lignū de fuste s̃z lichn⁹ dī eē. Ar dendi cā: qz velut vndiqz cera. **¶** Ambo. bey de. Duo zven vñ⁹. Ambo qd̃ h̃i nequeit sepe duo fatiūt. Itē. patris amore tuo calcamenta duo. Itēz duo is ere h̃bū īnstitatū. i. tribuere: s̃z in cōposit⁹ est in vsu: vt in duo exuo.

Fungus.

Basilisk⁹

Vinatiū.

Cōpēdiū

Lignum.

Ambo

tribuet i. inflectio tertia

Dabit eqz vel a tibi declinatio terna. **¶** Tertia declinatio.

¶ Dicit q̃ tertia declinatio hz tres terminatiōes i vocales in ntō fri. s. o. a. e. De o vt h̃go: d e vt mare. de a vt dogma **¶** Arguit. Declinatio nō hz tres fminatiōes. g̃ male dī autor q̃ hz o e ⁊ a. pbat: qz declinatio terminat in o tñ. Dē m q̃ declinatio nō capit h̃ p̃ illo noie declinatio s̃z p̃ ill noib⁹ q̃ p̃ hoc nom̃ de signant: vt ymago cubile dogma. **¶** Arguit. Sūt plēs terminatiōes noim̃ tertie declinatiōis q̃ tres: g̃ ⁊ e. pbat: qz sunt septuaginta octo vt paulo pl⁹ vtz p̃ donatū. vñ. f. nes diuersos dat tertia septuaginta. Illis p̃terea bis q̃stuo: addere debes. Dē m q̃ lz multe sint terminatiōes tertie declinati. tñ sunt tñ tres in vocales terminate: s̃ qd̃ loquit̃ rer. **¶** Ambo onis ē singularis numeri tertie declina. eyn predigstul **¶** Mango est custos equoz. vñ⁹. Mango caballoꝝ sit porcorūqz subulcus. Est asinoz pastor agazo bo um bubulcus. Mulio muloz dur: ennoicusqz capraz. Nā caper est ennos: onū sit opilio dur. Itē ennos iterptat caper fm̃ grecismū: ⁊ ycos interptatur custos: ⁊ sic dī ennoy⁹. i. custos capraz. Itē subule⁹ dī ille q̃ custodit sues. i. porcos. Agazo est custos asinoz. Mulio est custos muloz. Opilio ē pastor onū. **¶** Virgo. i. pudicus vel pudica. eyn iuncti: fra yve. vñ⁹. Virgo pudicitia notat: etatēqz puella. Sed tñ improprie p̃ virgine pone puellā. Itē virgo dī a viro es ere sicut vir: quia virgo etiā debet virere virtutib⁹. Item virgūcula. i. parua virgo. vñ⁹. Vir virgoꝝ parit viro virgūcula qua fit. Itē a vir ⁊ ago dī virago intē: ⁊ dī fortis mulier opa viri faciens sicut Judith que caput holofernis abscidit. **¶** Vī dī vir ago quasi avi ro acta et fomata: et sic tua dicebatur virago. vñde. Bella virago facit nos p̃ma virago peremit. **¶** Regio reutonice. eyn lioniglich landtschaft **¶** Regio. Est regio regis comitis prouintia fertur. Induperatoris dicitur imperium. **¶** Burdo onis est animal quod generatur ex equo et asina. **¶** Mū Burdo. In vero generatur ex equa ⁊ asino. **¶** Item h̃y drus est serpens qui gene

Arguit.

Ambo

Mango

Virgo

Regio

Burdo.

Glosa notabilis

ratur ex apior porca. Item licifcus ⁊ licifca est animal qđ generat ex lupo ⁊ cane. Muscio onis generat ex veruece et capra. Tytrō gñat ex capra rone vñ. Burdonē pducit equus iunctus aselle. procreat ⁊ mul. iunctus aselle equē. Nasat h̄drus apio si porca domestica nubit. Patre lupo gaudet ma tre licifca cane. Si capra verueci iūgat muscio fert. Si capra coeat tytrōn edit onis. Ware dat mer: et d̄ mare qñ amax. Et salū l̄ d̄ mare qz fallsum ē. vñ. Est mare siue salū pelag⁹: qm̄ sit amax. Itē solet p̄ ethimologiā lra lē sic exponi. M̄ aquaz retro eūtiū. Itē est d̄ia inf̄ mare nti casus ⁊ mare ablti casus a mas maris: vñ femina nulla mare trāseat absqz mare. Itē ma re h̄z maria in n̄to actō ⁊ v̄to pluralib⁹ media correpta: sed maria p̄pūū no men mulieris pducit mediā syllabā. vñ. Dū trāsīs maria sit sp̄ i ore maria Itē mare ē valde latū ⁊ spatiosum. vñ. Nō est in mūdo volucris nisi cōstās h̄yrūdo. Que mare trāsire qat aut ē ausa volare. Donile ein vorspang. Un̄ greclta. pectoris ē p̄pe sp̄inter paritqz monile. Onar⁹ colli torqz: fitz auris in auris. Anul⁹ ē manuū: sunt armille scapularz. In pichelides eroz / nant brachia nymphis. Dogma tis est doctrina: ein ler. vñ. Si culpabile lis culpabilē esse cauebis. Dogma tuū fordet dū te tuū dogma remordz. Do ma tis: ein feerst vō einē h̄y se: ē supior ps dom⁹. vñ. Est domū doma sum / mū: doctrinaqz dogma. C̄poema ē dictamē vel metrū factū a poeta: vt pa /

Ware

Donile.

Dogma

Pocma

..i. foriabis illas litteras .i. preponi (tut supra.

L iunges a vel e: d vult i sola p̄eulle

¶ Dicit qđ nomen tertie declinationis qñqz terminat in c p̄cedentibus a vel e: vt lac allec. Et qñqz d̄ p̄cedet i: vt dau. d. Lac mylch. Et interpretat lac litter aliter quasi liquor albi coloris: ⁊ caret plurali numero. Sed lactes qđ habet pluralē numerz sciat p̄prie milch in dem fitch. vñ. Lac liquor est mā me lactes piscis tenet in se. Et d̄ lac a leuchos grece qđ est albū latine. vñ. Est leuchos albū: lac qđ dicit inde. Itē a lac d̄ lacteo es ere. i. lac sugē. La cto as are. i. lac dare puero. vñ. Lacteo lac sugo: lacto lac p̄beo nato. Itēz infans dū lactet: nutrix dū sedula lactat. Itē a lac d̄ lactuca: ⁊ est herba qđ dam frigide nature ⁊ humida valde: et puocat lac in mulieribus ⁊ repmit libidinē: est virus. Et d̄ lactuca quasi lac exuberās. i. pducens. Un̄ vt magi ster in libro de sturtibus herbarz. Frigide lactuce vis p̄stat ⁊ humidavalde Inde pōt plures māsa releuare calores. Itē mansa participiū a mando is: est idē qđ comesta. Allec est nomen piscis cuiusdā generaliter vsitati c̄sa pouferi. Et venit ab allitio is ere: qz suo sapore allicit hoies ad comedēduz Un̄ quidā allec assatū thuringis est bene gratum De solo capite fatiunt be ne fercula quinqz. Itē sin quosdā caret plurali numero. vñ. Allec dixere ve teres plurali carere. Etiā aliqui dicunt qđ h̄z pluralē numerz sed differēter qz qđā dicunt alletia: et quidā alleca. Un̄ Johis de gar. Est sine scriptura qđ fert alletia plura. Atqz qđ alleca dicat res est magis equa. Dauid est p̄ p̄ium nomen viri: ⁊ interpretat vnctus v̄l manu fortis. Et est nomen indiffe renter declinabile. vñ. Dic dauid ⁊ dauidis ideclinabile si vis. Itē enigma ter: mediū dauid cathus cū pisce volauit. Arguit. Autor est hic dominus tus: qđ nō facit hic mētiōē de omnib⁹ que h̄nt u a n̄ d: vt magud bogud. Di cendū qđ h̄uis talia reperiant declinabilia sunt tñ gentilia: de quibus eru sat se auctor in tertia parte dicens. Cū sim xp̄icola norma nō ē mihi cura De p̄p̄ijs facere que gentiles posuere. Arguit. auctor nō facit mētiōē de nobis in i terminatis: que tñ sunt latina: vt frugi mancipi. Nec etiā de nonnibus in b. vt ioab moab. ergo ⁊c. Dicendū qđ talia sunt indeclinabilia

Lac

Allec.

Dauid

Arguitur

**Frugi
Wancipi**

¶ Frugi. i. vtile vel vtilitas: quere infra. Wancipi est seruus captus vel

De tertia declinatione.

plus vel ancilla capta ad faciendū. Sz emācipi dī liberatus a tali fuitire. Tū mancipi pōt eē dī casus a māceps: sūt emācipi ab emāceps: r nemācipi a nemāceps. r dī māceps vī mācipi q̄si manu capt⁹. r emāceps vī emācipi dī liberat⁹ illa captiōe. Sum̄ r nemāceps r nemācipi dī q̄si nō captus. talis fīa cū tali littera .i. omni iūgt

A cum vocali patietur qualibet addi

¶ Dicit q̄ oēs vocales pōt pcedere l in nō singulari Exem̄ de a: vt aīal: d e vt mel: d i vt vigil: d o vt sol: d u vt p̄sul. ¶ Anial ein dyer. In dicimus h r hec aīalis r hoc le. sed raro vīmur. ¶ Tribunal. i. sedes iudicis: r dī alio noie tribunale. vñ. Sedes p̄blyteri sit iudicis atq; tribunal. Itē Sreesta. Rex solū: doctor cathedrā: iudex r tribunal. possidet atq; sedē p̄sul: p̄tor q; curalē. ¶ Sal hz plurā scata. p̄mo scat p̄latū. Scō capī p̄ mari: et dī: q̄ salsum vel salū p̄ syncopā. Tertio idē est qd̄ sapia: vñ de aptis legī Uos estis sal terre. Quarto scat p̄dmētū oris quo mediante solēt cibaria decoqui. Quinto scat cibū p̄ditū: vñ dī. Et recordati sunt salis qd̄ comede bant in palatio regis. Ultimo scat rephensioē: sicut dicit Ebiard⁹. Ver bag; cū sal b: asperiora dabāt. Uñ Joh. de gar. Est sal platus equor sapi entia signat. Sal pultes p̄dit: sal fit cib⁹: rephēdit. Item alia metra. Sal neutri gñis p̄dmētū notat oris. hic sal si dicas id qd̄ sapia signat. Cuius plurale rephensio dī: eē. vī aliud merrū. hoc sal ore sapit: hic scire dat: hī rephendit. Uñ sacerdos raro in baptisinate dicit. Accipe salē sapie: hz accipe sal in neutro gñe. Sic etiā dicit pōt q̄ apti fuerūt sal terre. i. p̄dmētū terre: q; sicut p̄dmētū p̄seruat cibū a putredine vñmū: sic apti p̄seruabant xpianos a putredine fīdelitatis. Itē sal hz quattuor bonas p̄ditōes. Uñ Desiccāt humidū sal: nō sapidū q; saporat. Subtilitat grossum: fetozē pel lit odorū. ¶ Mel est examē apū. homi q; r veit a mellese i greco qd̄ ē apes in latino. A mel venit mellifico as are. i. mel facē: r mellifū a um. i. abū: dans in melle r dulcedine. Et orimel. i. pot⁹ medicinal⁹ ex duab; p̄tibus aq; r vna mellis p̄fect⁹. r hy dromel. i. pot⁹ medicinalis ex melle et aqua fact⁹ r mellieratū. i. pot⁹ dulcis ex vino r melle p̄fect⁹. vñ. Mel fert mellifico si nectis mell: fluuqs. Orimel hy dromel mellieratū sotes hīs. Itē decepto res dicitur hīe mel i ore r fel in corde. vñ. Qui mel in ore gerit: r me retro p̄sugere q̄rit. ¶ Am: citiā nolo mihi sotiā. Itē mel portas ore: hz fel latirat tibi corde. ¶ Fel die galle: r dī fel cōmouere irā: splen facit ridere: r tecur amare rē. Cor sapit r pulmo loquē: fel cōmouet irā. Splen ridere facit cogit amare r ecur. Itē fel capīt sepe. p̄ fallaria r deceptiōe. vñ. Sub rubea pelle vir ē aliq; sine felle. ¶ Vigil dī aliq; vel aliqua vigilans. In vigilia lie. i. vigilatio. Itē vigilia dī etiā p̄festū. s. p̄ma dies añ festū: q; in p̄mitia ecclesia xpiani inter festū r p̄festū p̄sueuerūt vigilare in orōnibus r p̄tem plationib; sed romani p̄tīfices vidētes pp̄m in tenebus ambulātē. s. orō nes postp̄nere r turpitudines exercere: mutauerūt illā vigiliā in ieiuniū r sic p̄festū scōz ex p̄ma institutiōe adhuc dī vigilia: cū tñ melius nūc dī ceret ieiunū. ¶ Pugil ein Kempvechter. vñ quidā de xpo sic loquit. Est pu gil fortis q̄ frāgit vincula mortis. ¶ Sol die son. Itē sol p̄ ethymologā lit teralē dī sup oīa lucēs. r inter p̄tā sol quasi solus lucens: q; dū sol ortus est sup nrm hemispheriū: tūc oīa sidera obfuscant in lumine eoz. Item sol sic dī sum. Sol est oculus celi: viator mūdi splendor firmamēti: celsitudi nis pulchritudo: horarū r t̄pūm diuisor. ¶ Cōsul ein raetzman. r dī a p̄su lo is ere: qd̄ vno mō scat p̄siliū dare: r tunc regit dī m. Alio mō scat p̄siliū petere ab alio: r tūc regit actm̄. vñ. Cōsulo te posco: tibi p̄sulo cōsiliū do. Et differant p̄sultus r p̄sultor. vñ. Cōsultor potest p̄sultus qd̄ bñ noscat

Animal
Tribuna

Sal

Mel

Fel

Vigil.

Pugil
Sol.

Consul.

Glosa notabilis

Sic catho philt' cōsultor filii e. 2. Nā ad p̄m cōsul valet: immo futurum
iā l' am adde .i. alqs qua tuor

Qu non iunge: reliquis vocalibus adde

Tytan.

Nomen

Delphin.

Demon

¶ Dicit q' debem' iungere hanc l' am n' cū oibus vocalibus p̄ter q̄ cum u.
Exēplū de a vt tytan: de e vt nomen: de i vt delphin: de o vt demon. Ty
tan. i. sol. ⁊ interpretat illuminator. Sz sol of: qz solus luceat. vñ Srecl' d'f
hinc tytan: qz nos illuminat vt sol. Qui solus luceat sup oia sydera celi.
Et qz res oēs exterminat: hinc sit appollo. Ad qz foco plenus: hinc pheb'
dicit esse. Aut etiā pheb' sit qd nouus esse probatur ¶ Nomen ein nam
Omen gluck. vñ. Omibus est nomen: sed non est omnibus omen. Itē no
men est equuocū. vñ. Nomen ps fama: virtus ppriū quoqz nomen. Itē eq
uocatiōes hui' dictionis nomē ponunt a Jo. de gar. c. xij. ¶ Delphin e ma
gnus piscis in mari. Itē delphinis vel delpidinosz etiā delphin' n' ē qdā
piscis marini' q' voces hoim sequit. Uel qz tales pisces simpsoniā gregari
faciūt. vñ. Quicūqz. Itē n'fos curu' nouit delphinus amores. ¶ Demon. der
tufel. ⁊ interpretat sciens. vñ. Srecl' d'f. Est demon sciens: qz n' gscitur hanc ca
lodendū. Itē. Df hinc demon qz plurima nouerit vsu. Demō quo poterit
nulla rōne venire. Illuc legatos iussit adire suos. Itē Demō sedebat: vñ
cā cū reste suebat. Si nō est pulcra tñ ē onerio firma. Itē. Demon langue
bat monachus bon' esse volebat. Sed dū cōualuit manit vt ante fuit
vocali illā l' am sup. vocalib' .i. adūges

Quilibet r iunges: s insuper omnibus addes

Tozular

Exēplar .i. liber: sed exemplū est qd scribitur ⁊ trahitur ex exemplari. vñ. Exēplar
liber est: exemplum qd trahit inde. ¶ Pater ein vader. Et dicit pater mul
tis modis. Vnde Srecl' d'f. Est pater hic cura: pater est ali' genitura. hic
pater etate: pater ille vocatur honore. Ac summū regem vocat ipsa creas
tio patrem. ¶ Pauper. i. inops quasi pauca potens: vel quasi pauca impe
rans. vñ. Dū moritur diues cōcurrunt vndiqz caues. Dum paup moritur
vix vnus adesse videtur. ¶ Martyr ein mercler. Et dicit q' martyr i gre
co idem est qd testis in latino: qz martyres testificati sunt xpm cruci fū
esse verū deū et hominem p effusione sanguinis. Itēz fm bñm Bernhar
dum martyriū pōt esse sine effusione sanguinis in triplici statu primo in
digne quando est sobrius. Secdo in paupere qñ est largus. Tertio in iuue
ne qñ est castus. vñ. Dant tria martyriū sine sanguinis effusione. Dis so
brius pauper largus: iuuenis quoqz castus. Item l' tūs Srego. dicit q' tri
plex martyriū pōt esse in quocunqz xpiano sine sanguinis effusione: scz
patientia aduersarior: compassio afflictor: ⁊ dilectio inimicor. vñ. Tri
pliciter morior aduersa ferens patienter. Cōpatiens passio: meliora volū
s in inimicis. ¶ Soror ei surster: et interpretatur quasi soror: in hñs cor. So
rorcula i parua soror. ¶ Humo: vuchticheit. Et dñt humor verbum pas
suum ab humo as are: quod idem est quod sepelire. ⁊ humo: humoris no
men substantiuū. vñ. De terret humor: sed nō q' me madet humor. Item
humor verbū est prima breuis: sed humo: n' men est prima longa: vt patet
it. ¶ Fur ein dyeff. Inde furari sielen. vñ. hospes vbi sur est: ibi furari les

Pater

Pauper

Martyr.

Soror

Humor

Fur.

De tertia declinatione.

ne nō est. Itē hospitio furū ibi fur ari tibi duz. Item fur s; a furnus a. um
 .i. obscurus. Sed furnus substantiū. ein ouen Et dicit fur z latro. s. Fur
 nō est latro qz tpe fur rapit atro Tempore nō atro rapit oēs res sibi latro
 Itē ater atra atrū. tenth. sinster oder schyuartz. **Mas** maris ein man
 Inde masculus. .i. puus mas. Inde maritus. .i. vir mulieris. vide supra Di-
 ues rynch. Diues er am dudum: me fecerūt tria nudū. Alea vina venus: tri-
 bus his sum factus egenus. Item Non est in mūdo diues qui dicit abūdo
 Item. **D**ues semp hiat vt maior pars sibi fiat. **Lis**. .i. bellū vel contro-
 uersia teu streyt. z est ppe inter viros. vñ Szeckta. Litē dāt hoies: obur-
 ganī mulieres. Rixantq; canes: altercāturg; sophiste. **P**anis broth. In
 dicit panifico as are. .i. pinsere. Et panifer. .i. pistoi. Itē caleus z panis sunt
 optima sercula sanis. Itē panis habēs octos: non fuanit casens villos. Et
 pulli fuli i pisces senes z adulti. hoz; pastura nō est sanis nocitura. **Mos**
 .i. p̄uetudo teu. eyn gewyheit. vñ. hic mos ē genti panis p̄bet hñti. Et dif-
 ferūt mos i singlari nūero. z mores in pli. vñ. **Mos** p̄uetudo: virtutes dicit
 mores. Itē a mos s; morosus a um. .i. mougerat. z tūc ē p̄ma lōga. Sz
 morosus p̄ma breuis deriuat a mora: z est idē qd tardus: q̄si morā faciens
 vñ. **Mos** morosus: mora me facit eē morosum. **Mus** eyn maus. **Mus**
 in greco est fra in latino. Inde venit mustū. .i. recens vinū. Et musto onis
 .i. vermichulus bibens vinum. Item munilegus. .i. cattus quasi legēs mures
 .i. capiēs. vñ. **Bella** gerunt mures vbi murelego caret equas. Item **Mus** mi-
 fer est a ntro qui solo clauditur vno. **Mus** satur ispidam djudicat esse faz-
 rinam. **Enigma**. **Tota** domus nihil est: si demittat altera pars est.
 illa lra pet tribuit .i. vocalib; tincta

Mas.

Diues

Lis.

Panis.

Mos.

Mus.

B quoq; p̄posita dāt omnibus sociata

Dicit q̄ ista littera b p̄posita huic littere s datur omnibus vocalibus
 .i. omnes vocales possunt procedere b s. vt arabs celebs calybs scobs. vrbz.
Arabs dicitur aliquis vel aliqua de arabia. Est autem arabia regio in
 qua thus abundat. **C**elebs. id est sanctus. z secundū hugui. interpretat
 quasi celestem vitam ducens. **C**alibz stahel. Et sic est masculini gene-
 ris. Aliquando autem calibz dicitur populus tractans z edens calicem
 z sic est generis cōmunis. z semper venit a caled cales calere. quia tractā-
 tes calicem ex labore sepe calefiunt. **S**cobs dicitur immundities que reij-
 citur: per scobam extra domum. vñ. Szeckta. **S**coba domū purgat: scobs
 est quod mittitur extra. **A**lij tamen dicit econtra. s. q̄ scobs est instrumen-
 tum quo domus mundatur z scopa dicitur immundities que mittit extra
 vñ. **S**cobs est quo purgo scilicet scopa quod ede repellō. Item est alius qui
 aliter dicit z melius: q̄ scobs est instrumentum ferreum quo lignū planat.
 vel quo aspera vel dura mundantur. Sed scoba est instrumentum ex pur-
 virgulis arborum compositum. In quibusdam terris componitur ex meri-
 ca z est instrumentum quo pulueres mittuntur extra domum: sicut dicit i
 euangelio. Inuenit eam scobis mandataz ornataz. vnde differēt a. **U**is
 vrbannus quasi in vrbē natus. Et ponitur sepe transumptiue pro sacro.
 Item sacetus dicitur quasi bene loquens. Item q̄uis vrbz non habet im-
 mediate u ante b s: tamen habet u mediante r. z hoc sufficit.
 hec terminatio hec terminatio

Arabs.

Celebs.

Calibz.

Scobs.

Uis.

Uis vt puls sequit sed ems et hyems reperitur.

Dicit q̄ vnum nomē reperit in uls. vt puls. z vñ in ems. vt hyems.

Glosa notabilis

Alam sram

supple vocalibus

Si preponas s omnibus addere debes

Puls.

Hyems

Amans

Dodrās

Mens

Tyrins

Wons

Quicūs.

Quod si preponas n. an. s. tūc oēs vocales pnt pcedere n. s. vt amās mēs tyrius mōs qūns. **C** Puls. i. pulmētū: r ē pfectio er aqua r farina: r capis p pulmētō lz iprope. vii. puls dabit sero qñ sepulr ero. **I**te Diligo pulmē tū qz nō ē lesio dētū. **H** yems der vruiter: r ē sm vulgus medietas totū anni: qz ppter rediū frigois apparet dimidiū ann⁹: r sic sm poetas trans sumitur ad scādū quālibz tēpeltatē aeris. Sz sm astronomos pputitas r veros ppos qrtuor sūt pres anni. vii. **U**er petro def estas erinde sequef hāc dat vrbān⁹: antūnū simphorian⁹ **F**estū clemētis caput ē hyemis ve nientis **A**mās. i. amator: r dicitur ille q amat aliquā rē vl psonā. **E**t p̄t capi noialit vl p̄cipialit qñ regit grm vt amās vini: tūc nō ē nomē: sz qñ re git actm vt amās vinū tūc ē p̄cipiū. **Q**odrās ein geuyicht vō nuy n lo ten: qz dodrās sm ysidor r britonē cōtinet nouē vncias: r vncia est duo: decima pars assis: r as dr in aliquib⁹ locis libra. **N**ā in diuersis trib⁹ ter re hnt he partes ponderis diuersa nomina. **Q**uadrās est quatuor pars assis vel oboli. i. denarij. **E**t sic patet (ex quo as est equiuocū quia feat pōdus vel denariū) qz etiam dodrans r quadrās significantia partes assis pos sunt capi equiuoce. s. pro partibus pōderis vel p partib⁹ denarij. **M**ēs teu. der sy n: r dr a verbo defectiuo memini: et sic mens dicitur anima in quantū anima meminit **I**tem Nil ornat factum nisi mentis sola volun tas. **D**emēs. i. furiosus: r dicitur demēs quasi de mēte destitit. vii. **N**epha riū demēs de⁹ a me sis bone demēs. **I**bi ponit differētia inter demēs p̄cipium r demēs nomē. **T**yrins est p̄cipiū nomē cuiusdā oppidi. **M**ōs dr a moneo es ere p̄trariū: qz minime mouet: r illorū sunt multa. vii. **L**ucus r officiū: belluz libitinaqz parca. **I**ta p antiphrasim dicunt neia mōs qz: **L**ucus. i. nemus: et dicitur a luced es ere per cōtrariū: qz minime lucet: nā ppter densitatē a rborum lucus nō pōt recipere radios sol: r apparet lu cus a longe tanq̄ vmbra r tenebre **I**te officiū cyn ampt r dr ab officere. i. cōtra facere vel nocere p̄trariū: qz officium minime nocet sed pdest vni cuiqz **I**te bellū cyn strydr: r dr quasi valde bonum p cōtrariū: qz mir me bonū est **I**te bellū habet plā sy nonima. s. pugna preliū ala rē. vii. **C**onfli ctus bellū pgressus ala duellū. **O**bsidium mars atqz rebelio plā pugna. **S**ūt acies guerra p̄dictis associāda. **I**te libitina est instm quo portatur feretrū. teu. cyn baer. **E**t dr a libet. i. placet p̄trariū: qz minime placet. **I**te parca. i. furia infernal. teu. helyliche pyn. **E**t dr a parcōdo p̄trariū: qz minime p̄cit. **Q**uincūs ē ps assis p̄stās ex q̄nqz vncijs. r nō dr respectu to tius assis: qz nec m̄plicat⁹ nec duplicat⁹ nec triplitat⁹ reddid aliq̄r suū illa vocalis sup. vocalibus pones (totū.

Non u sed reliquis sp p̄eunte locabis

Quod si oēs vocales pnt pcedē ps p̄ter i: vt daps adeps stirps r iops. supple vocales p̄cedunt ad. uncte

Non i sed relique p̄eunt r s sociate.

Daps.

Plus.

Quod si oēs vocales pnt pcedē r s p̄ter i: vt ps iers mors tyburs **D**aps .i. epulū efca vl cib⁹: spys. r caret ntō casu fm: vsuz: th fm artē ei nō repu gnat h̄re ntm: r talia sunt plā. vii. **N**oia sunt septē casib⁹ in tribus certāt **S**igula si fuerit: sz nil plalia p̄dūt. **V**is vis: r for: f̄cis: necis r daps r pl⁹ **C**pl⁹ caret trib⁹ casib⁹. s. ntō actō r vtō fris numeri: r hoc solū in mascu lino r feminiu generibus. **I**te differūt daps apes pes r es. **U**ā tale dat

De tertia declinatione.

enigma. Quinq; cibāt: bis bina volāt: tria stāt: duo pulsāt. **Adeps**. teu. seylukeit. s. pinguedo existēs int^o: puta q̄ adheret iustiniis. vñ Sreicif. pot nit differētia int^o er ista noia adeps: aruna: piguedo. vñ^o. Int^o adeps: aruna fous: piguedoq; queus Et dicit mag^o in historijs d̄ triplici adipe. s. cor dis epatis r renū. Itē adeps d̄ alio nomie rheticulū: q; disposita ē ad modū pui rheris. Itē adeps etiā d̄ aliqñ pinguis r optima farina frumenti. **Seps**. ein schläge oder ein hoff. i. hort^o seu serpens Itē seps ideclinabile vñ seps seps ē qdā exiguus serpens qui nō solū carnē verū etiā ossa suo veneno psumit. vñ Lucan^o. Ossa dissoluēs cū corpore tabific^o seps. Itē seps qñ scat hortū tūc mel^o d̄: seps seps: vt habet ibi. Es longā mutabis i. is. vñ^o. Sepio sepē sepe ne sus rapiat nūhi cepe. **Stips** ē obolus. teu. ein pfē nings: r dicit ppue pōdus p̄ci qd seruiētes in armis scipiūt. In d̄: stipediū. i. tale p̄miū datū p stripe. Et dicit stipediarij q̄ seruiūt r tali p̄mio. Antiquit^o em solebāt hoies soldarijs suis p̄miū suū magis appendere q̄ numerare. Et sic dicit stipediū a stripe pēdenda. Itē stip^o stup dicit medic^o: q; mē dias solet dari stips. i. obol^o. Sz stit stigas ē furia vñ pena infernalis. teu. hellysch pey n. vñ Sreicif. Stips stips ē obolus. Sir stigas atra pal^o. **Inops**. ops. i. paup. Et cōponit ab in qd ē sine: r ops qd ē terra vñ auxiliū: qñ sine auxilio vñ terra. vñ^o. Nullus censet tā paup inopsq; putet Quin cito dicitur: deus huic si ppitief. In inopia. i. paup. Ops ē equocum vt ptz ibi. Terra fit ops **Scrups**. teu. eyn psoul. i. lacus quē facit scropha. i. porca fodiendo terrā cū ore suo. **Cops** copis. i. diues vñ opulētus: qñ euz opib^o et ē gnis ois. Inuenit tñ cops indeclinabile femininū gnis. **Scobs** pōt et scribi p b. vt supra expositū ē ibi. B quoq; pposita. vñ differētia. scēcūdus cops ē: dea tre fertilis ops est. Sfer domū scobs ē: porcarūq; fossiag scrops est. **Pars** eyn teyl. In pticula. i. pua pars. vñ^o. Si fueris quarū diuisor pticularū. hāc d̄scas artē meliōrē suscipe partē. **Ars**. i. scientia pprie. kunst oder wissheyt. vñ. Quicquid a gūt artes ego semp predico pres. Artes p partes nō partes visco p artes Itē. Qui nescit ptes inuanū rēdit ad artes. **Iners**. i. ignarus. vñ vey se: quasi sine arte. In inertia. i. ignorantia. Nota metrū. Filia subtilia net iners subtilia fila. Itē tilia ein lyndē baum. **Solers** kilug. i. cantus sapiēs r ingeniosus. vñ^o. Ergiu pulchrā ducit solertiā vitaz. **Mors**. der thodt. Et itnerptat quasi mordēs omnia rostro suo. vñ^o. Mors refecat: mors omne necat qd in orbe tenet. Mors inuenes: capit atq; senes nulli miseretur Mors nūmis ē nequā: q; nulli parcit: r equā dans cūctis legem: tollit cū panpe re gē. **Sors** ē equiuocum Quis scat fortunā vñ euentū. Quis scat deā fortune. Tertio scat p̄ciū capitale. Et sic dicit in iure. Quicquid recipit vltra sortē vsura ē. vñ Sreicif. Sors notat euentū: capitale deāq; fortune. Itē sors etiā significat partē terre: si cut possessiones q̄s filij israel habuerūt dicebātur sortes: r sic hie rusale fuit d̄ sorte beniamin. Item sors qñq; significat cōiecturā. r sic dicitur. Uetule multa sciunt de sorte. Itē sors etiam importat electiones: et sic d̄. Et cecidit sors super mathiam. vñ Joh. de garl. Coniicit atq; tenet: sors dat seriem capitale. Calum: fortuna de multis elegit vñū. **Tyburis** tyburis ē ppriū nomē ciuitatis vel opidi. Inde tyburtus tiburta. i. aliquis vel aliqua de illa ciuitate.

hoc nomē hoc nomen fortiare

Dicim^o aēs vt praes: aus vt laus iūgere debes

¶ Dicit q; nomina tertia declinatōnis quandoq; terminātur in aēs: vt praes: et quandoq; in aus: vt laus r aus.

Glosa notabilis

hoc nomen sociabis

adiunges

Irps vt stirps iunges: u solam t sociabis

Dicit qd qñq noia tertie declinatiois terminant in irps: vt stirps, et qd qd in t vbi vna sola vocalis. s. u procedit: vt caput.

illa lra sustinebit .i. cū omni adiuigi

De F.

¶ cum vocali patietur qualibet addi

sup. tertia declinatio

ista nomina

Alx dabit anr arx vnr vt calx lax arx quoz pñr

Dicit qd hec lra x pot addi cuius oib⁹ vocalib⁹: vt par lex nix nor nux. Et aliq⁹ reperit⁹ i alr: vt calx: i anr vt lax: i arx vt arx: i vnr vt cōstr. ¶ Praes suue pres ē equocū. vñ. Pres dūes: pres possessor: pres ē mediator. Itē pñdū qñ pñdū: ē hereditas sita añ edē. ¶ Es eris. teu. gelt. r. bē ab aere aeris qd es mltū bz de aere. Itē si careas ere cupiet te nemo vidē. ¶ Laus lob. ¶ Fraus betriglicheyt. Et non reperit⁹ plura noia i aus nisi hec duo noia. vñ. Joh. de gar. Sūt finita p aus tm duo noia laus fraus. De istis noib⁹ vide ibi. Es eris dabit. ¶ Stirps masculini gñis ē radix vl truncus arboris: s; stirps feminij gñis ē origo vl pgenies. vñ. Stirps bona plāz caput stirpē qui cācta creauit. ¶ Caput bz a capio: qz caput i se qñq sensus s; extēiores s; itēiores. Itē caput bz aliqñ picipū alicui⁹ rei. Aliqñ finis. Aliqñ supior ps bz caput: et inferiores pres dicūtur mēbra: sicut xpus bz caput nrm: r nos xpi fideles dicimur mēbra ei⁹. Itē aliqñ est suggestio mala. vñ legit⁹ Heñ. iij. ponā inimicitias inter te r mulierē: r ipsa pteret caput tuū. Aliqñ ē spōsus: vt vir iste ē caput mulieris. vñ. ioh. de gar. Cer uir pncipiū: finis suggestio: spōsus. Chulius defeso: exto: quetuz caput

Praes.

Es
Laus
Fraus.
Stirps

Caput,

¶ Par teu. fride. r. ē. nomē absolutū: qz nō indiget aliq⁹ desinatioe: nō dicimus bona par: qz par in se ē bona. ¶ Loquax ē ille qui multū loquit. vñ. Si cupias pacē ligua cōpescē loquacē. Nō dom⁹ ē pacis vbi regnat ligua loqñs. ¶ Ler ē ius scriptū: r multiplex inenit. s; lex aquilia: lex commissaria: lex cornelia: lex duodecim tabularū: lex iulia: lex falciaria. quax de terminatio nō ē pñtis speculatiois. Itē. Nō sūt digna legi: que sūt contra: ria legi. Exler. i. pscript⁹ vl extra legē cōitatis desitutus: vl q sine lege naturali vel diuina viuūt. vñ. Exler q viuūt merito sine lege pibit. ¶ Nix teu. schne. r. bz a ningo is ere. teu. schnyen. vñ. Aut pluit aut nungit: aut nostra pedissequa nungit. Sub niue qd tegit dū nix perit oē videt. Itē. Nix glacies r aqua tria noia. res tm vna. Sic de pñtis trib⁹ erat trin⁹ et vñ

Par
Loquax.
Ler

Nix.

Pernix

Nor

Nux

¶ Pernix. i. velox vl nocuū. vñ. Pro pernice citū: p pñice dico nocuum pernitox pñū pñeco dat reliquū. Qui necat ē pñix festinat currere pñix. Itē pñitor eris ē pfecte niti: r caput p velociter currere vl laborare. Sed pñeco ē multū necare vl nocere. ¶ Nox teu. nacht. r. ē absentia solis. Et bz a noctū vl nyctin grece qd ē obscurū latine: qz nox ē obscura. Inde nocti corax. teu. eyn nachtrap. pernox bz vigilās tpe nocturno. In pñecto as are. i. p noctē vigilare vl orare vel aliquid huiusmodi facere. ¶ Nux bz ar bor vl fruct⁹ illi⁹ arboris. r sic fructū vl arborē beat. Et talia nomia sunt tria qd fecit lmgñū cū fructū. vñ. Ficus castanea nux hec tria noia tantū Lingñū cū fructu sub eodē noie signāt. Itē nux bz a noceo es ere per anti pñasituz: qz nime nocet veneno. Itē nux salua r ruta pncipaliter sunt re media tria venenū qñ mane sūt sumunt. Vel bz nux a noceo: quia nocet qñ nimia cōstituta sumit. r sic bz xpus. Unica nux pdest: nocet altera ter tia mors est: supple reumatis vel venū: qz nuces sunt naturaliter calide r siccē: r ergo valēt ptra slegma: r p psequēs sumi debēt post pñces: eo qd

De tertia declinatione.

oēs pisces sūt flegmatici. vñ. Post pisces nuces p^o carnes caseus assit. Itē q^o nux abūdā ter sumpta noceat p^oz. vñ. Nux oleū nudūq^o caput crudum q^oz pomū. U^o inū nō pauci fatiūt sup oia raucū. **Lur** teu. liecht: r b^o ppie substantia corpous lucidi. S^z lumē ē cādor vel splēdor manās a luce. Tñ illa dicit in cōi vñ nō suat. vñ. Candele fulgor: lur est candelag^o lumen. Lur a natura: sed lumen materiale. **Calx** masculini g^o est polterio: p^o pedis: sed calx fei g^o fecat cementū. teu kalck. q^o cemen tū in quibusdā teris fit ex calculis adustis. vñ. Pars pedis est hic calx: cōbustus calculus hec calx. Calx mas pungit equum: sed stringit semina murum Item calx lus significat lapidē vñ fit calx. Et habz plura scata vt p^o z. **Arx** ē sum mitas cuiuslibet rei: r est idē q^o coclea. i. turris que munit et defendit ciuitatem. vñ. Ars docet arx munit: arcus tegit et ferit idēz. **Lanx** est lata scutella. vñ. In festo pasce portantur lagena lance. Itē. Lanx trib^o vna datur: duplex manus ingredia tur. Cui lanx longinqua sunt illi dāna p^o pinqua. Itē lances sunt scutelle pendentes in libra: r hic lanx q^oz ponitur p^o libra. Unde homerus. Sustinet eratas equali pondere lances. In de bilanx. i. statera duas habens lances. **Phalanx** est turris ordinata ad bellū: vt patuit ibi. (Primo plurali) In prima declinatione r in expositione huius nominis phala. **Cōiunx** b^o indifferenter vir seu vxor. in matrimonio constitutus: eo q^o tunc vir r mulier sub vno ingo iungunt: tamen in Cathone ponitur p^o viro. vñ. Nil temere vxori: de seruis crede querēti. Sepe etenim mulier quē cōiunx diligit odit. Item p^o muliere capitur i theodolo. vñ. Incola pumus homo fuit in viridi paradiso. Coniuge vipere un donet suadente venenū. hānsit eo cunctis miscendo pocula mortis. Sentit adhuc quod commiserē parentes. Item. Coniugis irate: noli maledicta referre. **Nota** q^o tertia declinatio habet decē terminationes literales. scz. a. e. o. c. l. n. r. s. t. r. r hoc s^o in Donatum. Sed Alexander addit vnam scz. d. Et habet terminationes syllabales circiter septuaginta. scilz. a. e. o. ac. ec. id. al. el. il. ol. ul. an. en. in. on. ar. er. ir. or. ur. as. es. is. os. us. abs. ebs. ibs. obs. vbs. vls. ms. ans. ens. ins. ons. vns. aps. eps. ips. ops. ars. ers. ors. vrs. irps. aēs. aus. et ar. er. ir. or. ur. alx. anx. uux. arx. erx. iux

Lur

Calx.

Arx

Lanx

Phalanx

Cōiunx

Nota.

Dicit sup. tertie declinationis. f. casum nō sociata **Di**mat nomen in a g^o tū tis sibi iuncta

Dicit q^o hoc nomen tertie declinationis in a terminatione facit g^o tū singularē addendo tis: vt dogina dogmatis. poema poematis. **Arguitur** nomina tertie declinationis nō hnt tis in g^o. Probatur de hoc noie felix q^o hz cis. Dicendū q^o regula intelligit q^o nō tū terminat in a. **Cōtra.** Nō in a terminatus nō hz tis in g^o. Patet: q^o scamina terminat in a: r tñ nō habet tis. Dicendū q^o regula intelligitur de nō singulari. **Cōtra.** Nomen terminatū in a singularis numeri nō habet tis in g^o: vt pascha. g^o rē. Dicendū q^o q^o pascha est tertie declinationis: r sic hz tis in g^o. Ubi nota s^o m^o p^ouscia nū q^o nomina tertie declinationis in a quondā fuerūt p^oime declinationis: vt b^o dragma dragine vel dragmatis: pascha pasche vel pascha tis. et alia de illis sub illa terminatione nū olim erant scōe declinationis: vt poema poematis vel poematum poemati. vñ. Que dat terna p^o a quondā de deraat quoz p^oima. Atq^o scōa tibi: sed um prius hecōz dabunt tuuc.

Arguit

Replica.

Is facies ex e: veluti mare siue cubile

Dicit q^o nomē tertie declinationis in e mutat e in is in g^o: vt mare mar^o.

Glosa notabilis

^{in gto} **Diis** ^{nomen in do} **habens** ^{nomen in go} **ex o: sed inis do pficit et go**
^{in feminino} **femineo** ^{hoc nomen iungatur} **genere: nemo** ^{hoc nomen} **sociabitur** **homoqz**
^{ista nomina} ^{cum illo nomine.}

Diido vel margo cardo cum turbine virgo,
^{appollinis} ^{in gto} ^{in gto}

Sic et apollo facit: britonis brito caroqz carnis

Dicit q nomen tertie declinationis in o terminatum habes onis in genituo vt sermo sermonis. Tunc ibi. (Sed inis do rē.) Dicit q nomina feminini generis in do vel in go habent inis penultima correpta: vt cupido cupidinis. (Nemo sotiatur.) Dicit q ista nomina in textu posita. scilicet nemo homo rē. etiam habent inis in genituo penultima correpta. Et bii hoc nomē in gto hoc nomen in gto

Lac lactis ponit: allec allecis habebit

Dicit q nomen lac habet lactis in gto: et allec habet allecis. ^{sup. in gto} ^{sup. in gto} ^{ista noia dederit}

Is post l pone: sed lis mel felqz dedere

Dicit q nomina in l terminata addunt is post l in gto vt animal anima lis: sed mel et fel addunt is: vt mel mellis: fel fellis. ^{in gto} ^{sup. generi} ^{sup. alia noia in al}

Al alis longā dat neutro: cetera curtam

Dicit q nomē in al terminatū neutri g hz alis longā in gto: vt alal alal Sed in masculino genere habent alis curtā: vt hanibal hanibalis. ^{brevem} ^{a sal} ^{pductā} ^{in gto.}

Curtam pone salis: logam dant elis ⁊ olis

Dicit q sal hz salis curtā in gto: sed noia in el habet elis longā: vt daniel daniel. Et noia in ol habent olis longam: vt sol solis. ^{in gto} ^{ista nomina}

Ul dat ulis: il ilis: consul pugil tibi testis

Dicit q ista noia in ul terminata hnt ulis penultima correpta: vt cōsul consulis: ⁊ nomina in il hnt ilis penultima correpta: vt vigil vigilis. ^{sup. in gto} ^{supple syllaba}

An erit is iuncta: fietqz penultima longa.

Dicit q noia in an addit is in gto pducēdo pñlam: vt tyran tyranis. ^{i. añ n} ^{in gto} ^{excipe a lien}

E sup n dat inis curtam: sed deme lienis

Dicit q nomen in en hz curtā inis: vt lumen luminis Sz lien ren syrenis ⁊ splen hnt ems longā. Et nomē in in hz inis longā: vt delphin delphinis

Renis syrenis splenis: sed in dabit inis

Dicit q nomen in en hz curtā inis: vt lumen luminis Sz lien ren syrenis ⁊ splen hnt ems longā. Et nomē in in hz inis longā: vt delphin delphinis

De tertia declinatione

nomē in on iungit i grō

sup. nomina

i grō

On sibi copulat is: sed quedā propria dant tis

Quidē q̄ noīa in on addūt is post on in grō: vt̄ demon onis. Sz quedā pp̄ia noīa addūt tis: vt̄ demophon tis. **Q**uare b̄t̄ (qdā pp̄a) Sol. idē: q̄ nō oīa pp̄a in on h̄nt nis in grō: vt̄ simon onis. **A**rguit. sunt q̄e dā noīa cōia q̄ etiā h̄nt tis in grō fr̄i: er go iussufficient solū expicit noīa p̄ pp̄ia. **A**ns. p̄bat̄ de vltis noībus acheron rhinoceron q̄ h̄nt ontis. **D**ōm̄q̄ sub istis cōphendunt̄: 2 p̄pter paucitatē illorū autor nō ponit regulā de illis. **E**nigma ē obscur⁹ s̄mo. vñ⁹. Obscur⁹ s̄mo quasi vitādus sit enig ma. **I**tē enigma capit̄ in his metris. Patrē p̄genes occidit matrē in al uo. Qua mater genuit: generauit filia matrē. **M**ater me genuit: mor mē gignit a me. **S**ū qd̄ erā: nec erā qd̄ sum. mō dico: vt̄ rūs. **P**rimū metruz̄ intell̄ gū de sc̄to Thoma cantuariēsi q̄ fuit interfectus a p̄gene sua. i. a subditis suis. s̄. a duce britanie 7 suis satellitib⁹ quozū erat p̄ spūalis i alio matris. i. sc̄tā ecclīa. **A**lia tria p̄nt̄ intelligi de glacie. **E**t tertiū pōt̄ intelligi de v̄o. **A**b enigma b̄t̄ enigmati⁹ a um. i. obscurus vel figurati uis: 7 sic b̄t̄ s̄mo enigmaticus. **C**ubile ē camera in qua dormit. **I**n cubi: cularius q̄ d̄scit̄ in cubiculo. vñ⁹. **T**u de nocte sile si vis intrare cubile. **S**ermo ē loq̄la vni⁹ ad pl̄ū. **I**n sermūculus. i. parū sermo. vñ⁹. **M**ulti sermones retinēt̄ paucū rōnis. **S**ermo breuis verusq̄ tuo p̄cedat ab ore. **C**arbo ein koel: 7 b̄t̄ a careo: q̄ caret flāma: s̄z accēsus 7 viuus b̄t̄ puina vñ. **C**arbo carēs flāma succēsus puina vocat̄: vel **E**xinctus carbo ardēs sed puina vocat̄. **P**uina d̄t̄ carbo ardens. **P**runus d̄t̄ arbor cui⁹ fructus b̄t̄ prunū. **P**ruina d̄t̄ ros cōgelatus q̄ apparet̄ in herbis 7 arborib⁹. **E**t p̄ ducitur pu in ambabus. vñ⁹. **P**ruina gerit prun⁹: prunas focus herba pri nas. **I** ē **I**gne calet puina fert prunus dulcia puina. **S**imili mō d̄nt̄ sci tilla 7 fauilla. vñ⁹. **I**gnea scintilla nō ardēs fitq̄ fauilla. **S**trabo b̄t̄ il le qui visum h̄z obliquū: sed luscus est qui parū videt. vñ⁹. **O**bliquū visuz̄ gestās strabo vocatur. **D**̄t̄ ac luscus qui videt idē parū. **C**upido. i. auar itia. vñ⁹. **O**ia des cupido: sua nō perit inde cupido. **C**upidus a um. i. auar us: **F**ormido. i. timor. **I**n formidolus. i. formidulosus q̄ h̄z timorē vel angustā mēt̄ is. vñ⁹. **C**rede q̄ indomitos domitat formido leones. **I**ma go est figura sculpta ad similitudinē alteri⁹ rei. **I**n ymaginor aris. i. ex si militudinibus rerū aliqd̄ exco gitare. **I**nde ymaginator nomen verbale: **E**t ymaginatus qui scit ymaginari. **I**tem ymago multis modis est eq̄ uocū. **U**ñ Johan. de Sarlan. **U**mbra rēp̄sentat: statuā simulat: dat yma go. **U**liso: natura: rō: meditatio x̄ps. **O**ugo est p̄ncipiū genus v̄t̄ stirps **I**nde dicitur originale peccatum quod contractū est a primo parente. **S**indon vel sindo. teuto. ein syndael: et habet onis coreptam in grō. 7 nō ereptur ab illa regula. **(O**nis h̄ns ex o) q̄ nō est nomen latinū sed grecū: et de grecis nō determinat alerāder. **S**axo et friso habent onis coreptam: quis habemus regulam in grammatica: q̄ nomina termina ta nō significātia terrā vel populū habent onis curram in grō: et com p̄hendunt̄ sub hoc nomine b̄it̄to. vñ⁹. **N**omen quod fit in o signās gēre patriāne. **D**at grōs onis: saxo friso tibi testis. **N**emo. i. nullus h̄t̄: et est cōis ḡnis carens vr̄o et plurali numero. vñ⁹. **N**emo cōe sine plurali sine q̄nto. **C**hō e n̄ mensch: 7 d̄t̄ ab hum⁹. i. terra: q̄ h̄t̄ factus est de humo: iō naturaliter continue redit ad terram vnde factus est. vñ⁹. **E**st h̄t̄ rea fra gilis: res durans tpe puo. **E**st igitur s̄lis flori q̄ crescit in aruo. **I**tē h̄t̄ h̄z quatuo: d̄m̄n̄tia. s̄. hom̄icio hom̄icū? hom̄i? 7 hom̄iculus. i. 7 vñs h̄t̄ **O**ido. i. dispositio: 7 est equocū. vñ⁹. **O**ido sc̄cim conunctio vel situa:

Querit.
Arguit

Enigma.

Lubile.

Sermo
Carbo.

Strabo

Cupido

Formido
Imago.

Origo.

Sindo.

Saxo.

Nemo

homo

Oido.

Glosa notabilis

- tum. i. ordinatū. Est cōiunctiū vī grāmaticis positū. Aliqñ ē acēs grā maticale. vī ubi: ordo pūctiōnū rē. Itē Joh. de gar. Angelic⁹ cert⁹ bi gne so- let ordo vocari. Orduat ⁊ narrat: p̄cordia dī. eē. Margo. i. litt⁹: ⁊ dī a ma re ⁊ giro as: qz margo girat. i. circūdāt mare. Vel dī: a mare ⁊ rego vī ago qz margo dī regēs vī agēs mare. q̄ videt̄ mū⁹ bñ positū a grecismo: Mar go tenet fontes: ripā flumī⁹ mare litt⁹. Dicit̄ em̄ hūc. qz margo gñalit̄ pōt capi p̄ cuiuslibet rei extremitate sine aq̄ sine scripture: ⁊ huic p̄cordat iste h̄sus. Margo tenet fontes: margo spaciū ppe scriptū. ¶ **C**ardo mis ē in e strumētū affixū stipiti q̄ ianua voluit. Sz cardo omis ē herba nocua frigi bus quā coloni extirpāt. vñ: Cardo subest foub⁹ si cardūmis ē grūs. Cardo omis ē herba nocua colonis. ¶ **T**urbo mis ē ipet⁹ q̄ accidit ex p̄cursu duoz ventoz h̄rioz sicut p̄tingit in tpe estivali. Et bñ dī turbo: qz turbat aerē vel alias res. Sz turbo omis ē p̄pūū nomē hoīs. vñ. Imper⁹ ē vēti turbo si turbūis addas. Turbo turbonis p̄pūū rōne seruētis. Virgo p̄ supra ibi. (O dabit eq̄ vel a) Item sc̄a h̄go maria dei genitrix dī h̄go vir gūū p̄ ex cellentiā: qz castissima fuit. vñ. Virginis intacte cū vener⁹ an figurā. p̄ce- terentiā cane ne sileat ane. ¶ **A**pollo mis ca p̄ p̄ sole. Et dī ab a q̄ ē sine ⁊ polluo quasi sine pollutiōe ⁊ macula: qz sol clarus ē ⁊ purus. Aliqñ ē pro p̄ūū nomē viri. vñ Virgil⁹. Cōcurrat stimulat sub hectoris h̄rit appollo. It̄ aliqñ ē indeclinabile. vī p̄me. Corinth. iij. Ego qdē sum pauli: ego h̄o apol lo rē. ¶ **B**uito omis ē nomē gētile: ⁊ dī a noie b̄uitū: qz b̄uite nes feroces ho mines sunt ac si eēt̄ b̄uitales. Et̄a b̄uito ē p̄pūū nomē viri q̄ fecit libum de deruatiōe ⁊ fcatide vocabuloz. ⁊ volūt qdā qz tūc m̄neret sub regu la gñali. ibi (Onis h̄z ex o) sicut plyto. ¶ **C**aro h̄y sch. ⁊ ē equocū. vñ Joh. de gar. Corp⁹ atqz h̄o iust⁹ corruptio sensus. panis cognat⁹ feia canis op⁹ Itē nō miser ē h̄c mas in cuius sepe coquina. Muscidus ē panis: caro ran cida: p̄dula vna. Itē Cōstat in altari carū ē de pane creat. Illa caro d̄s est: qui dubitat reus ē. Itē caro in singlarī nūero feat carne humanā: sed in pl̄i nūero feat carne b̄uitoz aialū. vñ. Carnes carmifices: carnē v̄dēt meretrices. Lac vallet patēt supra. (C iunges a vele) ¶ **D**aniel est p̄pūū nomē viri. Del fel vide s̄. Hannibal ⁊ astrubal sunt nomina p̄pūa barba rica yrorum. ¶ **P**resul. i. episcopus: ⁊ est generis masculini sed quando dī citur quasi p̄re alijs saliens: tunc est generis cōis: ⁊ tunc est equocū. vñ p̄resul p̄re alijs dicat̄ ep̄s esse. Itē sūt t̄m tria nota in vsū q̄ termināt i vl. vñ⁹. Sunt finita a pul tria p̄sul consul et erul. ¶ **E**rul. teuthomice ellens de. quasi exilium patiens. Inde erulo as are. i. exiliū pati. ¶ **L**umen ē eē uocum. vnde Johan. de gar. Est lumen visus oculus discretio iustus. ⁊ dī a luo is ere: qd̄ est equuocū. p̄mo est idē qd̄ luxuria: ⁊ tūc venit ab eo lu rus. Secdo est idē qd̄ panio: ⁊ tunc venit ab eo lues: i. pena vel passio. Ter- tio est idem quod pur go: ⁊ tunc venit ab eo lumen. vñ. Est luo luxurio: luo vel luo purgo. hinc luxus veit: inde lues: lumen venit inde. ¶ **L**ien vno mō do scribitur per i latinum. ⁊ tunc significat splenem. Alio modo scribitur p y grecū: ⁊ tunc feat in estinum quoddā in ventre. Scribe lien: p̄fer op̄ p i splenem tibi signat. Scribe p y grecum vētram tibi significabit. ¶ **R**en en nyer: est intestinū quoddā a quo ruit materia luxurie: et est abus igno bilis. vñ⁹. Nos p̄cor o inuenies vestros cōpescere renes. Itē ren h̄z renū in gō pl̄ali. Et d̄fert a rhenū acti casus h̄u⁹ nois rhen⁹. vñ. Rup cis thenū vidi duo ferula renū. ¶ **S**iren ein meryvun der: ⁊ dī siren i greco tract⁹ i latino: qz canda sua attrahit naves ⁊ suo dulci eā tu ad p̄licitādū. in syres natus a ū i. allicies ⁊ decipies. vñ. Essem si syren multa p̄dicere scirem It̄ syrenes sūt mōstra maris q̄ voce sonora. Quaslibz emissas detinere ratae. ¶ **S**plen. ¶ **S**plen d̄z multz ē intestinū quoddā qd̄ sua leuitate p̄uouet hoies ad r̄itū.

De tertia declinatione.

sicut iacet ad amādū: et palmo ad loquēdū. Delphin est piscis marinus et vide. S. Symō ē ppriū nomē viri. In simonia et symonia ac a symone mago dicitur fuit primus huius sceleris inuentor in nouo testamēto quod voluit gratiam spūs sancti per thalibem emere a beato petro aplo. Demophōn est proprium nomen viri. Auicebron etiam est proprium nomen viri.

Delphin.
Symon
demophō
auicebrō.

Quod nomē ppriū: quod nō ita sit tibi notū
sup. nomē ppe qlitat. s. nomē nō fecit sub vna voce.
Id ppriū dices: quod nō notat vniuoce res
pro quia non significat

Plures nāq; duo sensu non signat sub vno
i. nō decet sub vna voce sup. nomē sup. scata scare

Non licet vniuoce propriū tibi plura notare
sup. nominibus plures sub vna voce exprimes.

Appellatiuis varias res vniuocabis

Quia autor dicit quod quedam sunt propria nomina que habentur in genero: volens ostendere quod sit propriū nomē: et quod appellatiui: dicit quod hoc nomen quod est propriū: et quod nō est propriū sit tibi notū: quod illud nomē dicitur esse propriū quod nō notat plures res vniuoce. i. sub vna voce: quod nomē propriū nō fecit duo sub vno sensu. Nec licet propriū nomē plura scare vniuoce. i. sub vna voce: sed bene equoce. i. sub diuersis vocibus. Sed vniuocabis. i. vna voce exprimes. (varias) i. plures res (appellatiuis) i. sub nominibus appellatiue qualitat. Querit. quod sit qualitas nominis? Dicitur quod est aptitudo nominis ad faciendum rem suam cōter vel dēscere. Vel sic qualitas nominis est proprietates nominis per intellectū attributa ipsi ad faciendum rem multiplicabile per diuersa supposita: vel nō multiplicabile. Et est duplex. s. propria et appellatiua. et hoc nomē ē ppe qlitat. quod nō fecit nisi vna res sub vna impositione vt petrus paulus. Sed hoc nomen est appellatiue quas litatis quod fecit plures res sub vna impositione: vt magister dominus in genero loca hoc nomē duplicare

Querit

Is post ar pone: sed far facit et geminare

Dicitur quod nomina terminata in ar addunt is post ar in genero: vt coclear coclearis: lupanar lupanaris: sed far habet geminatum in genero: vt far faris. Coclear ē in lesse: et spectat ad coquendum et ad liquida forbendum. Vnde Qui vult forbere coclearia debet habere. Et venit a verbo cleo es ere: vt ut significat forbere. Nota quod cleo habet plura significata. Primo significat scandere: et tunc venit ab eo coclea. i. scala. Secundo significat olere. tunc sinesken. et tunc venit ab eo cloaca. i. latrina. Tertio fecit referare. dicitur ē apire: et tunc venit ab eo clavis. i. schlüssel. Quarto significat forbere: tunc venit ab eo coclear. Quinto fit glari: et tunc pponē venit ab eo iclitus a u. i. nobil: quod nobiles glantur dicitur pperitase sua. Sexto fecit inclinare neygen et tunc ab eo venit cliēs. i. mīster: quod cliēs inclinat se corā dño suo. Septimo fit ferire. i. peute: et tunc ab eo venit claua. i. bacul. Octavo fit tūgere: et tunc venit ab eo clauus ein na gel: quod clauus tūg rōnū lignū ad al d Secl. dicitur et olet referat: cleo clest forbeo sigt. Et hoc iel. nō seruo sigt qz iū go hic coclear coclea clavis veit atz cloaca. Incl. et clauas cliēs clauus veit ide

Coclear.

Lupanar. i. pstribulū vt domus mētricū. et dicitur lupanar: quod tales mīteres proprie ra

Lupanar

De tertia declinatione

vocat? Itē dicit qdā in cōi smone b: tyberis ridis: s; p sincopā b: tybris: & sp hz tybridis in gto nisi in metro. vñ. Dic sp tybridis: tybris nūq̄ nisi me tris. Itē tyberias riadis ē ciuites qdā in galilea facta ab herode in hono rē tyberij cesaris. ¶ Tygris hz duo scata. p̄mo ē flum̄ qdā fluēs de pa diso terrestri flus assyriā intrās in mare rubū. & tūc est ḡ mascu. & hz ty gris in gto (Scdo est aial velox. s. serps qdā distinct⁹ varijs macul velozitate & rute mirabilis: ex cui⁹ noie flum̄ tygris appellat⁹: qz rapidissim⁹ est oim flum̄op: & tūc ē ḡ fel & hz ty gridis in gto. vñ. Est tygris flum̄: ty gris fera q̄ ḡ ūs. Duplex discer nit ty gridis atq; ty gris. ¶ Quiris qñq; ē idē qd mules: & tūc ē ḡ mascu. qñq; ē idē qd hasta: & sic ē ḡ fel. vñ. hic qris miles hec qris hasta vocat. ¶ Itē q̄tu or sunt noia q̄ quodā terminabant i er: s; nō terminant i is. vñ. Bis duo noia sunt que substātiua vocantur. Que vel in is vel in er rectū fecē frēq̄nt. Ut vomer puluer dic ciner & cucu mer. Ac vomis puluis dic cinis & cucumis. ¶ Vomis eris. ein p̄lug & sen. ē ferrū aratri dictū a vomo is ere: qz videt terrā a se vomē. & dñt vomis no men & vomis ḡbū. vñ. Ebue vina vomis: aratri. sic caudaq; vomis. Puluis vel puluer ē illud qd p̄ vētū in aerē tollit sicut imsidit⁹ terre exicca ta p calorē solis: & multū nocet oculis. vñ. Balnea vina ven⁹ ignis puluis qz vētus. Itā nocet oculis: s; vigilare mag⁹. ¶ Cinis teu. asche. & dī a cā deo es ere: qz ex cādoze ligni cōbusti relinquit⁹: & sub eo ignis occultat. vñ Queritat in cinere scintillā qui caret igne. Itē dñt sinis ḡbū p̄ s. ḡbo si no is ere. i. cinis nō p̄ c. vñ. Cur nō parua sinis puluis es atq; cinis. ¶ Cucumis vel cucumer ē spēs cuiusdā herbe cui⁹ fructus ē humide nature: q̄ re infra d̄ gen. rib⁹ noim. ¶ Lis. i. litigiū. teu. s̄ryt. An ē dīa inter liti no men & liti ḡbū. vñ. Crismate queso liti: pacē p̄ponite liti. ¶ Glis multiplici ter variat in gto: et s̄m hoc hz multiplex scata: vt postea patebit. in gto .i. nomē in os masculi ḡnis excipe a nepos

Tygris.

Quiris

Nota.

Vomis

Puluis

Linis

Cucumis

**Lis
Glis.**

Oris formabit os pro mare: deme nepotis

Dicit q̄ nomē in os masculi ḡ habz oris penultima p̄duc̄a: vt mos mo ris flos floris. Inde excipitur hoc nomen nepos quia habet nepotis. alia noia in os i gto .i. p̄posita a pos corripies

Leter a dant otis: sed de potis os breuiabis

a bos a glos excipiant illa duo noia

Sed bouis et gloris demant os oris et ossis

a custos ab heros iungetur sup. p̄dictis.

Lustodis simul et herois sociabitur istis

Dicit q̄ cetera noia i os terminata q̄ nō sunt masculi ḡ hñt otis lōgā in gto: vt os cotis sacerdos dotis. S; p̄posita ab hoc noie pos potis habent o breuē añ tis vt cōpos otis. impos potis. S; hoc nomē bos hz bouis i gto: glos gloris os hz oris vel ossis: custos custodis: & heros hz herois. ¶ Arguit. ¶ P̄mo ē idē q̄ potēs: sic ei⁹ cōposita hñt otis curtā in gto: ḡ male d̄r tert⁹. (S; depotis os breuiabis) Probaf: qz antipos & tripos sunt p̄posita a pos: & tñ non hñt otis s; odis. vñ d̄r Virgili⁹ Tripodes sacri. Dñm q̄ pos hz duplex scatum p̄mo ē idē q̄ potēs: sic ei⁹ cōposita hñt otis curtā: vt vult tert⁹. Scdo est idē qd pes: & tūc p̄posita ei⁹ hñt odis: vñ d̄r ḡgil⁹. ¶ Arguit iste excep tionea sunt insufficientes: qz adhuc sunt plura nomina in os terminata q̄ tñ nō hñt otis in gto vt rinoceros nō habet rinocerotis: sed rinocerontis. Dñm q̄ qñ habet rinocerontis tunc hz rinoceron in ntō. Sed qñ hz rinoce

Arguit.

Glosa notabilis

- ron in ntō. Sed qñ habz rhinocerotis: tñc hz rhinoceros i ntō: r tñc ista regula sibi conuenit. Itē rhinocero ē aīal vald horribile gerēs conua i narib⁹. **Mos.** Mos ē virt⁹ vl' sñetudo. Et differūt mou dri cas⁹ a mos r mou: sñ cas⁹ a mor⁹ r iu. eiu muelbom. r mori isñitū⁹ hu⁹. hbi morior. teu. ster bē. vii. Iuste malo mori qñ nō assistere mori. Ipos qñ credo moui nego fru: ct⁹ mādere mori. **Flos.** Flos ein blume: r bī p ethumologia l'ale qñ fūdēs late odore sūū. Itē. Qui pigit flore nō pigit flor; odore. Itē flos ē equocū. pu mo fcat herbā vl' arbore viretē. vii. Nō laudo flore q vīle reddit odorem. Scdo iporat pbit atē. vii poeta. Flos inueniū crescit rē. Tertio est idē qd chylus: vt ibi. Stirps yesse hgam producit virgagz florem. Virgo dei ges nitrix virgo: flos filius eius. Quarto significat decorem: r sic dicitur de hoc nomine docto pulchro r hmofo. Itē est flos totius alemāne germa nie: frācie rē. Quanto significat simlē r pinguedinem farine. r sic dicitur i ātiq lege q iudei officiebāt panē azymū ex tenuissimo tritico. Serto fcat gloriā hūane vite. vii Esai. Excitū ē fenū r cecidit flos. Septio fcat hgis nitatē. vii bī: hec puella amittit florē castitat; i. hgnit atē. Octauo r vltio fcat colore rhetoricali: r sic capī metaphorice: q: sicut flores decorāt pta ta r arbores: sic sñdēs et orōnes ornāt p colores rhetoricales. vii. Flos nitet ē pbitas: xps decus atqz farina. Gloza hgnitas rhetoricas; color. **Nepos:** Nepos ē equocū. p'rio ē idē qd cognat⁹ scz filius fratris r filij filij. Et bī nepos qñ nat⁹ p'. Scdo ē idē qd luxurios⁹: r tūc veit a nepa nepe: qd ē ge: n⁹ serpētū luxurios⁹: r tūc ē adiectm. vii. Est nati stirps masculina nepos est luxuriosus. Itē qdā eps scribit nepoti suo sic. Chare nepos si delicias imitare nepotū. Incipis esse nepos: desinis esse nepos. Id ē. Dilecte cog nate si imitaris delicias nepotū. i. luxurios⁹: tūc icipis esse nepos. i. luxu riosus: r desinis esse nepos. i. nō eris cognat⁹ me⁹. **Cos.** ein yvetstein. Et bī a cote grece qd ē icisso latie. In cotula. i. mēsurā vini: qd i cotula bī q: p eā fit icisso r diuisio sextarij i duas ptes eqles. vii. Cos acuit ferrū mēsurat cotula vinū. Sacerdos p'z ibi. Atqz sacerdo. Itē h r hec pot⁹ r hoc pote. i. potēs. Et p illo noie inuenit pos pot⁹. vii Chato. hoc bibe qd possis. si tu vis viuere san⁹. In cōpos r ipos. Cōpos bī ille q ē potēs r vigoz⁹ i mēbris suis ad operādū. Sed ipos ē debil vl' nō hñs posse mēbroz. **Bos** ein rindt. Itē bos ē cōis g' r fcat idānter vaccam vl' thaurū: tñ vt inur eo frequēt⁹ p thaurō castrato. In boare. i. sonare ad modū bonis Itē. Indi geo bob⁹ ad rura colēda duob⁹. Itē ē puer i patria qñ bos nutrit⁹ in aula. **Flos.** Flos ē equocū ad tria s'm triplicē grm. vii. Dicitē qd sit glos: lignū vl' feia vl' flos. Flos glori⁹ flos ē. glos glori⁹: feia fratris. Flos glossis lignū ves t⁹ ē de nocte serenū. Itē Ris tibi dat florē: sis lignū: r mulierē. **Os** oris teu. ein mundt. r bī qñ ostiū vētrij: pos em tanqz postūū qb' ltrat ad sto mahū: r hmo p ipm erit: r sputū p ipm eicit. Sz os ossis. ten. ein bein. r bī ab os or: eo q ossa mag' appareāt i ore q sūt vētes. vii. Deworat os ouis deqd lucr at os ossis. Itē os ossis ē illud qd i nobis carne r pelle vestit. vii. Os or: loqf. eozio yestit os ossis. Itē Osse caret glossa: p quā frāgū r ossa Itē glossa ē ligua i ore. **Custos** bī a cura: qñ sub cura stās: vl' qñ curā gerēs cui⁹ officij ē: r act⁹ bī custodia. vii. Custos q fuit: custodia bī actus **Heros** herosis dictio greca. i. herus vl' dñs latine. Et ē dñia inter heros nū casus: r heros acti cas⁹ plis numeri ab hoc nomie her⁹. vii. Nō amat hic heros degeneres: sed heros. hic heros. i. iste dñs nō amat degeneres. i. ignobiles. sz heros. i. nobiles. **Minos** Minos minois est dictio greca r cōphen dit s'm qdā sub hoc nomie herus: r ē ppriū nomē cuiusdā regis. In minoz thaurus ppriū nomen cuiusdā monstri: qd pductum fuit ab vrote minois qd pro parte assimilatur thaurō: r p alia parte minoi regi.

De tertia declinatione.

in nō breuē in gō in gō sup. nominib⁹

Os curtā dat oris neutro: sed eris damus illis

sup. nōia illas terminatiōes in gō dat

Que dāt lus nus dus: sed oris prebet tibi fenus

sup. etiā hnt oris hoc nomen in gō donat

Et facinus pignus: intercus utis tibi prebet

.i. fem. ge. in gō neutri g⁹ in gō

Dat pec⁹ hec pecudis: pec⁹ hoc pecor⁹ tibi nūgit

Dicit q⁹ nomina neutri g⁹ in us breuē terminata hnt oris penul. cor. in gō: vt corp⁹ corpis: pect⁹ pectoris: Sz que terminant in lus nus dus hnt eris curtā in gō vt vell⁹ velleris. on⁹ oneris: pōd⁹ pōderis: sed fen⁹ hz or⁹ et etiā facinus ⁊ pignus ⁊ intercus habz utis: ⁊ pecus feminini g⁹ hz pecudis in gō: sed qn est generis neutri habet pecoris.

sup. nomina. i. fac⁹ in gō sup. nōia. i. silis in scatiōe. i. q⁹ defcō dūt.

Hec formas in eris que sunt confinia verbis

sup. s⁹bis breuis in penultima syllaba

In quibus e curta reperit in ante suprema

Dicit q⁹ nomina in us terminata s⁹milia s⁹bis in scatiōe in quibus reperitur e curta in penultima syllaba hnt eris coreptā in gō: vt a vulnes ro as are venit vulnus vulneris: ab vlcerō as are venit vlcus vlceris nomē neutri g⁹ varia sup. nomē cōpatinū ē .i. masculi. ⁊ feminini

Neutrū declina quod cōparat vt duo prima

Dicit q⁹ nomē cōpatinū gradus in us neutri g⁹ facit g⁹ni. vt duo p⁹ma. i. vt masculinū et femininū genus in or: qz sicut melior cōis generis habet oris pductā: sic etiam melius neutri g⁹ habet oris pductam

in gō illa duo nomina q⁹ ē t⁹ or⁹ curtā

Dant aceris leporis: acus ⁊ lepus addito temp⁹

Dicit q⁹ hoc nomen acus hz aceris in gō: ⁊ hoc nomen lepus hz leporis cui additur tēpus q⁹ habet etiā oris curtam: vt tempus tempous.

nomen in us pductam in gō a palus.

Os producta tibi dabit vtis: deme paludis

sup. nōia g⁹i casus illa duo nomina excipienda seruamus

Et que dant tellus incus demenda tenebis

Dicit q⁹ nomina in us pductā terminata hnt vtis in penultima p⁹ne. in gō: vt salus salutis: s⁹tns s⁹tritis. Inde excipiunt palus tellus. ⁊ incus. Nam palus hz paludis: tellus telluris: incus incudis.

ficient in gō supple nōia in gō q⁹ hz suis

Formabūt uris monosyllaba grus gruis ⁊ sus

Dicit q⁹ nomina monosyllaba in us terminata habent uris. vt nus nuris: thus thuris: crus cruris. Sed si us habet gruis: ⁊ sus suis.

illi nomini illa duo nōia in gō

Es eris dabit: pres pred⁹:s: laus quoqz laudis

Glosa notabilis

- Arguit** **¶** Dicit qd hoc nomē es hz eris in gto: z pres hz pcedis. Et ista duo noia scz laus z fraus hnt die in gto: vt laudis fraudis. **¶** Arguit. Alexander nō vitur hic bono pcellu. qz ois instructor iuuenū bz pcedere pea que sunt no tiora. Sz ipse loquit hic d quātitate sylabarū dicēs. Is correpta. As pducta. que sūt iuuenib⁹ ignora: g zē. Wdm qd hoc solū facit p accidēs iquā tū. s. illa quātitas cōcurrit cū dictōib⁹ penes gtm aut penes aliū casum de clinādis: sz eius determinatio sciētialis reseruat vsqz ad tertiam partem
- Corpus** **¶** Corpus eyn lychnā. Et dī corp⁹ qsi cordis pus. i. custodia: qz corpus est custodia cordis. **¶** Pectus eyn buist scz pma pars corpis sub collo. **¶** Uellus ē cōsoluto cinnū qui simul radūt ab oue: z inde sūt vestes hoim. Et dī a vello is ere. i. deponere. vñ. Non sibi sed alijs aries sua vellera portat. Sic alijs vnit diues auarus opes. **¶** Onus z pond⁹ sunt synonyma. Inde veniūt duo verba scz onero as are. z pōdero as are. Et differūt onerare z honerare. vñ. Cū bladis onero nauē patrē sed honoro. Itē. Quē grauas oneras: sz quē reuereris honoras. **¶** Pondus ein geuy chp. Caput tamē sepe p illo quo mēsuratur z pōderat teu. eyn pfindt. s. libra vt vñ. as. Itē pōderosus a um. i. grauis. **¶** Fenus ē duplex vsur a: Item. Quicqd recipit homo vltra capitale pccū de mutuo vsura dī. Sz qñ de vsura datur lucrū sicut de capitale hoc dī fenus. vñ. Est vsura suos cū quis tradit mibi nūmos. Spe lucri fenus duplex vsuratur. Itē differūt fenū ni. i. gramē in pascuis. Et vena. teu. eyn. ader do das blut burch gaedt. z venus. i. dea amoris. z fen⁹. vñ. Gramina sunt vena sz sunt in coepe vene. Est dea dicitur ven⁹. duplex lucrū tibi fenus. **¶** Facinus. i. pccm. Itē facinosus. i. facinorose plenus. Item ad facinus duplex: non sufficit vltio simplex. **¶** Pignus. ois. i. filius vt signū amoris vel cōfederatio. Sz pignus er. i. vadiū. teu. eyn pfindt. scz qd p credito datur er defectu pecunie. vñ. Pignus prebz ois cū federis ē vel amoris. Cū tibi prebet eris defectū denorat er. Item pign⁹ in o natū: sz pign⁹ in e vadiatū. Pignora p natis dic pignera p vadiaris. Utimur tñ sepe vno p reliq. Et nā pscian⁹ ponit duplicē gtm tas p filio qz vadio. vñ. Pignora natoz dicunt pignera rerū. Sz quē lex docuit
- Intercus** p pignore pignora ponit. **¶** Interc⁹ est infirmitas quedā inter carnē z cutē puenēs er supfluitate cibi z pot⁹: qñ. s. stomachū nimis replet⁹ excutit: z emittit mūr⁹ bh decoctū z indigestū qd sicut ad exteriora mēbra vsqz ad cutē: z tūc dī intercus qsi inter carnē cutē. vñ. Ut erit intercuti tibi si sis mādere pecus. **¶** Pecus ē equocū fm qz hz pecoris vt pecudis in gto. Nam quidā dicit pecus pecudis scāt vnā solā bestiā. Sed pecus pecoris scāt grege vel collectionē bestiāz. vñ. Unica pta pecus inficit oē pecus. Item vna pecus pecudis: pecus hoc collectio fert. Alij seqntes cōem⁹ sum q nūc seruaf dicunt qz pecus ois neutri g scāt aialia maiora: vt boues asinos equos. Sed pecus pecudis feminini gnis scāt animalia minora: non valēt ad portandū ingū laboris: vt hyrcus. vñ. Est pecus hoc qd arat pecus hec que nō iuga portat. **¶** Itē nota qd a nominibus habētibus us correpta in nō: z eris correpta in gto veniūt sba pme cōiugationis in ero: vt a ly pōdus eris veniūt pondero as are: z a ly onus eris veniūt onero as are. Sz inde exapit vello is ere qd est tertie cōiugatiōis. vñ. Terne nomen in us qd eris facit gto. De se formabit in ero sbb tibi pme. Demit hinc vello: qd terne moueris esse. Itē glomus z vetus pccbūt ifra. **¶** Ulcus teu. ein geschwyer. Inde vlcere. i. vulnerare. Uulhus ein vrun de. In de vulnerare vrun den oder quetzfen. **¶** Doctius est nomen cōparatiui gradus: et hz ois in gto sicut duo prima. i. sicut doctio: masculi g. z doctio: sei sei g. Et silt meli⁹ hz ois in neutro gne sicut melior i cōi g.

De tertia declinatione.

Acus eris ē neutri g^o tertiae declinationis: et ē palea frumēti. S3 acus us
 in se. g^o quarte declinationis ē instrumentū sartoz. vñ. Est fartozus acus
 sit arte femineus. Sic et acus tritici purgamentū solet esse. S3 tūc ē neu-
 trū faciēs a certis grm̄. Itē dicit Joh. de gar. q^o acus us in aliquā ē inaf. ge.
 et fecit idē q^o spinter seu calamistrū. vñ. hoc acus est palea: sicut hic acus
 hec acus ornat. **L**epus eyn haese. Et ē a leuis et pes ethimole grā syl-
 labalē: q^o leuiter currit cum pedibus. vñ. A leuitate pedis ē esse lepus
 Itē currens p^o prata nō ē lepus esca parata. Et differūt lepus leporus et le-
 pos leporus. i. faciūdia. vñ. Rure fugo leporus: in vbis quero leporus. Nā
 lepus ē anial: lepos ē faciūdia fandi. Itē a lepus venit lepusculus. i. pu-
 lepus. Et leporinus a um. i. de lepore existens. S3 a lepos oris venit lepi-
 dus a um. i. suauis et faciūdia. **T**empus est equūcū sū quosdam. vñ.
 Tempus pars capit: et tēpus denotat horā. Et dicūt aliq^o p^o parte capi-
 tis nō d^o dici tēpus sed tympus: sed cōtra illos ē. Joh. de gar. vñ. Tem-
 pus nō tympus: dicas saltē neq^o salum. **V**irtus teu. togen ot oder krasit
Salus teu. hey l oder gesuntheyt. In saluatio omis idē. Itē palus pa-
 ludis ē terra aquosa in qua pasunt rane. S3 pal^o li ē sipes p^o quē discer-
 nunt iugera. i. agri et vinee ab inuicem. In paluis idem. vñ. Raris apta
 palus distiuguit iugera palus. Itē pala ē instrumentū q^o purgat horreum
 vñ locus cōcauus in anulo vbi insigūt lapis p̄ciosus. S3 palā aduerbium. i.
 manifestare. vñ. Nō venit ille palā qui furat mihi palā. Itē palā ē ali-
 qñ furia dānatorū vñ locus eoz. vñ. Raris grata palus: furie dānatio pa-
 lus. **I**ncus ē instrumentū ferreū sup^o q^o fabricant fabri: et pducit mediam
 in omnib^o obliquis. vñ. Dū calet incude faber ferrū bñ cude. Itē dū satis
 est calidū debem^o cudere ferrū. Quidā dicūt q^o corripit mediā syllabā. vñ.
 Incus in cluius facit incudis in gr̄is. Fabri rancētes cudit incudib^o en-
 tes. Itē cluius et rancētes sunt duo oppida in terra cluiensi. **T**ellus d^oe
 erde: ē terra frugifera. Et dicit aliquatē tellus humus solum et terra. vñ.
 humi: reddit humā: sed arādi terra dat vsuz. A tero sic dicta: terū cū tel-
 lus arat. Estq^o soluz solidum: tellus q^o tollit in altum. **M**us eyn maus
 Et notā dñtiam inter muris gr̄i casus a mus et muris dñi et ablii casus a
 muris muri. vñ. Sens nequit his mur^o plus q^o de^o tollere mur^o. **T**hus
 ten. xyroch. ē illud q^o crema^o in ecclesia dñi sunt sacrificia. In thuribu-
 lum. i. vas in quo thus crema^o vñ portat. **C**rus eyn bey n. et ē a curro: q^o
 crurib^o currimus: et sunt crura de sub genib^o vsq^o ad furas. Vel crus ē os
 anteri^o tibie. Itē tibie d^oe scheen. Sura d^oe kurtze von der scheen. **S**us
 ē porcus vñ porca. In succulus et succula. i. puus porcus vñ puā porca. vñ.
 Qd^o sus peccauit: succula sepe lauit. Itē nota dñtiam inter suis nomen: et
 suis pronōē: et suis verbū. vñ. Seris doris suis. dat suis esse suis. **E**rus
 eyn kranich. est quedam auis sic dicta a sono: q^o grues gruunt. i. conueni-
 unt in volatu. Inde grucula le diminutiuū. i. puā grus. Item. plus valet
 immanibus passer q^o sub dubio grus. Es est metallum siue pecunia. vñ.
 Ecce domus veneris ad quam si vener^o heris. Nullus charus eris: si copia
 deficiis eris. Munera ni dederis inde repulsus eris. Item. Erus feruus est
 si te species trahat heris. **P**res supra expositum est. Inde priedum. i. he-
 reditas. vñ. Doginata vat fidei preses: sed priedia priedes. Item est diffe-
 rentia inter priedes grm̄ a pres. et priedis abl. a rimum a prieda priede. et pdis
 ab hoc verbo priedo is ere. i. pte alijs dare vel honerare sponere vñ omare
 vnde verus. Vnde pdis priedis: si vniis non bene priedis. Id est nō bene fac^o
 honore: si vniis v^o spolijs pdis. i. diuit. **L**aus ē frequēs fama ex merit^o p^o
 cedētib^o divulgata. **F**raus ē deceptio. vñ. Est dign^o laude q^o estra facit
 sine fraude. Itē Uulpis amat fraudē: lup^o agnū: scia laudē. **E**maus re-

Acus

Lepus

Tempus

**Virtus
Salus.
Palus.**

Incus

Tellus

Mus.

Thus

Crus.

Sus

Erus

Es.

Pres.

Pries.

Laus

Fraus.

Emaus

Glosa notabilis

Rediens reditus: ē circulusq; cupido. Itē ambitio sus b; supbus q̄. f. cupit honorem
Abiens rediēs ē p̄cipiū a redio is ere. i. reuert. In reditus us ur: qd̄ est eq̄uo
 cū. Uno mō fecat censum vel annonā vni⁹ anni: q; redit omni anno: qd̄ q̄
 dam scribūt p̄ duplex d. et tunc venit a reddo. Alio mō fecat trāsītū v̄ re
 gressum. Inde reda. i. vehiculū. ten. ein schlyt. Dicit em̄ hūg. q; reda p̄t
 dici rota: quia ducitur quattuor paruis rotis. Un̄ Iuuenalis. Ecce dom⁹
 tota reda cōponit vna. **Abiens**. i. recedens ⁊ venit ab abeo is tre. Item
 transiens. teu. ymbgende: ⁊ d̄f a trāsēo is ire. **Uncia** est duodecima ps
 assis. Inde vnciola. i. parua vncia. Item composita ab vntia habēt vncis
 sunt septem vntie. Decans sunt decem ⁊ c̄.

nomē in ut in ḡdō hoc nomē exemplificabis

Ut tibi prebet itis: sic per caput esse probabis

Udit q; nomē terminatū in ut h; itis p̄h̄a corepta in ḡdō: vt caput itis
 Itē ratio inueniunt noīa in r̄ terminata declinabilia habentia aliā voca
 lem añ t̄ ḡ u. Inuenit tñ scarioth scariothis declinabile: vel scariothes
 ⁊ huius scariothe: sicut tesbytes tesbyte. Et iam d̄f hic et hec scariothis et
 scariothe: ⁊ est nomen viri de quo iudas traditor sumpsit nomen: ⁊ diceba
 tur iudas scarioth vel scariothis. **Caput** itis. ein houff: ⁊ caput equo
 ce: vt patet supra. Et componitur ⁊ dicit sineput. i. anterior ps capis. **De**
 caput. i. superior pars capitis. Inter caput. i. posterior pars capitis.
 sup. terminatis nomē in r̄

Caput.

A verbis in go: veniens x̄ gis tibi format.

Udit q; nomina terminata in r̄ venientia a verbis terminatis i go: mu
 tant x̄ in gis in ḡdō: vt a lego lex legis: a rego rex regis.
 a con. unx deponit .i. ntis

Coniugis n̄ remouet: cum rectus n̄ sibi seruet

Udit q; coniugis h; iugis in ḡdō: remouēdo illā l̄fam n̄ quā ntis habet.
 in ḡdō sup. noīa in r̄ deposita

Lis iungunt alia: tamen x̄ prius inde remora.

Udit q; alia nomina in r̄ terminata nō venientia a verbis in go addūt
 cis in ḡdō: remouendo x̄: vt pax pacis: felix felicitas.
 .i. ante sup. nomina .i. nomē p̄posite figure

E super x̄: nisi sint monosyllaba cōpositumue

sup. noībus in ḡdō sup. i corripi

Ex ipsis e per i mutant: que vult breuari

Udit q; noīa terminata in r̄ h̄tia e añ x̄ mutāt e in i breuē in ḡdō: vt iu
 dex iudicis: p̄ter verticis: nisi fuerint monosyllaba aut p̄posita: q; illa ser
 uāt e in ḡdō. De monosyllabis: vt lex legis. De cōpositis: vt exlex exlegis
 a loder a veruex declinare

Lodice demas: veruex dicere debes

Udit q; loder ⁊ veruex excipiuntur a regula predicta: q; loder p̄ducit
 in genitiuo i ⁊ veruex retinet e.
 nomē masculi ḡ hoc nomē sup. p̄h̄a longa

Si mas fit in ix dat icis: fenix dabit icis

De tertia declinatione

in gō

in gō

Mastix masticeis bombix bomicis habebit

Dicit q nomen masculini g in x: facit icis in gō penultima correpta: vt calix calicis. Sed femix mastix bombix hñt icis penultima pducta, alia noia in x terminata in penultima syllaba

Letera que dant x pducunt in ante suprema

istos gōs

a regula p̄dicta

Sed gregis atqz trucidis facis et nucis ꝛ picis ide

demas

p et

istos gōs

Excipis atqz trucidis ducis et salicis silicisqz

Dicit q noia in x d q̄b nō ē mētio facta pducūt pñtam i gō. vt andax andax ꝛc. hz excipiunt noia in rex. posita qz corripit pñt. i gō **Arguitur.** tur. ff plura noia q̄b h ponūt: vt nex p̄ter fer ꝛc. q nō corripit pñtam in gō. g ꝛc. Solo talia noia cōphēdūt sub istis in textu positꝫ. Vel dicendꝫ q̄ autor ideo nō ponit illa noia: qz multa eorū nō ueniūt vsui iuuenum.

Nec q nec tenent que dāt nix norqz supellex

a senex

a nor

a spinx

Dic senis et noctis spingis seu dicitio spingos

Dicit q ista noia in textu posita nec hñt gis nec cis in gō: qz nix hz nis uis senex senus: nor noct: et spinx habet spingis seu spingos in genitiuo. .i. crescentiā duplicē in gō hoc nomen

Cremētū duplex debet formare supellex

Dicit q hoc nomen supellex habet supellectilis per duplex cremētū id est per duplicem crescentiam.

sup. noia p̄ponis

ab hoc noie

hoc nomen

hoc nomen

Que das a capite velut anceps iunge bicepsqz

Dicit q composita a capite etiam habent duplex cremētū in gō sicut supellex: vt anceps ancipitis: biceps bicipitis.

hoc nomē

in gō

.i. formatio gti

Aciter optat eris: sed nō vt regula querit.

Dicit q iter hz etiā duplex cremētū: sed nō vt regula formationis gti querit: quia non habet iteris sed itineris.

.i. antedicta notū est crescentia sup. casus

Per p̄dicta tibi patet excessus genitiui.

Dicit q p̄dicta p̄z quō gti hz crescentiā s̄ n̄tm. **Cōiūr** gis patuit s̄. Subiūt q̄si subiugo et̄ns. Seiūr q̄si seorsū a iugo positꝫ. .i. lib. Iniūr p eo dē. Simiūr p̄pōit a sin qd ē cō ꝛ iugo: ꝛ sic valet tm̄ sic iūr. **Rex** d̄i a re so teu. ein kunig. Itē d̄nt reḡ nomen ꝛ reḡ h̄bū a rege. vñ. Si bene re gna reḡ es dignꝫ nomie reḡ. **Lex** a lego p̄z s̄. **Felix** d̄f btūs vel in tpa libꝫ vel in spiritualibꝫ. vñ. Tpe felici multi numerant amici. Dū fortuna perit nullꝫ amicꝫ erit. vñ Boetꝫ. Quid me felicē toties iactastꝫ amici Qui cecidit stabili nō erat ille gradu. Itē. **Felix** que fatiūt aliena picula cauti par ꝛ loquar patēt s̄. Itē. Si q̄s amat pacem sociū fugiat ille loquacem **Fer.** **Fer.** teu. heff. ꝛ d̄i a figo is ere: qz se mergendo affigitꝫ fundo yasis. Vel

Glosa notabilis

sine quacunq; figura: & solutio falsa: sicut parascene penthecoste: sed hñt es in gto vt infra patebit. Dicendū q; ista regula est intelligenda de nominibus latinis & non grecis qu; quandoq; hñt es et quandoq; os in gto.

fecit sup. nōis sup. casus

Lum dedit s grecus fit sepe per i gtus

Dicit q; qñ nōis grecus terminatur in es: tunc gtus sepe terminat in i: vt achilles achilli: moyses moyssi.

seruat actūs interdū .i. ponim⁹

De pto.

Em retinet quartus: sed in im qñq; locamus,

a maguderis a turris a peluis a sitis a securis

Maguderim turrim peluim sitimq; securim

a vis a buris a tussis a restis a puppis a caribdis.

Dim burim tussim restim puppimq; carybdim

sup. p̄dictis sup. nōis iungimus supp. nomina

His quedam propria sociamus paucaq; greca,

a tigris a tybris a tripolis a syrtis ab eclipsis

Ut tigrim tybrim tripolim syrtim vel eclypsim

ista nomina iunguntur. s. p̄dictis hoc nomē

Iris & hypocrisis sociantur eis et erinis.

Dicit q; accusatiuus nominis tertie declinationis terminatur in em y patrem. Sed tamen reperimus quandoq; actim in im: vt maguderim turrim &c. Et quedam propria nomina etiā reperuntur habere im: vt gertrudim aleydim. Et etiā aliqua nomina greca: vt lexim ozecim. Similiter & hec nomina que ponuntur in textu: vt tibum tybridum tripolim syrtim &c.

Arguit

Arguitur. plura sunt nomina tertie declinationis que nō hñt em in actō & textus est falsus. Anis pbatur de istis nominib⁹ sal dogma animal &c. Dicendū q; hec regula intelligitur de nominib⁹ nō neutri g: sed predicta nomina sunt neutri g: de quibus patet ibi. (Neutr⁹ q; notare decet.)
supple in actō ista quattuor nomina

Em dat et im turris restis puppisq; securis.

Dicit q; quedam de nominibus predictis habent em vel im indifferēter in actō: vt turris turrē vel turrim in accusatiuo: restis restem vel resti &c.

Arguit

Arguitur. Plura sunt nomina tertie declinationis que habent em vel im in accusatiuo: de quibus auctor non facit mentionem: ergo est diminutus. Antecedens patet de istis nominib⁹: paris ysis tyrsis. Dicendum q; habent em vel im fm duplices genitiuos: scilicet quando non hz cresctiā in gto: tunc habent im in actō: vt tybus tybudis tybudē: & sic de alijs.
.i. certe sup. noia latina .i. in actō sup. noia.

Quinetiā multa per a ponunt quasi greca

Dicit q; multa noia latina reperunt p a in accusatiuo sicut nomia greca: vt hectozem vel hectora: pantherem seu panthera.

noia neutri g decēs est decipiet

Neutra notare decet: sic nullū regula fallit

De tertia declinatione.

Item nti casus ⁊ vti: vt thebais thebai: pallas palla: colchis colchi
i. noi greco in es lōgā terminato i vto affoniat

Es greci longe simul es subiungitur eqz.

Dicit q nti nominis greci in es longā terminati facit vtm in es vel in e: vt vltres habet vltres vel vltre in vocatiuo
ablūs sup. terminat aliqñ .i. i ⁊ es simul

Sextus in i vel in e qñqz tamen dat vtrumqz. De abltō

Dicit q ablatiuus tertia declinationis terminatur aliquando in i tñ: vt in mare mari: aliquando in e tñ: vt moles mole: aliquando in i ⁊ e simul vt felix felice vel felici.

Dat nomen in e: quedam retrahi decet inde
ista quinqz nomina.

Gansape presepe preneste cepe soracte.

Dicit q qñ nti terminatur in e: tunc ablatiuus terminatur in i: vt mē sale mensali: mare mari. Inde excipiuntur hec quinqz nomina. s. gansape: presepe preneste cepe ⁊ soracte que tenent e in abltō: qz sunt indeclinabilia

Arguit. hoc nomen rhyete hz etiā e in ablatiuo: ⁊ tñ nō excipitur qz dē lu tanus. Capiunt rhyete leones: ibi rhyete est a latini casus. Dicendū q quondam dicebatur rhyetis in ntō: ⁊ sic haberet rhyete in ablatiuo: vt patet ex lu cano. **Contra.** Aliqua sunt nomina terminata in e: que tamen non habent i in ablatiuo: ⁊ tamen hic ab alexandro non excipiuntur: vt pphete pē thecoste parasceue. Dicendam q illa sunt nomina greca. et comprehenduntur sub preneste et soracte.

Replia.

qñ pcedit sup. i ntō .i. neutrū gen^o

Lum preit ⁊ aut is per e si neutrale sequatur

sup. casus solummodo locari

Ablatiuus in i debet tantummodo poni

Dicit q quando nti terminatur in er vel in is: vel in is sine er: et habz neutrum genus per e: tunc ablatiuus terminatur in i tñ: vt hic pedester: hec pedestris hoc pedestre: habet pedestri in ablatiuo. Similiter hic ⁊ hec fragilis et hoc fragile: habet fragili.

Quod fit in al vel in ar sic formas: dū genitiuo
productam hoc nomē sup. in abltō

Al longam tenas: dat e far: par i vel e ponam.

cū hoc noīe hoc nomē. i. excipias

Lum lare sal demas

Dicit q nomē terminatū in a vt in ar facit sic simpliciter abltm in i: ⁊ hoc ē verū dū hz a lōga penultima sillaba gti: vt animal animal' animal: torcular torcularis torculari. Sed hoc nomen far habet farre. ⁊ par habz pare vel pari: et lar habet lare: et sal habet sale in ablatiuo.

Quod fit in as longā gentile per e vel i ponam
sup. nomē terminat pductā fecās gētē sup. in ablatiuo

De tertia declinatione

terminat in em vel in im: tunc ablatūs hz i vel e. vt pz. **Caligo** inis teutho
 fynternis: et caufat ex: spiffitudo ne aeris vel nubis vi ex absentia corporis
 luminofi. Et differt a caligo as are. i. caligas induere. et hoc corripit medi
 am. vñ. **Dū caligo caligas:** auget caligo tenebras. **Itē.** Si breuis est cali
 ga fit tibi lōga caliga. **¶ Thebais** dī: hystoria tr otiana. vñ troia dī: alio no
 mine thebe thebar. **¶ Inde thebanus.** i. troianus. **¶ In thebais.** i. hystoria the
 bana siue troiana. **¶ Pallas** ē quedā dea scz belli. **¶ In palla palie:** et palli
 um pallij. i. mantellus. **¶ In palladiū dij.** i. imago palladis. vñ. **¶ Sub tenui**
 palla stat palladiū pia palla. **¶ Id ē o pia palla:** tua imago stat sub tenui pal
 la. i. sub fragili ptectōe. **¶ Colchis** ē nomē cuiusdā insule vt nomē cuius
 dā dee que colebat in illa insula. **¶ Magale** ē casa pastoris: et significat in
 lingua affricana idēz qđ noua villa: et dī: alio nomē mapale. Sed dñt qz
 mapale ē pma breuis: sed magale est pma longa. vñ **Sceic.** Affroz lingua
 signare mapalia dicas. pastor caueas: et idem magalia dicas. **¶ Distant**
 qz breue sit illud pducit istud. **¶ Mensale** ē pānus lineus qđ supra ponitur
 mense: et dī: alio nomē gausape. p eodem. **¶ Moles.** i. graue pondus. Et dif
 ferunt mole ablti casus a moles: et mole gti casus a mola. vñ. **¶ Nō leuita:**
 te mole: sed aqua currit rota mole. **¶ Itē** est dñtia inter moles nomē et mo
 les verbū. vñ. **¶ Multorū grana moles:** sed farris sit tibi moles. **¶ Fornix**
 est prohibu lum vt lupanar. vel ē arcus muri in qđ sepe pstruunt lupanaria
 vñ **Sceic.** Fornix leonis locus ē pariter meretricis. **¶ Est arcus muri dī: cyre**
 riot. **¶ Itē fornax.** i. furnus. vñ dñia. **¶ Est arcus fornix:** scz fornax saxa perurit
¶ Gausape dī: mappa qđ supraponit mense comedentiū: et dī: qđ gausape sapi
 ens. vñ. **¶ Nolo merere dū gausape cerno iacere.** Sed volo gaudere nil sol
 uet qđ caret ere. **¶ Psepe** dī: vas ex qđ pecora comedūt. vñ. **¶ Nō psepe bo:**
 uē: sed bos psepe requit. **¶ Itē** bos ad psepe conat currere sepe. **¶ Pneneste** ē
 nomē cuiusdam cuitatis: et dī: sic a quodā rege qđ vocabat pneneste. vñ. **¶ Si**
 careas veste caueas intrare pneneste. **¶ Cepe** est quoddā gen^o allij. **¶ Et dicitur**
 a cephas qđ ē caput: qz eius rota virtus consistit in capite. vñ. **¶ Cases**
 us et cepe veniūt ad pñdea sepe. **¶ Itē** cepe in singulari numero ē indecli
 nabile. Sed in plurali numero dī: cepe ceparū pñe declinatiōis. **¶ Etiam** in
 uenit cepa cepe. p eodē. **¶ Et dñt sepe ablti casus a seps:** et cepe indeclinabi
 le: et sepe adverbium. vñ. **¶ Sepe** cupit sepe fracta cepe rodere cepe. **¶ Id est**
 (ceps) talis serpens (cupit sepe). i. frequēt (rodere cepe). i. allij (fracta se
 pe). i. qđ seps ē fracta. **¶ Itē** sepum ē pinguedo cādele. vñ. **¶ Dū seps sepi:** se
 pum de nocte cremat. **¶ Sepio** is ere. i. sepem siue hortū restaurare: vt pate
 bit infra in quarta cōiugatiōe. **¶ Soracte** ē nomē cuitatis. **¶ Itē** inuenit
 rhete in abltō: tñ autor nō ex cupit ipm: nec ē g̃ diminutus: qz dicit. **¶ Johā.**
 de gar. qđ olim dicebat rhetis in ntō et rhete in abltō. vñ. **¶ Sextum** rhete p
 e format qđ mos fuit ante. **¶ In recto** dedit is: capiunt rhete leones. **¶ Alij** di
 cūt qđ **Lucan** ponēdo hanc orationē (capiunt rhete leones) vñt alleothes
 ea ponēs casuz p casu causa metri: et hoc videt rōnabilē dictū. **¶ Item** videt
 qđ autor male excipiat hec nomia gausape psepe etē. qz hic deseruiat de
 noib^o declinabilib^o: scz sunt indeclinabilia: vt ptz p hos vsus. **¶ Gausape** pse
 pe nō inurāt et neqz cepe. **¶ Istis** pñeste fortiat atqz soracte. **¶ Rident** qđam di
 cētes qđ olim hec nomia declinabant: et iō autor excipit ea. **¶ Alij** dicūt qđ
 lum excipit ea ppter iuuenes: qz q̃uis sint indeclinabilia: tñ pueri possent
 estimare qđ essent declinabilia et sic haberēt i in abltō: ideo autor excipite
 excipit ea (Cū sit er añ is) **¶ Pedester** dī: qđ pedibus ambulans. **¶ Et dī: hic**
 pedester hec pedestri hoc pedestre. i. pedes itis. vñ. **¶ En** mō vadit eques qđ
 solet ire pedes. **¶ In** dī: hic et hec pedialis et hoc pediale. i. habens mensuram
 pedis. **¶ Inde** semipedalis et hoc semipedale. et bipedalis etē. **¶ Fragilis** cōis

Caligo

**Thebais
Pallas**

**Colchis.
Magale.**

**Mensale
Moles**

Fornix

Gausape

**Psepe.
Pneneste**

Cepe.

**Soracte.
Rhete**

Nota.

Pedester

De tertia declinatione.

Chic incipit autor determinare de numero plī noīm tertie declina. dices q nōis r actūs r vtūs noīm tertie declinañ. plural hñt es: vt sacerdos rapaces. Sed noia neutri gñ habent a: vt dogma altaria

.i. ablatō singulariter pariter

Si sexto dabitur i sola vel i simul eqz

sup. nomen .i. qđ cōparatū est excipe

Fit neutru per ia quod comparat inde retracta

a ludicris a vetus sotiabio

Ludicra vel vetera dices: amplustraqz iunges

Dicit q qñ abltūs fris numeri dat i solū: vel ii r me sū. tūc nomē neu. gñ fit in nō r actōz vtō p ia. vt altaria felicia rē. In excipit nomē cōpat m qđ hz i r e in abltō fri: r tñ nō hz ia: s; a in pdictz casibz: vt felicitia meliora. Et ista tria noia. s. ludicris: r hoc cre vet: r amplustre hñt a: vtz in ter.

Arguitur. Male autor hęc ponit ludicra ipm excipiendo: qz est scđe decli. vt in hoc dicto. Qu: artē ludicrā exer cur i pñus ordibz nō sedebat. Solo fm pñcia. d: h r hęc ludicris r hoc cre: r illū imitat Alexan. quēadmodū i pñcipio dī. Plurazqz doctorū sotiabo scripta meoz. **Replica** Cētra. Qñ est tertie declinatōis tūc nō hz a in actō r vtō s; ia fm Jo. de garl. vñ. Nup in eccia tibi dicit parisiē. Nō amplustra legas: s; dic aplustria lector. Sol. ci? opi nione nō sequit autor: s; pñciani qui fuit apđ alexādrū maioris autoritat. qñ ablatiuus illā terminationē plis

Quā dedit e solam sextus: solam dat a rectus

Dicit q qñ ablatiuus habet e solaz in singulari: tunc predicti casus habent a r non ia: vt olera corpora pondera rē.

antedictis sup. casibus p es i. antiqui

Predictis sepe tribus is veteres posuere.

Dicit q in tribz pdictz casibz antiq posuerit is p es: vt tris p tres tois p oēs. **Margo** Margo inis ē littus gyrās mare vel spatium circūdās scriptur ā Itē dñt margo dñs a mērg: r mērgo is ere: r margo inis. vñ. Me iaz p mērgo mērgo: quia stat ppe margo. Itē mērgus si scribit p e: r est auis qz dam sepe submergens se in aqua. teuto. ein tucher. Inde mērgulus idem.

Rapax. Mergo mērgis mērgere: per e scriptum. teutho. tuchen. **Rapax.** Rapax. i. rapidus. s; qz assidue rapit sicut ptedo dicit rapax. Sed fluius d: rapidus: quia pñne rapit r rūpit d littore. Sed rabidus. i. furiosus r dicit a rabie

Rabies Rabies rabiei est furia. vñ. ptedo rapax fluius rapidus: rabidusqz catel lus. postremum rabies facit r rapio duo puma. **Altare** id est ara. teuf. Altare ein altar: et dicitur altare quasi alta ara: r est locus eleuatus super quē offeruntur sacrificia. Et differūt fm Grecis. ara r altare. vnderuersus. Est altare dei: nozum dicimus aras: hoc est quod altare est vnus et veri dī

Sed ara est plurium deorum: amen sepe vnum capitur p reliquo. Item altare seu ara designat corpus chusti in cruce. Item calix designat tunia lum vel sepulchrum. Item patena significat lapidem sepulchri. Item cor porale significat sindonem. vñ? Ara crncis tunuliqz calix: lapidusqz patena. Sindonis offitium candida bisus habet. Inde altarium d: paruuz altare. Felix patet supra. Inde felitius. i. magis felix: et hz felitioza in no minatio plurali. **Ludicris** Ludicris r hoc cre. i. tocosus r ludo plenus. Et dicit papias q ludicra sunt carmina iocosa canentia quēdā turpia r inuenesta

Glosa notabilis

Uetus. vñ? Ludicra p sba res sepe notat acerba. Itē dicit etia ludicra cris: cre: et ludicrus cra crū p eodē. **Uetus.** i. antiqu? teu: alt. r dicit a vetere i. phibē. Itē. Debita pl? vesera pbat bell mibi chara. i. antiq? debita spualit amiqs discordijs. **Amplustre** teu. ein ruder in eim schiff. ē gubn aculū nautis ap pedēs puppi. r hz amplustra in ntō pti. r tñ respēdit alexand a Jo. de gar. dices. Nup in ecclia tibi dixi parisiēsi. Nō amplustra legas: s; dic amplustria lector. Ecclie normis cui doctrinale repugnat. Itē dicit picia q amplustre indrñ hz ia vel a. qñ g hz ia: tūc manet sub regula illa (Si sexto dab. f. S; qñ hz a: tūc excipit ibi (amplustraq; iūges) r sic videt q Jo. de gar. male redarguit autorē doctrinal. volēs vitare caribdim incidit in illā: r sagitta reuerfa ē in sagittatē: in tta illud. Sepe sagittatē dicit referire sagitta. Incidit in scilla cūgēs vitare caribdim. **Olus** oleris teu. kruth. r dicit ab alo q; hoies alatur olerib?. vñ?. Si fundis olera nescis bñ tollere mūda. Corpus onus pōdus pecc? patēt s. **Allec** fm antiquos caret plurali numerō vñ?. Allec dicitur veteres plurali carere. Itē fm artē r fm oēs modernos nō repugnat ei hñe pluralē numerū: vt supra patet. Item. Est sine scriptura qui dicit alletia plura. Atq; alleca dicas est res magis equa. Item regula grammatici non vult alletia dici. **Tres.** teutho. dicit. Tris grece ē tria latine: et dicitur hū r he tres: et hec tria.

sup. casui scz gūs scz um r ium

Um vel ium pone gto: vel dat vtrunq;

U dicit q omnis gūs tertie declinatōis pluralis numeri vel habet um: vt comes cōmitum: vel ium: vt lenis leuun: vel habet um vel ium simul: vt legens legentum vel legentium.

sup. nomē ablatiuo faciet sup. casui
Quod dabit i sexto: formabit ium genitiuo.

dans sup. in abltō cōparatiuū est a dicta regla
Et prebēs e vel i: quod cōpat hinc volo demi

fortia istos gūs
Artificum iunge memorū veterum vigilunq;

Atq; sacerdotum custodum vel locupletum.

U dicit quādoq; ablatiuus singularis in i tñ vel in i r in e simul terminatur: tunc genitiuus pluralis habet um: vt altari altarum: mari marium: felice vel felicia felitium. Sed excipitur nomen comparatiuus quod habet i vel e in ablatiuo singulari: et tamen habet um? vt doctiorum. Excipiuntur etiam nomina in textu posita habentia e vel i in ablatiuo que soluz habent um in genitiuo plurali: vt patet in textu.

sup. in gto in ntō illa duo noia i gto
Per ium fit et l: laus et fraus uo tibi prebet

U dicit q nomina terminata in e vel in l habent um in genitiuo plurali: vt allec alletiu mel mellum. Sed laus r fraus habent um.

.i. nō hñs crescentiā in ntō i gto in ntō in ntō sup. pluralem
Non crescēs p ium facit is aut es genitiuum

in genitiuo
Um dat apis volucris panis iuuenisq;

De tertia declinatione

Heresis et soboles cū fruge vel indole vates

Dicit q̄ noia in is aut in es terminata nō hñtia crescentiā in gtō singulari hñt ium in gtō plurali: vt ouis ouis omiū: sedes sedis sedium. Inde excipiunt nomina in textu posita que habent um: vt apis apis rē.

sup. in gtō

socias

precedēte

Dns per ium formas s iungis r preeunte

ista nomina

excipiātur

sup. in gtō plē

Consores atq; cohors demātur: nā faciunt tum.

Dicit q̄ nomina terminata in ons aut in r s hñt iū: vt mons montium: ars artium. In excipiunt p̄sors r cohors que hñt tū: vt consortū cohortum.

Simplex compositi normam qūq; tenebit

ista nomina

testant

tā cor q̄ opes.

Sic cor opesq; probant si cōponant vtrumq;.

Dicit q̄ nomē simplex qūq; declinabit s̄m regulā sui cōpositi. s. qū p̄positū ē magis v̄sitatū q̄ suū simplex: r cor h̄z cordiū: r opes opū: qz cōposita sua sic habet: vt vecors vecordium: inops inopium.

vt amās

legens

.s. castuz

Sepe per um vel iū facit ans aut ens genitiuū.

sup. in gtō

iungitur

Glans dat ium: gens mens dens socia bit istis.

in gtō

Calx plebs puls ceps stirps p iū fac arx sil: lax

Dicit q̄ nomina in ans vel in ens hñt um vel iū in gtō plali: vt amēs legēs: s; alia noia in tex. posita hñt iū: vt glās gladiū rē. ¶ Comes ē s̄otius in via v̄ ē p̄nceps comitatus. vñ. Estq; comes soti? comes ē p̄nceps comitatus. Itē. Est cōe comes sotiū mas nomē honoris Itē dñt comes nomē r comes p̄bū futuri t̄pis a como is ere. i. ornare vt comā facē. vñ. Iust? eē comes q̄s p̄dicat actio: comes. i. ornab. Itē Ill? ē comes q̄z te doginate comes. Itē dñt comes soti? p̄sors collega r sodal. vñ. Cōsortes facit vñ? a: mor sotiōs labor idē. Missio collegas ad eūdē copulat actū. Nos comites facietq; via: s; mēsa sodales. ¶ Lenis. sacht off slecht. In lenigare. i. planare. Itē lenis.licht. vñ dria. Est plan? lenis a leuitate lenis ¶ Altare dī cōiter lapis marmore? posit? sup arā. Et ara capū p̄ fundamēto sub ille la p̄ide. vñ. Est altare dei: diuoz dicim? aras. Et si manū maceries q̄drata sit ara. Bst altare lapis sup arā marmore? sit. Itē ara p̄ma lōga r alta: re capūf sepe p eodē. S; hara p̄ma breuis cū aspiratiōe fcat stabulū por coz. vñ. Est hara porcoz s; ara deoz. Ware pz. s. ¶ Elinguis. i. mut? Bilinguis. i. q̄ alit loq̄t q̄ p̄cipit in corde sicut mēdar. vñ. Df elinguis q̄ nescit p̄ere p̄bis. Duplicit a cordis hō d̄f eē bilinguis. ¶ Simplex dī q̄si sine plica fraudis vel sine plica discretiōis: sicut ideota. vñ. Simplex legitim? simplex ideota vocat. Est bona simplicitas: ē mala simplicitas. ¶ Artifex dī: q̄ artificaliū aliq̄d facit. Itē sub hoc nomine artifex intelligit alia noia in sex descēdētia a facio: vt tumifer. i. sartor: q̄si tunicā faciēs. Panyfer. i. p̄i s̄oz: quasi panē faciēs. Itē. Artificē nunq; vidī sic in geniosum. ¶ Uterere q̄

Comes

Lenis.
Altare.

Elinguis.

Simplex

Artifex

Glosa notabilis

- Intū valet in pannū p̄ciosus. hui⁹ tumbaviri studio meliore poliri Debit
artificiū si quis haberet amicū. Itē sub vigil p̄prehendit̄ alia nota simi
lia i vt p̄sūl ⁊ eral ⁊c. Itē memor. vet⁹ vigil custos ⁊ locuples patent sup̄
pra. ¶ Sac̄dos teu. eyn p̄iester. q̄ ē i sacris dat⁹ vel sacri dedit⁹ vel sa-
Sac̄dos cra dās v̄l docēs: v̄l sacer dur. v̄h⁹. Sacri dotat⁹ v̄l sacri dedit⁹ atq; dās
sacra siue docēs: vel durq; sacerdos. Inde sacerdotissa. i. vxor sacerdotis
Ouis. ¶ Ouis eyn schaf. In ouicula. i. pua ouis. v̄n dria. Est bh̄ vilis ouis q̄ nō va-
leat trib⁹ ouis. Optio v̄l oulio ē pastor ouiu. Ouille est caul ⁊ v̄ casa ouiu
Apes Sedes sedis. pz s̄. ¶ Apes vel apis est equocū. P̄io ē quoddā aial volati
le mellificās ⁊ nascit̄ ex carnib⁹ bouinis sepultus ⁊ putrefactis. sicut buz-
cus ⁊ locusta ex stercoib⁹: serabro ex carnib⁹ equoz nascitur: fucus de mu-
lis: ⁊ vespa de asinis: ⁊ dī ab a qb̄ ē sine ⁊ pes pedis: q̄ nascit̄ sine pedibus
postea aut̄ p̄les acquir̄ pedes. Sc̄do dī: tuarus sic dictus s̄m̄ Plinū i an-
tiqua lege. Tercio ē p̄pūū nomē cuiusdā regis grecoz. Quarto dī: genus
apū. p̄io p̄ma sc̄atē ē ge. fe. Sz p̄ reliq; ē ge. ma. Itē put̄ ē volatile vel
deus apū corripit a. Sz p̄ alijs sc̄atis p̄ducit a. v̄h⁹. Mel fert: ⁊ des̄ est: et
deus apū corripit a. Sz p̄ alijs sc̄atis p̄ducit a. v̄h⁹. Mel fert: ⁊ des̄ est: et
Volucrif. Am tibi dāt apes: s̄ apis dat ium grō. ¶ Volucrif
substātiā eyn vogel. v̄h⁹. Qui volucrē nutrit p̄ munere sterus habebit
Panis ¶ Panis teu. biot. ⁊ dī a pan q̄ ē totū: q̄ in om̄i nutrimento v̄imur pane
Lanis Et dī panis p̄ ethimologia: q̄si pascēs nos vt pz s̄. ¶ Caus ein hundt. Et
dī esse triplex canis. s. celestis terrestris ⁊ marinus. Q̄n aut̄ capū p̄ sidere
celestis: tunc inde dicuntur dies caniculares: quando sc̄z stella illa ostēdit
influentiā suā. Et̄a canis dī q̄nq; belua marina. teu. eyn merhūnāt. Et̄a
canis est animal latrabile. v̄h⁹. Nat canis in p̄oro: lat rat edeg: qlget in
astris. Sz canis cōiter capū p̄o aniali latrabili. In quo ponit̄ q̄ntus boe-
ne pd̄itiones q̄ patēt in his s̄sibus. Cōditione bona sunt i cane bis duo bo-
na. Sentit odoratū: fugit eius latro latratu. Est lingua medicus d̄nos
fidelis amicus. ¶ Iuuenis teu. iungk. Et dī a iuuo as are: q̄ h̄o a innēru-
te sua pot̄ se ⁊ alios iuuare: q̄ ē ad singula aptus. v̄h⁹. Est omnis iuuenis
in nouitate p̄bas. ¶ Soboles. i. p̄genies vel puer siue filius vel filia. v̄h⁹.
Soboles Filius atq; puer ⁊ p̄genies soboles sit. ¶ Heresis ketzery. ⁊ iter p̄af diui
Heresis. sio. s. a vera fide. In hereticus. i. infidel. v̄h⁹. Mundanas hereses non sis
pellundare deses. Itē idr̄n dī: frur giouit fruges gis. Sz ille ntūs frur nō
spectat ad istū textū: neuter etiā ntōz habet in vsu. Itē dū bladū ferit tūc
dī: ceres: dū aut̄ metit̄ dicit̄ messis: ⁊ dū frimur eo dī: frumentū. Itē hug.
ponit̄ differentiam inter fruges et frumenta. v̄h⁹. Est fruges liquida: fru-
menta q; sint tibi sicca. Inde venit frugi nonen ideclinabile ⁊ adiectm̄: ⁊
est idem q̄ vile seu bonū. v̄h⁹. Utilis estq; valens bonus inuariabile frug-
Indoles. gi. ¶ Indoles dī: ab in q̄b̄ est sine ⁊ dolū doli: quasi sine dolo: ⁊ est etas si-
ue simplicitas iuuenilis. Item est etiam progenies: ingenium: p̄bitas vel
signum p̄bitatis ⁊ origo. v̄h⁹. Indoles simplicitas iuuenilis progeniesq;
ingenium p̄bitas et origo significatur. Item dicit̄ s̄sidous q; indoles ē
pp̄ium signum vel imago future p̄bitatis appārēs in quibusdā iuuenib⁹
v̄h⁹. Indoles ac pp̄ie fertur p̄bitatis imago. ¶ Uates ē sacerdos vel p̄-
Uates. pheta seu p̄sbyter vel poeta habens bonā sciendiam. v̄h⁹. Uates sacri:
legus p̄pheta poeta sacerdos. Itē. Uates dī: homo sciens vaticinari. i. p̄-
phetizare vel pronosticare. Inde vaticinium. i. talis actus. v̄h⁹. Dicitur va-
tes q̄ quicq; vaticinantur. Item. Mons ars pars frons. s̄. expōsita sunt
Consoz. ¶ Consoz. i. socius eiusdē sortis. v̄h⁹. O p̄ozs studeas ne sis ideota vocāe
teus. Inde venit cōsortium. i. societas. Itē iuuenit̄ etiam consortiū ḡt̄ cas
pluralis numeri a consoz. Sed tunc consoz est adiectiuum. v̄h⁹. Consoz
Cozoz. consortis dat ium si mobile fiat Virgilio teste teneas cōsortia facta. CC

De tertia declinatione.

hinc est turba quingentorum hominum. Tu quingentorum numerum dic esse coherere
 (C) Simplex copositi. Itē dicunt quidam quod quingens simplex est magis notum quam suum
 unum copositi. tunc copositi sequitur suum simplex. Sed quingens copositi est magis
 notum quam suum simplex. tunc simplex sequitur copositi. Et licet illud sit probabili-
 ter dictum non tamen videtur in omnibus verum: quod non apparet quod vector sit magis no-
 tum et magis in usu quam suum simplex. scilicet cor. Ergo tenet contra apud gra-
 maricos talis regula: scilicet quingens simplex habet explicite unam regulam penes quam
 variant: et copositi non habet aliquam specialem regulam: tunc copositi declinat secundum
 regulam sui simplicis: ut patet ibi (Simplicium norma) Sed quingens copositi habet re-
 gulam specialem positam a grammaticis et simplex non habet: tunc simplex sequitur
 suum copositi: ut dicitur ibi (Simplex copositi etc.) Et etiam ibi A pede copo-
 situm) Itē coposita a cor patet s. (Inops. i. pauper Sed dicitur: quod pauper est
 quod parum habet. Inops vero quod nihil habet. Nullus possessor inops homo dicitur esse
 (Sepe pum vel ium) (Constitans. i. stabilis. Inconstans. i. instabilis) Itē non co-
 stans. vñ. Inconstans animus: oculus vagus: instabilis pes. hec sunt si-
 gna viri: de quo multi nulla boni spei. Itē dicitur instans quod non stans. sicut
 minutissima pars temporis dicitur instans: quod velocissime perit: ita quod vir sensu pro-
 cipi potest. (Legens legentium vel legentium est equecū sicut suum verbum lego: ut in
 principio libri dicitur. (Sens. i. populus. Itē gentilis. i. paganus. In gentilibus
 idē. Itē gens dicitur: quicquid idē quod gentilis sine paganus. Unde dicimus quod quidam
 sunt christiani: quidam iudei: et quidam gentes. i. gentiles sine pagani. Dens
 eyn zan. In dentulus. i. puer dens. Item edentulus dicitur: ille qui caret denti-
 bus sicut infans. Edentatus dicitur: ille qui amisit dentes: aut per senium: aut per
 violentiam. Dentatus dicitur: ille qui magnos habet dentes. Itē a dens dicitur: bidentus. i.
 ouis duorum annorum: quasi biennis. Vel quia oves nascuntur cum duobus dentibus.
 Unde Theodorus. Cuius erat ad studium pelles tondere bidentium. i. ouium. Itē
 bidentis est instrumentum rusticorum. scilicet furca cum duobus dentibus. Tridens est fur-
 ca cum tribus dentibus. Itē dentaria est instrumentum mulierum quo linum purgant. Vel est quedam piscis
 propter multitudinem dentium sic dicitur: quod alio nomine dicitur lucius. thetonice eyn
 hecht. (C) Dens dens calx plebs pula stirps patent supra.

Acti.

Inops.
Costans.

Legens.
Bens

Dens.

excepta illa dictione in genitio noia in a vel in o

Dempta carne: per unum facies a vel o sociando

istas terminatōes affotiamus nomē in ir.

Il vel ul nqz simul: et solam iungimus itqz

hoc nomē excipias sup. pum nomē in as

Cor demas: or et ut ponas: as addere debes

sup. noia .i. vnius sillabe

demes exēplū ista duo nomina

Quae nosyllaba sunt adimestest tibi mas as

(Dicitur quod noia terminata in a vel in o. in il. in ul. in n. vel in r solā. in ir. in
 or. in ur et in as habent unum in genitio plurali. ut enigma: homo: vigil. cōsul: no-
 men: pauper: martyr: soror: fur: cūctas: que omnia habent unum. Sed dema-
 tur caro quod habet carnium cor habet cordium. Et nomina nosyllaba in as
 etiam habent unum: ut mas maruum as assiu. (Arguit. Cesar: bostar: bac-
 char: nectar habent unum in genitio plurali: et non videtur per hanc regulam alex-
 andri. ergo etc. Dicendum quod auctor non omnes regulas in particulari ponit
 sed magis generales que sufficiunt iuuenibus. Et propterea de illis nomi-
 nibus quodam ponunt talia metra ad istum textum. his supradictis epar bostar
 nectar quoque cesar, Atque iubar bacchar: et hycus sociabis et aspar,

Arguit.

Glosa notabilis

h3 in gto singulari in gto plurali sup. nomina
Si crescat is et es dat um; monosyllaba demas
hoc nom in gto hoc nomē in gto .i. noia q̄ carēt fri nūero.

Plus dat iū; sed pes dabitum; pluralia sola.
sup. noia. s. in plurali nūero in gto plurali excipe

Que dant es fiūt per ium; sed deme penatum

Arguitur. Dicit q̄ nomina terminata in is vel in es hntia crescentia in obliq̄s hnt um in gto plurali: vt miles militis militū. Sed demas monosyllaba que hnt ium: vt lis litū; plus pluriū. Sed pes h3 um: vt pedū. Et nomina solū pluralis numeri in es hnt ium: vt manes mansū. Sed deme penates quod habet penatū. **Arguit.** Nomina in is terminata nō hntia crescentia in gto singulari hnt um: ergo textus est fallus: qz tigris 2 ibis hnt tygris vt ibis in gto singulari sine crescentia: tū hnt um in gto plurali: vt tygriduz ibidum. Dicendū q̄ quando nō habent crescentia tunc habent ium: sed q̄ habent crescentiam: tunc habent um fm istam regulam.
.i. os offis in gto .i. nomē in os vel in us precedente.

Preter os: um faciet os 2 us: sed et s preunte.

illis lris iūgas nomen in t sup. noia excipias

Um pponas et t: monosyllaba demas.

Arguitur. Dicit q̄ nomina terminata in os vel in us habēt um: vt flos florū; mos morū; corpus corporū; nemus nemorū; preter hoc nomen os offis: qd̄ habz offium: et nomina in bs in ms 2 in ps: 2 nomina in t terminata etiā habēt um: vt arabs arabū; hyems hyemū; princeps principum; caput capitū. S3 monosyllaba demas que hnt ium: vt seps sepīam; plebs plebium. **Arguitur.** Nomina monosyllaba hnt um in gto plurali: ergo male dicit ter. (monosyllaba) vt ros rozum; mus murū. Dicendum q̄ tertus intelligitur de nominibus in bs aut in ps et non in os vel in us.
.i. illa q̄ dicta sunt attrēdas p̄ alia noia de quibz nō ē mēto sc̄tā

Supradicta notes: sed ium per cetera formes

sup. noia dant in abltō in gto plurali. adiungi.

Que prebent e vel i sexto: facit um sibi subdi

sup. nomē cōponit ab illo s̄bo illū gtm a municeps declino

Quod datur a capio: sic municipū tibi formo.

Dicit q̄ debem⁹ notare ea q̄ dicta sunt: qz oia alia noia d̄ q̄b⁹ nō ē mēto facta que hnt e vel i in abltō hnt iū in gto pli: vt felix felicitū; piscis piscum

Sed cōposita a capio hnt um in gto plurali: vt municeps municipum.

p q̄ hoc nomē nomē in eps in gto hoc nomen

Lūqz caput dabit eps formabit iū velut anceps

Dicit q̄ pposita a caput in cept facit iū in gto: vt anceps ancipitū.

nomē subst̄tū in t i gto sup. que habet ium

Fixum dabit um: nisi nix nor atqz supeller.

in gto pli illa noia in gto hoc nomen.

Um supplex cōplex: sed ium p̄bet tibi simplex

De tertia declinatione.

Dicitur quod nomen substantivum in terminatum habet in genitivo plurali: ut lex legum rex regum. Nisi nomen suppletur quod habet in genitivo plurali: et suppletur et complex habet in genitivo plurali. Item in genitivo plurali. **A**ntiqua multa sunt nomina in terminata quod non habet in genitivo plurali. **A**ntiqua probatur hoc nomine felix quod habet in genitivo plurali. **D**icitur quod ista regula intelligitur de nominibus substantivis. Sed felix est nomen adiectivum. **C**ontra nomina substantiva in terminata non habent in genitivo plurali. **S**ed solus dicitur in antiqua. **A**ntiqua probatur: quod crux terminatur in c et habet crucium in genitivo plurali. **I**tem **J**o. dicitur gar. quod maris habet martium: et pax pitium. **A**lexander est in sufficientibus. **D**icitur quod simpliciter loquendo alexander est insufficientis: tamen quod ad primum quibus doctrinale istud paravit multum utilis est: .i. ad modum metrorum aufert super genitivus usus grammaticorum. .i. apponit

Arguit

Replicat

More metri demit his usus sepe vel addit

illa istam hoc nomen. .i. remouet hoc nomen addit apponit

Iproceres iacit: uq; boues: u suscipit ales

Dicitur quod usus grammaticorum sepe demit vel addit in genitivo plurali vna ista mori metri. .i. in more metrorum: ut proceres depoint: et dicitur procerum: et bos depoint: ut bouum. **E**t ales suscipit: ut alituum pro alitum

drus

ablum

ad unguis

Tertius est in ibus: sextumq; sibi sotiemus.

De drō et abltō

Dicitur quod drus et abltus plus numeri terminat in ibus. ut felibus legibus etc. declinabimus in genitivo plurali a bos .i. in drō et abltō pluralibus

Dicemusq; bouum seu bobus duplici casu

Dicitur quod dicemus bouum in genitivo plurali: et bobus in duplici casu. scilicet in drō et ablatino. **F**ores foris dicuntur tanne vel porte que foris vel exterius clauduntur: et aperitur interioribus. **I**uuenitur aliquando in genitivo singulari foris: et actō fore: in abltō fore. **G**rates gratiū. .i. grē teu. danckbarke. t. Sed grates deo referuntur et grē hominibus. Sed pro hoc dicitur quod dicitur sic. **G**ratia sit pro: grates referamus amico. **M**anes. .i. anime dānatorum: et dicitur a maneo es ere: quod dicitur anime ad infernum descendentes: bidē manēt. **U**el dicitur a mane grece quod est furor latine: quod in inferno est defectus omnium honorum. **U**el dicitur manes a mane aduerbiū tempus: quod sciat prima hora diei: quoniam sol incipit lucere pro contrariū: quod anime dānate sunt sine omni luce in perpetuis tenebris. vñ. **S**unt anime manes quod sic a mane re vocatur. **U**el sunt a mane quod pars est prima diei. **N**ō quod sunt clare: sed sunt semper tenebrose. **U**el sit origo mane: quod deficiunt bonitate. **I**tem dicitur est inter manes nomen et manes verbum. vñ. **I**n styge pluto manes rex: et torques ibi manes. **P**enates dicitur domus vel imagines domorum quas colebant antiqui in domibus suis secreta. vñ. **E**des atque deos dicitur scire penates. **R**os teu. thaye. **I**n vorare thovē. **N**emus. .i. silua. et dicitur inter nemus nomen et nemus verbum a neo nes nere. et inter femur nomen et femur dicitur a for far: vñ. **N**emus ad osse femur: femur ad osse femur. **I**dem nemus ad coras: et loquimur ad silvas. **M**uniceps. .i. capiens munus. **A** si cum dabit um etc.

Fores

Grates

Manes

Penates

Ros

Nemus.

Arguit

Calix hic finem quosdam alexander est hic diminutus: quod ista nomina faur stric calix lanx etc. habent unum in genitivo plurali: et tamen non excipiuntur hic. **P**robatur per **J**ob de gar dicentē. **H**ec dicitur quidam pro unum que fixa vocantur. **C**alix faur faur g forer par arx pax stric simul et lanx. **D**icendum quod finem regulam formatio: omne habent unum: et si aliquid reperitur habere unum: hoc fit licet in poetica. **S**uppletur dicitur deuotus vel humilis. **U**el supplicare. .i. humiliter rogare.

Suppeller

Complex

Procres

Complex dicitur fraudulentus quasi cum plica fraudis. **P**rocres dicitur nobilis. **I**tem dicitur hic procer hec proceris. **S**ed ratio inuenitur habere

Glosa notabilis.

singularē nūerū. **P**rocer⁹ a ū adiectm̄. i. lōgus formosus. **h̄**⁹. Est p̄cep̄ vere p̄cep̄ corp⁹ h̄re. **A**les subst̄ntm̄ fe. g. idē ē q̄ anis. s̄ ales adiectm̄ cois g. ē idē q̄ velox. **h̄**⁹. Ales cōe velox est: hec auis ales. **T**te ales q̄nq̄ ponit p̄ ioh̄nē cuiā gelista. Et ponit d̄ia int̄ ales nomē ⁊ ales p̄bū ab alo is ere. **h̄**⁹. Nō plus corp⁹ ales rō iubet hoc plus ales. **D**etra q̄ tertia declinatio in oibus generibus repit. **h̄**⁹. Dia dat ḡna tibi declinatio terna p̄ic doctor doctrix hec: neutrū dogma sacerdos. Dat tibi cōe vult om̄ le⁹ gens: epichenū passer. Et in genere dubio vult imago locari

De quarta declinatōe.

Quarta dat us rē dābit u s̄ n̄ nisi neut⁹
 illā fam. i. nō variabis pluralē numerum
Nō mutabis: donec plurale videbis

Dicit q̄ nomē quarte declinatōis h̄z us in ntō singulari: vt fruct⁹ ⁊ aliq̄ h̄z u: ⁊ hoc solū in noibus neutri ḡ q̄ in singulari nūez rō nō mutant: sed manent indeclinabilia sub u: donec deueniat ad pluralem numerū in quo variant p̄ oēs casus: vt cornu genu rē.
 sup. casus tenet d̄tus dat

Us ḡtūs habet: sed tertius in tibi prebet

Arguitur

Replicā

Dicit q̄ ḡtūs nois q̄rte decl. h̄z us ⁊ d̄tus h̄z ni: vt fruct⁹ ctus ctui. maz nus us in rē. **A**rguit. Noia q̄rte declinatōis nō h̄nt us i ḡtō: s̄ rē. **A**ns p̄bat: q̄ ornatus ⁊ tumulus sunt q̄rte decl. ⁊ tñ repunt p̄ i in ḡtō. **D**em q̄ hoc ē fm̄ antiquā grāmāticā q̄ nō est nūc imitāda. **C**ōtra. Noia q̄rte declinatōis fm̄ nouā grāmāticā nō h̄nt us in ḡtō: s̄ rē. **A**ns p̄z: q̄ n̄f̄as ⁊ vestras sunt quarte declinatōis ⁊ tñ nō h̄nt us sed atis in ḡtō. **D**em q̄ h̄ loz quitur de declinatōe noim. Sed nostras ⁊ vestras sunt p̄nomina
 i. actō tributur i. vtūs ntō i. s̄ltis est

Um quarto dabit: q̄ntus recto similatur

Dicit q̄ actūs habet um vt fructū: ⁊ vtūs s̄ltis est ntō: vt o fructus
 i. abltūs i. tenet declina hoc nomē. i. prudenter

Sextus retinet: sed flecte domū sapienter.

Dicit q̄ abltūs h̄z u vt fructū. Sed flecte. i. declina sapienter hoc nomē domus qd̄ partim est septe declinationis: ⁊ partim quarte.
 i. ntūs plis numeri i. actm̄ vtīm

Quimo plurali dabis us binos sociādo
 i. noia neutri ḡ sup. plis dat

Neutra notare decet ḡtūs uū tibi p̄b̄z
Dicit q̄ ntūs ⁊ actūs ⁊ vtūs plis nūm. nois q̄rte decl. h̄nt us: vt fructus manus. Sed decet notare noia neutri ḡ: q̄ illa habent a: vt cornua genua: ⁊ ḡtūs pluralis habet um: vt coronū fructuum
 sup. casus abltūs demenus

Datq; d̄tus ibus: sextusq; sed excipiemus

hoc nomē a vera hoc nomē hoc nomē

Artus cum veribus portus partusq; lacusq;

retinent ista nomina

Ante bus u seruant: ficus tribus arcus acusq;

De quarta declinatione.

ista nota

sup. pdicti hoc nom̄ adiuu gimus

Et specus et quercus: illis penus affoti amus.

Notandum
Dicit q̄ dñs ablt̄s terminat̄ in ubus: vt fructib⁹ corinibus. Sz ex pie
m̄a nom̄ina in textu posita q̄ h̄t u añ bus: vt ficubus tribubus ꝛc. **Notandum**
tandū q̄ quarta declinatio h̄z duas terminatiōes ⁊ duas lras terminales
vt p̄z in donato. Uñ henricus de colonia. Quarta duas apices tibi decli
natio monstrat. U vel us ista simul tibi cōstat syllaba duplex. **Manus**
¶ **Manus** est equiuocū. Primo est ps̄ corpis. teu. in han dr. Et sic fm̄ p̄m̄ dī q̄ man⁹ est
organū organoz. Secdo est p̄mptitudo: vt multa habemus in manib⁹ no
stris. i. in p̄mptitudine nra. Tertio est p̄tectio. vñ p̄s. In manus tuas dñe
p̄mēdo sp̄m̄ meū. i. i tuā p̄tectionē. Quarto est turba: vt misit herodes rex
manus. i. turbas. Quinto est p̄rās. Uñ Dauid Manus mea hoc nō fecit: sz
dens. Sexto est r̄ps: vt emitte de alto manū tuā. i. r̄p̄m. Septimo est v̄ indi
cta: vt ne tradat in manus inimici. i. in vindictā. Octauo est diuina miserī
cordia. vñ in p̄s. Et tēn manus tua deducet me. i. misericordia tua. Non
est donum spiritus sancti. Decimo est ymago disposita ad modū man⁹. Uñ
legitur in danielē q̄ Balthasar vidit manū scribentem in pariete. Unde
cimo ⁊ vltimo est opus sine opatio dei omnipotentis. Uñ Job. Manus tue
dñe fecerunt me. vñ⁹. Pars hominis proprium: p̄tectio: turba: potestas.
Christus: vñ dicta: miseratio: manus imago. Omnipotentis opus dñi esse
manus. **Sustus**
¶ **Sustus** geschmack. i. sapor: et est vnus de quinque sensibus exteri
oribus. vñ⁹. **Sustus** et olfactus auditus visio tactus. Sunt sensus quinque
quorum peccata relinque. In de gusto as are. i. sapere. **Olfactus**. i. odor
et venit ab olfacere. id est adorare. **Cornu** teu. ein horn. et est equiuocū
¶ **Cornu** significat extremitatem crucis christi: vel mali in nauī vel altarī
ꝛc. Secundo significat superbiam vel potentiam terrenam vnde dicitur.
humilitas deponit cornua hominis. Tertio significat pneuma vel donuz
spiritus sancti. Quarto significat insultum. id est repugnantiam inimicū
¶ **Quinto** significat munitionem sine defensionem animalis in capite: ⁊ sic
cornu dicitur caro indurata. Quare dicit Aristot. q̄ animalia habētia cor
nua carent dentibus in superiori mandibala: eo q̄ durities carnis ex den
tes debent generari in cornua. Sexto significat abundantiaz si
ue superfluitatem. Sicut dicitur. Iste seruat se getes in cornua. i. in abun
dantiam. Septimo significat turbam̄ interiori parte acutam ad modum
cornu: sicut in militia milites solent ordinari. vñ⁹. Pars crucis est cornu:
terrena: potentia pneuma. Denotat insultus aialia munit: abundat. Mi
litis est q̄ p̄parat sua bella gerendo. **¶ Itē** cornu in scda declinatione ē
arbor quedā dura in ligno ⁊ fructu. Et cornu est fructus eius. vñ⁹. **Cornu**
na gerit cornus: pecudum sunt cornua cornu. Item a nomine cornu dicit
cornu: a um q̄st̄ cornua h̄s: sicut facies moȳs dicebat cornuta. p̄pter ra
dios lucis q̄ p̄cedebāt defacie eius tanq̄ cornua. Itē distichū ioh. d̄ gar
qd̄ incipit Cespit̄ in phalaris d̄ cornu: eo q̄ plena sentētia sp̄ cōplectit̄
in duob⁹ v̄sib⁹ ad modū duoz̄ cornū aialis **Selu** teu. frost. ⁊ d̄r a ge gre
te q̄ ē terra latine: ⁊ ligo as are: q̄ ligat terrā p̄pter vehemēs frīg⁹. In
gelare idem: et degelare dicitur quasi non gelare. **¶ Fructus** teu. frucht
vñ⁹. **Fructus** et proprijs arbor cognoscitur omnis. Item dicuntur qui
dam fructus industriali. s. qui cum industria hominū acquirunt: vt fru
mentū oleum lac lana ꝛc. Quidam vero dicuntur fructus naturales q̄ ex
ipsa natura pueniūt sine magna industria hominum. Sicut poma nuce
cerusa ꝛc. **¶ Fructus** us ui. i. fructus. Et vegiūt fructus ab hoc ver
84

Glosa notabilis

- bo frnoz eris. Itē differūt fret^o ui. z fretū ti scōe declinatōis. i. mare z hoc venit a freno is ere. vñ. Intrat nauta fretū ventoz turbine fretū. Id est natura intrat mare assuetum ad turbines ventozū. Itē fret^o ponit quōs p auxilio. vñ. Pofcit nauta fretū: tu debilis appete fretū. i. auxiliū. ¶ **Domus** mus eyn haufz. In domūcula. i. parua dom^o. Et ē dom^o indāter scōe vel quarte declinatōis. Sz deficit in q̄busdā terminatiōib^o: qz nō b^o dome in vto penes scōam declinatōez: nec domu in abltō penes q̄rta. Nec domus i dō z abltō plur alib^o penes scōam. vñ. Tolle me mu cum mis si declinare dom^o vis. Itē oēs terminatiōes quas hz dom^o in scōa declinatione illas etiā hz in q̄rta: exceptis q̄tuor. s. mu mo mos z rū. z deficit solum in abltō q̄ ad quartā declinatōez. vñ. Tota dom^o q̄rte mu mo mos rūqz scōe. Abz latius in u nfo recessit ab vfu. ¶ Itē dom^o sic declinat. Atō hec dom^o. gō hu^o dom^o vñ. dō. dō huic domui vñ. domo. actō hāc dūmū. vto o domus et nō dome. abltō ab hac domo z nō domu. Et pl^o Atō hec dom^o vñ. domi. gō harū domoz vñ. domū. dō his domib^o z nō domus. actō has domos vñ. domus. vto o domi vñ. dom^o. abltō ab his domib^o z nō domis. Itē dom^o grece ē planū latine. In b^o domus z doma. i. culmē siue summitas: qz domus an tiq̄tus erāt plane in summitatib^o. Itē dñt doma nomē z doma s̄bū a do ma as are. vñ. Verbū curto domū lōgo p culmūe doma. ¶ Cetus us ui ē turba hominū. Sed cetus ti. z ceta te. vñ. cete indeclinabile teu. eyn vval: f̄sch. vñ. Est cetus piscis: ppl^o collectio cetus. Uel sic: Cetus ti piscis: cetus tus cōcio plebis. Itē differūt seta p s̄ scriptum z ceta p c. vñ. Seta p s̄ crinis: s̄z p c sit tibi piscis. Itē ē seta crinis q̄ crescit in dorso porci q̄ vniūt calefices. Etiā ex illis crinib^o fiūt instrumēta q̄bus mūdantur capita vel vestimēta hominū. Et sic dñt seta crinis. cetus us ui turba. z ceta te vñ. ce tus ti piscis. vñ. Seta caput mūdāt: tus turbat: ti pelago nat. ¶ **Portus** ē locus vbi cōgregant naues. vñ. Nō venit ad portū: q̄ ducit p mare scōz tū. ¶ **Genū** in singulari numero ē ideclinabile: s̄z in plurali numero decli nat hec gēna genuū genib^o zc. Et b^o: a gena q̄ est supior ps maxille ver sus aures: qz pueri in vtero matris positi ponunt genas suas inter genua ¶ **Casus** Casus us ui tria feat. primo ē idē q̄ lapsus. s. qm̄ aliq̄ res cadit. Scōo ē idē q̄ euētus vel fortuna. Tercio ē idē q̄ inflectio nominū: sicut aliq̄ nō mē inflectit. i. declinat p casus. vñ. ¶ **Euentus** Euentus us ui teu. abenthur. z ē generale rā ad casum q̄ ad formam. et indñr se hz ad bonū z ad malū. vñ. Sicut. Sit tibi successus euētus pperi tatus. Euentūqz malum pprie dicas fore casum. ¶ **Saltus** Saltus us ui teu. eyn spung. z venit a salto is ire teu. spungen. In saltare. i. sepe salire. vñ. Ra na petit saltū q̄uis ponat in altū. ¶ **Gressus** Gressus us ui. i. via vñ. actus ambulā di. z dñt gressus nomē z gressus p̄cipiū. vñ. Per multos gressus homo gressus sit cito fessus. Fessus. i. lassus. ¶ **Ficus** Ficus ē equocū. primo feat quē dā morbū siue infirmitatē. Scōo feat arborē. Tercio feat fructum illi ar boris. Ficus aut p morbo ē ḡ. mas. Sed p alijs fcatis est ḡ. se. vñ. Sicut. Est ficus morb^o. ē ficus fructus z arbor. Dicit hic ficus p morbo: p̄o relic quis hec. In ficulnea. i. parua arbor ficus. Itē magna cōrouersia ē de de clinatōe z de genere hui^o nois ficus. Vide de hoc infra. ¶ **Tribus** Tribus us ui en geschlechtpe. z venit a noie tris q̄ idē ē q̄ tres: qz Romul^o quondā roma nos in tres distingit partes sez. in senatores: milites: z plebeios. Et quis bet istarū partū dicebat vna trib^o. In b^o tribun^o q̄ collegit tributa p̄nci pū. vñ. Qui tribut a legit: ille tribun^o erit. Item in libro Machabeorum bē Tribunus est qui militibus p̄est. Et dicitur grece chiliarcha. Item cens furio qui centum p̄est. Pentacontarchos qui quinquaginta p̄est. De curio q̄ decē p̄est. vñ. Mille tribun^o hz grece chiliarcha vocatur. Centurio

De quinta declinatione.

centum: his quinque decurio ducit. Sic quinquaginta pethacotarchus habebit
 tre drit tribus nti casus: et tribus diti et ablu casus a tres. vn. Est hec pua
 tribus affibus empta tribus. Arcus principalis sciat balistam teu. ein arin-
 dhoz et sic similitudinarie iris dr arcus celestis: qz curua e ad modu baliste
 Etia curuatio litoris maris dr arcus. Et testudo ecclesiaru vl curuatur a
 muroz q ponunt in abitu. ciuitatu dr arcus. vn. Testudo balistaqz semis
 circulus iris. Dicit et sepe curuatio litoris arcus. Vide latius in tertia de
 clinatione. Artus. i. membru teu. eyn gly dt. Tre artus a um. i. strictus
 vn. Est locus hic artus p que nullus meat artus. portus ptz pus. Partus
 us ui: dr actio vl passio pariendi. Etia dr illud qb pducit. s. ferus puer sobo-
 les re. Tre partus adiectiuu dr acqstus: sicut res aliq acquirunt. vn. Par-
 tus pductus acqstus hqz partus. Et dicit Ouidius q cu ta magna vi et stru-
 te oporet nos bona parta. i. acquisita tueri. i. defendere et custodire: sicut
 ea a nouo acqere. vn. Non minor est virtus q querere pta tueri. Lacus
 us ui dr: ppue aq fouialis: et dr alio noie stagnu vel piscina: tñ dicit: qz la-
 cus e aqua naturalis stasvl medicu fluens: siue heat pisces siue no. Sz sta-
 gnu e aqua stas siue ab arte siue natura: et habz pisces. Sed piscina est aq
 artificialis stas q caret piscibz. Tre lacus caput qnqz p cupa. i. dolo seu vase
 i quo ceruisia pseruatur vel vinu decurrit et ex torculari. Specus us ui
 teu. eyn huel et est antrum vel fouea facta sub terra et est comuniter locus
 immundus. vn. hec immunda specus inficit omne pecus. Item fm hugo.
 dicimus specus us ui. specum specit: et specu indeclinabile: et pro eodem su-
 muntur. Quercus quercus quercui est arbor ferens glades. Et dicitur
 a quero: quia homines ante inuentionem segetum querebant sub quercu
 glandes pro nutrimento. vn. Mortales prius ructabant gutture glades
 Vel dicitur quercus a quero: quia antiquitus homines solebant querere
 responsa deorum sub quercubus. Penus teu. eyn keller. Et dicimus in-
 differenter penus peni: penus penus penui: penus penozis: penum peni: et
 penu indeclinabile. vn. hoc declino penum penus hoc penozis sibi ungit
 hec penus e quarte: penus hic declina secunde. Estoz penu nostrum sic qn
 que medis datur vnum. i. habet vnum significatu in omnibus quinque va-
 riationibus. Ueru. i. verutum teu. eyn biarspys. Tamen differunt. vn.
 Est sine carne veru: sed dic cum carne verutum: Item veru habet verubz
 in datiuo et ablatiuo pluralibus: licet Brexista inueniatur contrarium di-
 cens. Qui verubus dicunt veribus magis dicere debent.

Arcus.

Artus.
Partus

Lacus.

Specus

Quercus

Penus.

Ueru.

Rectus ante dat sp: et est muliebre
 Dicit qz nomen ante decl. sp. f. minuat i es et g. sei: vt spes f.
 hoc nomen iubeo vt meridies (des spes re
Hete die meori volo xposituqz teneri

De quinta de-
clinatione.

Dicit qz hoc nomen dies et suu copositu. s. meridies dnt teneri memoi
 mente: qz dies est dubij generis: et meridies est generis masculini
 sup. casibus sup. casibus.

Et dicetis genitiuis atqz datiuis.

Dicit qz demus dice ei i gtiar dnt casibus ante decli. vt spes spei ageries age
 i. actio i. vtio ablatio (rei re.

Em quarto quinto damus: decet e dare sexto

Dicit qz dicimus in actio em: vt speciem diem Et in vtio dicimus es sicut
 in no: vt species dies in ablatiuo dicimus e: vt specie die

Glosa notabilis

Drimo plⁱ dabit es: qⁱ vult sibi subdi,
 actm vto dans supp.casul

Quartū cū quinto tribuens erū gto
 Dicit qⁱ ntūs actūs r vtūs nois qnte decli. pluralis nūe
 rihit es vt spēs dies. r gtūs terminat in erū: vt spetierum dierum.

Tertius et sextus semper formantur in ebus
 Dicit qⁱ dtūs r abltūs nominis qnte declinatōnis pluralis numeri ter
 minantur in ebus: vt rebus spetiebus.
 carēt sup.numero sup.casul sup.casul

Desunt plurali genitui sine datiu,
 .i.ablatiu sup.declinatōis illa nomina.

Et sexti quinte: nisi res spetiesqz diesqz;
 ista nomina.

Progenies et maneries dic materiesqz

Arguit

Dicit qⁱ noia qnte declinatōis carēt gts dtūs r abltūs p^lalibz: pter ista
 noia in textu posita. s. res spēs dies rē. C. Ar. Facies r spes sunt noia qn:
 te declinatōis: r tñ hñt illos casus in plⁱ nūero. qⁱ text⁹ ē falsus: qⁱ b⁹ faci:
 es facierū Et sepe legi i sacra scriptura. Nolite ex tolli vanis spēs. Solo
 nō repugnat illis r sibi⁹ noib⁹ hñe p^lalē nūeriū fm artē: q̄nis carēt illis
 casib⁹ fm vsz: r sic loquit alexader. C. Fides teu. gelaudē: r venit sb hoc
 p^lo fido is ere. Itē dicit fides nomē r fides p^lum futuri t^pis qⁱ fido is ere
 vñ. Nūq⁹ tu fides qⁱ sit in orbe fides. In qⁱ nulla fides i eo quō fides. Itē
 inuenit etiā fides vis ppriū nomē cuiusdā n̄gnis Et nā inuenit fides vis. i.
 ephoda in cithara. vñ. Urigo fides fides ē: resonat fides in chiterādo. Jū:
 git amicorū corda fides fidei. Fides fidei ponit p articulo fidei. et etiā p
 credulitate. vñ. Credulitasqz fides: articulataqz fides. Itē a fides b: hic et
 hec fidelis r hoc fidele: r b: fidelis qⁱ dicit v^l qⁱ pmittit bonū Sz fidus b: qⁱ
 facit bonū. vñ. Est vir obsequis fid⁹ sermōe fidel. C. Nota qⁱ noia qnte de:
 clinatōis hñtia vocalē añ ei in gto pducūt e añ i: vt spēi p̄gnici manerē:
 ei: hz qñ hñt p̄sonatē añ ei illa corripit e añ i: vt fidei spēi. Et Joh. de gar.
 ponit q̄ttuor talia. vñ. Dic res atqz fides parit spes: dic q̄qz plebes. hoc fa
 ciūt in ei reliqz r cedim⁹ ei. Itē fides ē substātia sperādārū rerū argumē:
 tū nō apparētū. C. Sep̄s ē expectatio futurorū bonorū. In b: ex p̄s nomē
 ideclinabile. i. extra spēs v^l sine spe C. Itē dicit qdā qⁱ dies hz die v^l diu in
 abltō: sicut nox hz nocte v^l noctu: rite v^l ritu: impetus impete seu impetu
 vñ. Sreat. Impetus atqz dies nox ritus u^l v^l e casu Seruāt in sexto: q̄ q̄ttus
 oz esse memēto. Sz istud moderni grāmatici nō seruāt: nec ē de n̄fo vsz: qz
 dicimus qⁱ noctu diu rite impete sunt aduerbia. sed nocte die ritu et impe:
 tu sunt nomina. vñ Joh. de gar. Impet⁹ r ritus pu dat q̄qz peritus. Nox
 simul atqz dies semper in e facies. V. Arte terne quinte v^l eoz deēdere. Sic
 noctus diu ritu dic aduerbia vere. Dies teu. tag. Dies est latio solis sus:
 per nostrū hemisperm: et illa dicitur artificialis. Sed dies naturalis ca:
 pitur pro tempore viginiquatuor: horarum hoc est pro tpe noctis et diei
 artificialis simul. Et dicitur dies a dian grece quod ē clarum latine. In:
 de dian. i. dea lucis. Uel b: a d̄ys: qⁱ a noib⁹ deozū. i. planetarum. dies ap

Fides.

Nota

Spes

Nota

Dies

Primumbus

primumbus dies lunae dies
 primumbus dies mercurii dies
 primumbus dies iovis dies
 primumbus dies saturni dies
 primumbus dies solis dies
 primumbus dies lunae dies
 primumbus dies mercurii dies
 primumbus dies iovis dies
 primumbus dies saturni dies
 primumbus dies solis dies

Redus op
 No sic alte
 Dicit qⁱ si dies
 naturalis est mag parte
 naturalis. Per unum hoc
 naturalis sit. sed hoc

De nominibus compositis

pellant: vt dies solis: dies lune: dies martis &c. In dieculū dieculi dimi-
 niturū. i. parus dies. In meridies teu. mitt ag. **Luxuries** ei teu. viken-
 scheyt. i. luxus vel luxuria. Et dñt luxuries & libido. vñ. A luxu pñū die
 a libet esse scdm. **Cōgeries** ei. i. cumul⁹ lapidū: sicut glomeratio ē agre-
 gatio filorū: & strues lignorū. vñ. **Cōgeries** lapidū tibi sit glomeratio fili
 Lignorū pprie dī esse strues: tñ vñū capit p reliq̄ licet improprie. **Spēs**
 est equocū. Primo ē termin⁹ p̄dicabilis de plurib⁹ nūero differētib⁹. Secūdo
 est forma vel pulchitudo. Tertio ē ortus siue origo vocū & dictionū: et sic
 bī in grāmatica q̄ duplex est spēs. s. p̄mitiua et deriuatiua. Quarto sc̄at
 herbas aromaticas: ex quib⁹ sūt electuaria q̄ vēdunt ab apothecarijs in
 apotheca. Quinto ē similitudo rei: sicut dī q̄ diabolus venit in specie ser-
 pentis. i. in similitudine. Sexto sc̄at materiā siue substantiā rei: vt dicim⁹
 in collecta Cōcede qñis: vt q̄ laz te ex fide cognouim⁹ vsq̄ ad templanā
 spēm tue cellitudinis pducamur. vñ Joh. de gar. p̄dicat est forma: spēs
 vocū: tenet ortū. Seruat apotheca spēs: et vendit easdē. Desigñat simile
 materiā rei. Vel sic. forma decēs spēs spēs i plurib⁹ vna. Qñ de se po-
 tuit se sep̄are sibi. Dicitur et fenix spēs auis: afficit egrū Incolmē species
 hec noia sūt specierū. Ut sic. **Maneries** & ordo discretio forma ptās. Dic-
 tū diuīsz spēs vult sc̄are. **Res** ē equocū. Primo capit p̄ ente qd̄ nec vt
 dēri nec palpari pōt: vt dē angelus aia. Secūdo sc̄at luxuriā siue coitū. Uñ
 dicit vroz phytisaris ad ioseph. fac mecū rē. i. luxuriā. Tertio sc̄at fig-
 mentū siue opinabile alicui⁹ rei: cui⁹ essentia nō ē in reruz natura: sicut ē
 chimera. Quarto sc̄at vtilitatē: vt hec ratio nihil cōfert ad rē. i. ad vtilita-
 tē. Quinto sc̄at p̄sonā. Uñ dicit iuriste Si res nō ē in culpa in dānū voca-
 rī nō cōnēit. Sexto sc̄at veritatē: & sic dī hoc ē ita i re. i. in veritate. Sep-
 timo sc̄at possessionē vt habeo res patris mei. i. possessiones. Octauo sc̄at
 effectū seu causāz alicui⁹: & sic dī Johānes hz nomē in re. i. ab effectū vel a
 causā. Nono sc̄at diuisionē: vt sic faciam⁹ diuisionē: oīne qd̄ est re: aut est
 substantia aut accidēs. Ultio sc̄at omne illud qd̄ est: siue sit corporeum siue
 incorporeū. vt Joh de gar. Res incorporeas: coitū figmētaz signat Utile
 p̄sonam verū possessio factū. Diuidit: & lar ge denotat oē qd̄ ē. Uñ grecof.
 De nō visibili debet tantūmō dici. Res ē p̄ncipiū reoz eius pro puto dictū
 Ac res visibiles pot⁹ fore corpora dicas. Omne tñ qd̄ ē res ē velut asserit
 vñs. **Progenies** ein geschlecht: et dī a pcul et gigno: qz pcul geniti ab
 vna radice dicūt pgenies. **Materies**. i. materia. Sz differūt. vñ. **Uocum**
 materis: sz rerū materis sit. Tñ materia sepe capit p materie sm vsum
 et dī materies qñi mat rei. **Maneries**. i. similitudo vt forma rei. Item no-
 uina sunt qñs que sunt plura qñte. Ut res atqz dies acies facies spēsqz
 Et si sunt plura tñ vñs nō tenet illa. **Maceries**. i. paries teu. ein. vñ dē
 et est longus paries et lapidē quo includunt vinee. Etiam maceries dici
 tur secunda. i. pellicula qua inuoluit puer in vtero matris: q̄ rumpitur in
 partu et sequitur infantem. vñ. **Maceries** paries petrinus sitz secunda
 i. intōs coniunge pariter declināt ex vtrazqz parte recti

Luxuries
Congeries
Speties

Res

Progenies
Materies
Maneries
Maceries

De noibus
compositis.

Rectos p̄pone simul inflectunt vtrūqz
 hoc nomen varies hoc nomen
Nō sic alterutrū declines nec leoparduz.

Dicit q̄ si duo recti cōponant adinuicem: tūc hoc compo-
 situm declinat ex vtrazqz parte recti: vt Atō hec respublica. Senitiuo hu-
 ius reipublice. In excipiunt hec duo nomina: scilicet alterut leopardus
 que non declinantur sic: sed solum ex vna parte recti: quantum ex vtrazqz
 s iij.

De nominibus patronymicis.

noctiū ⁊ equidiū cōtingit bis in anno. s. circa festum. Gregorij ⁊ circa festū
 Lāperti. vñ. Lampri gregorij nor ē adequata diei. Uel fm quosdā sit in
 festo sancte crucis: ⁊ in idib⁹ mensis martij. vñ. Equa crucis festū dat tē-
 pora martis ⁊ id. ¶ Ramispalmarū aliqñ cōponit ex duobus obliq⁹: ⁊ tūc
 ē nomē indeclinabile. ⁊ est exemplū illius regule (Si cōponant) Aliqñ cō-
 ponit ex recto ⁊ obliquo scz ex rami nori casus p̄alis numeri: et palmarū
 gti casus: ⁊ declinat ex sola parte recti: ibi (Obliq⁹ rectū) Et dī: indūter ad
 ramispalmarū vñ ad ramispalmarū. Et fm quosdā pōt esse oratio vel vna
 dictio. vñ. Ramispalmarū nō declinat vllō. Pro solo festo. s. dictio dicitur
 vna. Ramispalmarū dicas: qz prata virescunt. Uel meli⁹ ramospalmarū vo-
 ce sub vna flectit in numero tali p nomie festi. Itē vniformis et biformis
 vident cōponi ex duob⁹ obliq⁹: tñ declinat ex vna parte recti. Et ex go dīq
 cōponunt ex obliquo ⁊ recto truncato: qz formis ponit ibi truncatim p for-
 ma: ⁊ sic ex pte recti truncati declinat. ¶ Solsequiū dī: paru⁹ flos cōisi pra-
 ⁊ pasuis: ⁊ dī p ethimologia qñ solem sequēs: qz sole ouēte aperit se: ⁊
 p totū diem inclinādo sequit solem: ⁊ sole occidente claudit se. ¶ Solsticiū
 p ethimologia dicit qñ solis statio: ⁊ cōtingit bis in anno. s. in hyeme circa
 festū lucie: ⁊ hoc dī: solsticiū hyemale. Aliud ē in estate circa festū Uiti ⁊
 hoc vocat solsticiū estiuale. vñ. Uiti ⁊ lucie sunt duo solsticia vere. Nō tñ
 dī intelligi q sol stet in aliq rpe: qz cōtinue velocissime mouet: s. qz i festo
 Uiti sol ē in maximo ascensu: sic in pmo descensu videt in eadē linea moue-
 ri. Et tūc dī: solis statio. Sitr dicendū ē de maximo descensu circa festum
 Lucie. ¶ Nota iuxta hoc qd dictū ē: q nomia cōposita ex duob⁹ rectis de-
 bent declinari ex parte vtriusq⁹ recti q hoc dī intelligi de declinatōibus
 Unde si recti p se nō sint declinabiles: tūc etiā dictio cōposita ex eis erit
 indeclinabilis: vt patet in hoc nomie q̄tuordecim. Etiā si vñ rectus esset
 declinabilis ⁊ vltimus nō: adhuc dictio cōposita ex eis ē indeclinabilis: vt
 duodecim. Item nomē cōpositū ex duobus rectis declinabilibus: quorum
 vnus ponitur truncatim ⁊ alter integraliter: hoc nomen tantū declinat
 ex pte recti integralis vt vnusdecimus tredecimus. Et quando nomen com-
 ponitur ex duobus rectis declinabilibus per pfecte vocis: sed non compo-
 nitur ex eis pfecte fm rē significatā: illud nō declinat ex pte recti q nō po-
 nit ad rem scātā: vt duodecim⁹ declinat tñ ex vltima pte recti: qz ly duo
 ponit p ly secund⁹. ¶ Querit. Quot modis opatur cōpositio in dictionib⁹ us
 Dicendū q quinq⁹ modis. Primo mutat gen⁹: vt ars ē fe. g: sed merces est
 g. ois. Secō mutat accētum: vt sū pfertur accentu acuto: sed assum pferē
 accentu graui. Tertio mutat scātū: vt videre significat cernere: s. inuide-
 re significat odire. Quarto dat regimē: vt rego regit actū: s. per go ⁊ sur-
 go sunt absoluta. vñ. Cōpositum genus accentum rē significat am. Du-
 tat: dat regimen: sepe repellit idem.

Ramispal-
marum

Nota

Solsequū

Solsticiū

Nota

Querit

Quoniam patronymica dat tibi declinatō prima
 .s. patronymica .s. maf. ge. nrm formabimus
 Que dant marib⁹ i es rectū faciē⁹

De nob⁹,
patrony-
micis in
des.

i. actūs

habet

vtūs

Am quartus casus aut en gerit: i vel a quinquas
 inuenitur.

Et reperitur in es

De nominibus patronymicis

mutari i a bene addēdo des: vt ḡgili⁹ ḡgilij. vltia i a bene r addēdo des
 sit ḡgiliades. Si terminat i ei p diuſas ſyllabas: tūc ei dz mutari i longa
 addēdo des vt tyde⁹ dei: ei i i lōgā mutādo d in t r addēdo des fit tytidēſ
 Si ḡo p̄mitū fuerit tertie decl. tis tūc ſilr formant a gto ſri in is inſponē
 do illā ſillabā d e inter i r a: vt Johānes ihis interponēdo de iter i r a fit
 iohānides Notādū q̄ p̄onymica trib⁹ mōis irregularit formant. Primo
 additōe vtz d hac dōne athlas: qz ab eo debēt formari athlātides: ſz iaz
 addit illa lr a r d: athlātides. Scdo ſubtractōe: vtz d h⁹ noie ſcipio: q̄a
 inde debēt formari ſcipionides: ſz mō ſubtrahit illa ſillaba ni: r d: ſcipia
 des. Tertia mutādo: vtz d hoc noie tyde⁹: qz diceret tydides p d: ſed mō
 mutat d in t r d: tytides. ¶ Q̄ſ. q̄re noia p̄onymica poti⁹ formā a gto ſ̄
 dtō. Ddm q̄ ſ̄: qz exponēdo p̄onymica ſolū exponit p grm: vt p̄amides. i. ſi
 li⁹ v⁹ nepos p̄ami. Johānides. i. ſili⁹ v⁹ nepos iohānis. ¶ Q̄ſ. Cui⁹ q̄litas
 ſit noia p̄onymica. Ddm q̄ ſunt appellatiue q̄litas. Sz ḡ hoc arguit q̄
 ſunt p̄pe q̄litas: qz deriuant a noib⁹ p̄p̄ijs: ḡ erūt p̄pe q̄litas. Tz p̄ntia
 qz oē deriuatū ſapit naturā ſui p̄mitū. Ddm q̄ vez ē q̄ oē deriuatū ſa
 pit naturā ſui p̄mitū q̄ ad q̄titatē ſyllabaz. ſ. q̄ illa ſilla q̄ p̄ducit v⁹ cor
 ripit in p̄mitū: etiā ſi debēt p̄duci vel corripit in deriuatio: ſicut dt alexā.
 in tertia pte. In deriuat⁹ ſua q̄ ſit origo notab. Sz deriuatū nō ſapit na
 turā ſui p̄mitū q̄ ad ſcatū vel p̄ſignificatū: qz deriuatio vocabulōz nō dt
 ordinē in reb⁹ ſcatis. Videm⁹ em q̄ a noib⁹ p̄p̄ijs nō ſolū veniūt noia ap
 pellatiua ſubſtātiua ſz etiā adiectiua: ſicut ab hoc noie plato venit plato
 nicus: r ab hoc noie arifoteles arifotelic⁹. r p̄ ſis dt q̄ nomia p̄onymica
 hnt p̄lem nūez: qz nūez⁹ attribuit voci penes ei⁹ rōnē ſcādi: ſed nō penes
 ei⁹ originē deriuatiōe: ḡ vor q̄ pōt plura ſcare: etiā hz pluralē numerū
 ſup. declinatio. i. ſe. ḡ sup. noia declinat.

Nota

Queritur.

Tertia feminea tibi p̄onymica fōat

ntō dans sup. casus

crescētā h̄ns

De patro
 nymicis.

Is recto p̄bēs: ḡtūs erit tibi crescens

sup. ḡtūs

i. actūs

Isq; vel os faciet: a vel em quartus tibi prebet

v̄tūs

tenebit

i. n̄tm

i. nō excedet in ſillabis

Quintus i serua bit sed rectum non supera bit

ablūs seruat

inueniūns

Et solam sextus tenet: esq; vel as reperimus

i. in actō pluralis numeri

i. causa metri

Plurali quarto: nil plus preter metra muto

Dicit q̄ nomē p̄onymicū in is ē ſei g⁹ r tertie decl. r ḡtūs terminat i is
 vel in os crescētā. vt ntō hec p̄iamis. gto h⁹ p̄amidis vel p̄amidōs. r orūs
 hz i vt p̄amidi: r actūs hz em vel a vt p̄amidē vel p̄iamida: r actūs pl⁹ is
 hz ē l⁹ as: vt p̄amides vel das. In alijs aut casib⁹ declinat ad modū nois
 tercie decl. Itē nomē p̄onymicū in is ſe. ḡ formā a noib⁹ patronymicis
 maſ. ge. in des remouēdo hanc ſillabā de. Erem⁹ vt p̄iamides remouēdo
 hāc ſillabā de ſit p̄amis. Johānides remouēdo de ſit ioh̄is. ¶ Q̄ſ. Uirgili
 ades menetiades remouēdo de ſit p̄onymicū in ias: nō is: ḡ p̄dict⁹ mod⁹
 formādi p̄onymica ē fallus. Ddm q̄ p̄dicta regula formādi p̄onymica hz
 veritatē q̄n an des nō p̄cedit a: ſz in ill⁹ p̄onymicis p̄cedit a an des. ḡ rē.

Arguitur

Glosa notabilis

Replica

Contra: si quædicta formatio esset sua sequeatur qz a pelides eneides ⁊ thestias deponedo de dicere pelis eneidis thestias quod est fallum. Dnm qz ista formatio fallit etiã in noibꝫ patronymicis hñtibꝫ i lōgã añ des: qz ab illꝫ formatur patronymica in eis mutãdo i lōgã in ei p sꝫneresim: vt a pelides dpo nedo ⁊ et mutãdo i lōgã in ei: fit pelias ab eneides eneis. **Q. N.** rãdum ibi (Etqz vel as repimꝫ plurali qꝫto) qz regula nō solū intelligit d noibus patronymicis: sed etiã d quibusdã noibꝫ nō patronymicis: ⁊ vniuersaliter d oibꝫ noibꝫ qꝫ hñt em vel a in actō sꝫri: vt heros hꝫ herodem vel heroa in actō sꝫri: gꝫ habebit heroes vel heroas in actō plurali. Un canitur in sequenti de beata v.rgine. Sed quid nos istos recensemus heroas aliquando .i. seim genꝫ sup. noia .i. facis

Nota

Interdum per ias hec patronymica formas

De patronymicis in as.

As breuis in recto dat adis vel ados genitiuo

Em vel a dat quartus: in e fit tm̄: modo sextus

Dās reliquos terna: nil mutat i his nil i metra

Mōre vides greci tamen es quinto remoueri

Q. Dicit qz nomē patronymicū in ias est gꝫ fe. Et as breuis in nō facit ad vel ados in gr̄o. vt menetias menetiadis vel menetias dos. Et dñs hꝫ: vt menetiadi. Et actūs hꝫ em vel a: vt menetiadiē vel menetiada. ⁊ ablatiuꝫ hꝫ e vt menetiade. In alijs at casibꝫ declinat sicut nomen i tertie declina. tñ aliqꝫ in v̄tō deponit s mōre grecorꝫ: vt v̄tō o menetias vel menetia. Itē patronymica as formant a noibus patronymicis in des hñtibꝫ a añ des deponedo de. vt menetiades: deponē de fit menetias vīrgiliades deponē de fit vīrgilias. **Q. Itē** hec regula (As breuis in recto) extendit ad oia nomina in as breuē terminata siue sint p̄onymica sine nō de patronymicis satis dictū est. De non patronymicis pꝫ p̄cola: vt lāpas lāpadis vel lā pados. Item quis sit mos grecorꝫ dictū est ibi. Ad mōrem greci. nationē p̄onymicis tronymicis iē terminatorꝫ adiūgimus

Nota

De patronimicis in ne.

Ne pleriqz damus: quibus e uoznã sotiamus

Notandus

Q. Dicit qz nomina patronymica in e terminata dñt declinari sicut nomina greca terminata in e: vt petr̄ne dz declinari sicut nomē grecū in e: vt pen thecoste. **Q. Notandū** qz nomina patronymica in e nō formant a nominibꝫ patronymicis in des. mas: gꝫ: sicut patronymica in as ⁊ is: sed solū formantur a nominibꝫ patꝫ vel auoz sēde declina. Aut qz gr̄us illoꝝ noim habet simplex i aut duplex ij aut ei. Sz si simplex: tñc simpꝫr addit ne: vt petr̄us petr̄i: addēdo ne fit patr̄ine. Jacobꝫ bꝫ: addēdo ne fit iacobine. Si at gr̄us terminat in duplicē ij: tñc vltima i dz mutari in o addēdo ne: vt hg hꝫ lꝫ vltima i in o ⁊ addēdo ne fit virgilione. Si aut gr̄us primitiue terminat in ei in ilongã ⁊ addēdo ne: vt nereus nereici: ei in ilongã addēdo ne fit nerine. **Q. Item** nomina patronymica in ne sunt sei gꝫ ⁊ significat filiam vt neptem sit primitiue: vt nerine. i. filia vel neptis rerei. Petr̄ine. i. filia vel neptis petr̄i. **Q. Itē** noia patronymica qꝫ in coi vñ seruant aut sup̄ masculu

Nota

De nominibus grecis

lini g' and fel. Si mas. ge. tuc terminant in des: r sunt pme decli. Si sunt
 fe. ge. tuc sunt tertie decli. r terminant in as in is vel in e. vñ ioh. de Sarl.
 Das is as vel ne nul plus poteris repire. Que sunt in des pmi gnis fore di
 ces. fremneo generi ne vel as is d'c. sotiari. ¶ Itē in his h'ib' p3 q' attu
 or sunt terminatōes noim p'onymicoz. Itē repiunt adhuc due terminati
 ones noim p'onymicoz. mas. ge. l. in on: vt pelon: r in dios vt expandio.
 Sz nos latini solū seruamus terminatōne in des in masculino genere.
 p quādo .i. ntūs nois greci .i. habet sup. casus

Lum dedit e grecus rectus: tenet es genitiuus.

facit actūs sup. obliquos .i. ntō ad iungimus.

De noibus
grecis in e.

Em dat et en quartus: reliquos recto sotiariunt

¶ Dicit q' nota greca in e terminata hnt es in gto. vt pēthecoste coltes: r
 actūs hz em vel en: vt pēthecostes vel pēthecosten. In alijs aut casib' ha
 bēt e sicut in ntō. ¶ Pēthecoste d' r pētha qd ē quinqz r coste decē: quasi
 quinqz decē: r ē festū in q' sit memoria quō spūscētūs fuit missos i aptos
 sub spē ignis in quinquagesimo die p' xpi resurrectionē ¶ Parascene grece
 d' r pparatio latine: r ē illa magna feria sexta in qua xps passus fuit p no
 bis oibus: r d' r parascene quasi pparatio: qz illo die solebāt iudi preparare
 necessaria circa sabbatū. ¶ Penelope ē p'pūū nom grecū. Silt' hoc nomen
 r yf be. ¶ Itē magdalū est qdā oppidū. In magdalene magdalenes gre
 ce. i. magdalena ne latine. r d' r maria magdalena vel magdalene indrñr.
 Sic etiā d' r grāmatice ces: vel grāmatica ce. Rhetorice rhetorices: vt rhe
 torica ce. ¶ Phebe phebez. i. luna. Phebus phebi id est. appollo vel sol. Et
 dicitur sol tytan apollo r phebus: vt dictum est supra. ¶ Sinechodoche est si
 gnificatio pleni intellectus capax: cum plus minus ve p'nuuntiat: aut eū
 totū a parte: aut partē a toto ostendit: vt patet in scōa pte huius libri.
 p qñ sup. nois habet filijs sup. casus

pēthecoste

parascene

penolpe
Magdalū.

phebe.

Sinechodoche

Lū greci rectus tenet os par est genitiuus

facit sup. g'ūs hoc nomen in gto exēplum

De noib' us
grec' in os.

Del dat oy grecus: melos meloi tibi testis

.i. actūs

.i. vtūs

ablatiuus

Quartus on: os quintus: o tertius atq; supm'.

¶ Sētentia ist' textus ē q' nomē grecū in os terminatū hz os in gto vt oi
 vt melos hz melos vel meloi. In d'ō r abltō hz o: vt melo. In actō hz on:
 vt melon In vocatuo habet os sicut in nominatiuo.

Melos.

¶ Item melos est idē quod dulcis cātus sicut modulatio: r ē nomē inde
 clinabile fm hug Et videt' autor: h' innuere q' hoc nomen melos fm latinā
 declinatōne hz g'ra silem ntō: hz fm grecā declinatōne hz oi in gto. Itē
 fm bi. to. d' r melos dis. p eodē scato. In melodia p eodē. i. modulato i cā
 tu. ¶ Arguit. Nomē grecū in os terminatū hz os vel oi in gto: g' ter. ē fal
 sus. Añs pbat: qz fm Joh. de sar. r fm hug. noia greca in os sunt indecli
 nabilia. Dōm q' fm eos sunt indeclinabilia q'nt ad vsum latinor: tñ fm
 grecoz vsuz sunt declinabilia: sicut loquit' alexan. ¶ Cōtra. fm vsuz greco
 ruz nō hnt os in vtō: g' male d' r (os quintus) probat: qz d' r agie in vtō r nō
 agios: vt in hac ordōne. Te deprecamur agie. Dōm q' nomia greca in os sepe
 mutātur in us latina: vt agios agius: et inde venit tunc ille vocatiu' agie
 quod textui nō repugnat.

Arguitur.)

Replica.

De declinatione pronominum.

verum deū et hominē. Lege carens: sub lege manēs: hec lege soluta. hanc pelagus: tulit hanc moyses hanc spiritus almus. (Dat iesus un quarto) Dicit q̄ hoc nomē iesus habet iesum in actō. Sed in alijs casibus habet u: vt iesu: et est quartē declinationis. Item dicitur hebraice Iesus: grece iohannes: salutaris vel saluator. vñ. Est iesus hebrae vor: sother greca: latia Saluator: tribus his est significatio sola. Et interpretatur littera lit̄ Ite est saluator: vniuersi seculi: quia fuit verus deus et verus homo. Item qm̄ q̄ scribitur nomen iesus tribus litteris cum titello ad designandū myste rium sancte trinitatis scilicet sic ihs. Sed quando scribitur cum omnibus litteris suis: tunc non debet ibi poni h: que est nota latine aspiratiōis. Nō em̄ est latinum nomen nec aspiratur: sed prima eius syllaba debet p̄trahi id est p̄duci. vñ. Nō aspiratur iesus sed p̄ma trahat. Et q̄ est p̄p̄m nom̄ ideo p̄t ad placitū corripī vel produci: vt patet in tertia p̄t hui⁹ libri. vñ. Ad placitum poni propriorum multa notant.

Est declinādi p̄noia norma quaterna De declina
tione p̄noia

Postq̄ autor determinauit de declinatione nominum.
hic consequenter determinat de declinatione pronomini
dicens: q̄ quattuor sunt declinationes pronominum: scilicet prima secunda tertia et quarta. **Queritur**

re post declinationem nominum determinat de declinatione pronomini
Solutio ideo: q̄ pronomen loco p̄p̄ijs nominis ponitur et certam significat personam. **Arguitur** pronomina sunt casta et vana s̄m p̄uscianum.
ergo nō possunt poni loco p̄p̄ij nominis. Solutio hoc verū est qm̄ sunt cō siderata extra demonstrationem et relationem: et tunc dicuntur vana p̄ tanto: quia nō significant aliquam determinatam rem

Estq̄ mei vel mis in prima tuiq̄ suiq̄
i. nō non deseruit. i. regularis declinatio

Recto persone non seruit regula prime

Dicit q̄ ista p̄noia. s. ego mei vel mis: tu tui vel tis: et sui sibi sunt i p̄ma norma declinationū. i. sunt p̄me declinationis. Et dicit vlteri⁹ q̄ regularis declinatio nō fuit nō p̄me p̄sone: q̄ irregularis facit suos obliquos vt illius regula declinationis.

Debet ius facere genitiuo norma secunde

declinare sup. scōaz declinationē .s. ille ip̄e iste hic et is

Debes formare per eam pronomina quinq̄

predictis p̄noibus primitiua sp̄s.

His octo sp̄ties primaria dicitur esse

Dicit q̄ norma sc̄be decli. p̄nois facit ius i ḡtō: et p̄ eā declināf q̄nq̄z p̄noia. s. ille ip̄e iste h et is. et hec octo p̄noia s̄nt p̄mitte sp̄s. Ar. sunt plura p̄noia sc̄be decli. q̄ q̄nq̄z. s̄ ter. ē fals⁹. ans p̄bat v̄ hoc p̄nomie idē. Solo p̄ph̄dunt sub suo simplici. s. is. Cf. quō declināf idē: Solo sic. Nō h idē hec eadē: hoc idē. ḡtō h⁹ einidē. D̄tō huic eidē. actō hūc eūidē: hāc eadē hoc idē. abtō ab hoc eodē: ab hac eadē: ab hoc eodē. Nō pl̄i ydē eadē eadē ḡtō eotūdē earūdē eotūdē, d̄tō ydē v̄l ydē, actō eotūdē eadē eadē. abtō ab his h̄idē vel eisdē. Arguitur.
Queritur.

h h

De Declinatione pronominum.

nomina scde declinatōis. s. Ille ipse iste hic et is. Et dicūf scde declinatōis
nis: qz mittit grm singularē in us v' in ius. i. cōiūctum vel p diuisas sillaz
bas: et dñm in i v' in e: vt ille ille illi illi. his huus huic (his octo species)
Dicit qz hec octo pnoia. s. Ego tu sui ille ipse iste hic et is sunt pmitue spe-
cies: qz nō deriuāf ab alijs: s; alia deriuāf ab ipsis. Et hec octo pnoia sūt
qū fixa. i. substantina: qz possunt reddere suppositū verbo personali: vt ego
curro: tu disputas et c. Itē quedā ex istis sunt relatiua et qdā demonstratiua
Itē ism ipse sui sunt relatiua. Itē hoc pnomē ille ē demonstratiua et relatiua
simul. Itē oia alia pnoia sunt demonstratiua que sunt decē fm oēs grāmāti-
cos. vñ. hic ego tuus meus nō vester tuus iste. Nō as et vestras demonstrati-
ua vocant (Deq; pms) Dicit qz septē sunt pnoia deriuatiue species: q de-
riuāf a trib; pms pnoib; pmitiue species. Exemplū: vt hec septē p nomina
Deus tuus suus nō vester nō as et vestras sunt deriuatiue species: q formā
tur ab istis trib; pnoib; q sunt ego tu sui: qz ab hoc pnoie ego mei descen-
dūt me^a a um: nō et nō as. Et ab hoc pnoie tu tui descendūt su^a a um: scāt
duplices psonas. s. tā possessore qz rē possessam: vt meū. i. aliqd mei et c. Itē
fm autores modorū scandi sunt quinq; pnoia gentilia. s. Meas tuas suas
nō as et vestras: et fm alexandrū et cōem vsū loquēdi habem⁹ solūmo-
do duo. s. nō as et vestras. Et sic dicim⁹ quidecim esse pnoia simplicia et fi-
nita. s. Ego tu sui ille ipse iste hic et is: meus tuus suus nō et vester nō as et
vestras. Sz donatus ponit solū tredecim: qz nō curat de illis pronomibus
nō as et vestras. Itē dicūf notant (simplicia) quia cōputando etiā pnoias
cōposita sunt mltro plura qz quidecim. s. ego ipse egomet tu ipse tuimet et c.
Itē dicūf notant (finita) qz fm donatū qdā sūt pnoia infinita. s. qz qñs
et c. et illa nō numeram⁹ iter pnomia: s; dicim⁹ illa esse noia habētia scdam
declinatōez pnominis. Itē quis v' q dñt declinari sicut pnomē scde de-
clinatōis: vt prz in Donato. Itē qs qualis talis quātus et c. fm Donatum
sunt pnoia infinita et cōis g. Et mouet tali motuo: qz omē pnomē ex for-
ma sue impositōis indrñter ptinēs ad omē suppositū p demonstratiōe et
relatiōe pōt certificari: sicut ille ipse iste et c. licet fm se cassa sint et cōfusa
qz nō magis respiciūt vnū suppositū qz aliud: s; p demonstratiōe et relatiōe
nō certificant: vt dicendo ille currit demonstrando sortē. Sicut ē cū dico sor-
tes currit et ipse mouet p relatiōe. Ibi patet qz illa pnomia certificant p
actualē demonstratiōe et relatiōe. Sic etiā he dictiones qs qñs quantus
confuse scant et possunt certificari per relatiōe et responsiōe: vt sortes
currit qz pcessit me. Iste homo est talis v' tantus qualis v' quantus ē pla-
to. Itē cū querit quis currit: respondet sortes. Sed vltra has cōditi ones
volunt pscian⁹ et alij grāmāti modern qz pncmen debet limitari ad
suā certā psonam a qua trahi nō debet p aliquid aduinctū licet ita trahū-
tur he dditiones qs qñs quātus et c. Unde ex hoc habem⁹ in grāmātica: qz
vnū pnomē nō pōt aliud euocare: qz qñlibet pnomē limitat sic ad vnā pso-
nam qz ab ea trahi nō pōt. Sed pnomē pme et scde pfone euocat bene licou
vt dicendo ego qz linquor: tu qz es in celis: ego talis qualis scribo et c. Et sic
dicimus qz he ditiōes sunt nomia. ¶ Itē hoc nomē quis cōponit cum quibus
dam syllabijs adiectiōib; et etiā qui cōponit cū quibusdā ditiōib; vt prz
in his s;ribus. Cū quis nāq; piam sine qui cōiunge putas qz Dam vis et qz
libet qui sine quis re: inet. Et sic dicim⁹ quānā quispā quispūtas et quispā
Etā dicim⁹ quānā quis quicq; et quilibet. ¶ Tertia pprimam Dicit qz
tertia declinatio pnominis habet se cōno sicut prima et secunda declina-
tio nominis. Et sciendū ē qz quinq; sunt pnomina tertie declinatōis scz
meus tuus suus noster et vester. Et dicūf aliquid pnomē tertie declinatōis
ois: qz mittit grm singularē in i vel in e et dñm in o vel in e: vt meus mēi

Nota

Nota

Nota

Glosa notabilis.

mei meo mea mee mee. (has tres distinguit) Dicit q̄ has tres declinatōnes p̄dictas distinguit donat̄ sufficienter: s̄ quartā declinatōne nō p̄t donat̄: q̄ nō facit mētionē de p̄nōibus gēralib⁹ q̄ in cōi vsu sunt duo. I. nostras et vias. Et p̄nomē quartē declinatōnis mittit gr̄m fr̄c̄m in atis et dicit i atis vt n̄ras n̄fatis n̄strati. (Quarta quidē terne.) ¶ Dicit q̄ quarta declinatōnis p̄nois ē s̄tita tertie declinatōis nois: q̄ ambe h̄nt is in gr̄o et dō. Itē tria sunt p̄noia prime declinatōis: et quōs scēde declinatōis: et quōs tertie declinatōis: et duo sunt quartē declinatōis. v̄n̄. Sūt tria prime: sed solū modo quōs scēde. Tertia quōs tenet inflectio: sed duo quarta.

Sequit̄ sc̄dm̄ caplin. De nom̄ibus heteroclitis

Querit **Arguit**

Hec tibi signabis q̄ declinatōnes variabilis

sup. noia notabis sup. noia idēclinādo mutabis

¶ Istud ē sc̄dm̄ caplin in quo autor intēdit determinare de noib⁹ heteroclitis. Et d̄t q̄ debem⁹ si gnare noia heteroclitica que vario mō declinat̄. ¶ Querit. q̄ ē cā ordinis ist⁹ capituli ad p̄cedēs caplin. Solo cā ē hec: q̄ simplex et v̄n̄iforme et an̄ multiplex et d̄iforme: vel q̄ regulare et an̄ irregulare. Sz in p̄cedēti caplo autor defm̄inauit de d̄cōmb⁹ v̄n̄iformit̄ et regularit̄ declinatōnibus: h̄ nō determinat de illis d̄cōmb⁹ q̄ d̄iformit̄ et irregularit̄ declinat̄ et variant̄ penes ḡra et declinatōnes. ¶ Arguit. pars ē an̄ totū: sed nomia heteroclitica h̄nt se p̄ modū p̄tis in accidētib⁹ gr̄amaticalib⁹: q̄ noia heteroclitica in s̄ri numero sunt v̄n̄i ḡris vel declinatōis: et in plurali n̄ero sūt alteri ḡris vel declinatōis. Solutio hoc est verū: s̄i q̄ noticia ab illis dependet sicut p̄uatio ad habitū: ideo nom̄ regulariū noticia p̄cedit. in s̄ri n̄ero ē ḡ fei in plurali numero est ḡ neutri

Pascua sola datur: sed pascua plura dabuntur.

¶ Dicit q̄ hoc nomē pascua in s̄ri n̄ero ē ḡ fei et p̄me declinatō. vt hec pascua pascue. sed in pl̄i n̄o. ē ḡ neutri et scēde declinatōis vt pascua pascuorū. Et sic p̄z q̄ ē heteroclitū ḡne et declinatōne simul. Et reperit etiā in plurali numero in fem̄ino ḡne et p̄me declinatōis: vt p̄z Ezech. xxiiij. Insus per et reliquias pascuarū vestrarū conculcatis pedibus vestris. in singulari n̄ero in plurali n̄ero .i. zizanie

Est zizania sunt zizania: plura neq̄

¶ Dicit q̄ hoc nomē zizania in s̄ri n̄ero est ḡ fem̄ini. et p̄me declinatō. et in plurali numero est ḡ neutri: et scēde declinatōis: vel etiā ḡ fem̄ini: et p̄me declinatōis: vt N̄tō hec zizania zizanie. Et pl̄ N̄tō hec zizania zizamōrū. Vel Epturalit̄er N̄tō hec zizanie zizaniarum in plurali n̄ero balneas balnea i s̄ri n̄ero balneum

Balnea dic vel eas: ea nō prius: sed cum das

hoc nomen amigdala amigdalit̄

Sic et amigdala dic: la fruct⁹: lusq̄ fit arbor

¶ Dicit q̄ hoc nomen balneū in s̄ri numero est ḡ neutri: et scēde declinatōis et in plurali numero est ḡ fei p̄me declinatōis: et etiā ē ḡ is neutri et scēde declinatōis: vt N̄tō hoc balneū balnei. Et pl̄ N̄tō hec balneū balnearum. Vel balnea balnearū. Et eodē mō declinat̄ amigdalū vt N̄tō hoc amigdalū amigdalit̄. Et pl̄ N̄tō hec amigdale amigdalit̄: et amigdala amigdalit̄: s̄i inuenitur hec amigdalus p̄ arborē: sed amigdalū capit p̄ s̄ri